פרטיכל מס' 5 מישיבת מליאה מן המניין

אשר התקיימה ביום 7.4.2019 ב' בניסן תשע"ט

<u>משתתפים</u>:

עו"ד אבי גרובר	**-**	**ראש העירייה ויו"ר**
גב' שירלי פאר יגרמן	**-**	**מנכ"לית העירייה**
עו"ד עידן למדן	**-**	**חבר מועצה**
מר גיא קלנר	**-**	**חבר מועצה**
גב' דברת וייזר	**-**	**חברת מועצה**
מר מיכאל דורון	**-**	**חבר מועצה**
מר יעקב קורצקי	**-**	**חבר מועצה**
מר רביד פלד	**-**	**חבר מועצה**
ד"ר צחי שריב	**-**	**חבר מועצה**
גב' בת שבע אלקובי	**-**	**חברת מועצה**
גב' ענבל דדון	**-**	**חברת מועצה**
מר ירון גדות	**-**	**חבר מועצה**
מר רמי בר-לב	**-**	**חבר מועצה**
מר דני לביא	**-**	**חבר מועצה**
פרופ' נטע זיו	**-**	**חברת מועצה**
מר עופר קליך	**-**	**חבר מועצה**
מר רוני בלקין	**-**	**חבר מועצה**
מר שמואל גריידי	**-**	**חבר מועצה**

<u>צוות מקצועי</u>:

אדר' עירית טלמור	**-**	**מהנדסת הוועדה**
עו"ד מיכה בלום	**-**	**יועץ משפטי**
גידי טביב	**-**	**גזבר העירייה**
גב' ורד שני	**-**	**ע' ר' העיר**

ניסים בן יקר	**-**	**מבקר**
מר ניר נאמן	**-**	**מנהל אגף מש"א**
מר זהר רטנר	**-**	**שמאי**
מר עינב בן יעקב	**-**	**מנהל אגף נכסים וה-SIG**
<u>מוזמנים:</u>		
מר יעקב אטרקצי	-	**חברת אאורה**
עו"ד אלדד קורש	**-**	**חברת אאורה**
מר רו"ח יצחק זיגדון	-	**רו"ח החברה הכלכלית**
מר טל נייר	**-**	**שמאי**
גב' אילנה בראף	**-**	**עורכת דין**

<u>סדר היום:</u>

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 4 מיום 3.3.19.
2. אישור פרוטוקולי מליאה שלא מן המניין:

   <u>מס' 1</u> מיום 23.1.19 ; <u>מס' 2</u> מיום 3.2.19 ; <u>מס' 3</u> מיום 10.2.19.
3. תיקון פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 4 מיום 20.2.19.
4. שאילתא של ירון גדות מיום 1.4.19.
5. הצעה לסדר של רוני בלקין מיום 21.3.19.
6. דיון חוזר בשאלת הפטור מהיטל השבחה – או פטור בשיעור מחצית היטל ההשבחה- בפרויקט מתחם אילת- חברת אאורה.
7. מינוי סגן ראש עירייה בתואר.
8. מינוי חברי ועדות חובה ורשות.
9. מינוי חברי דירקטוריון באגודת הספורט, שרונים, החברה הכלכלית ומגוונים.
10. הצגת דוחות כספיים של 'מרכז לחינוך וספורט' (אגודת הספורט) לשנת 2017.
11. התנגדות לשיוך שרונים לתאגיד מים אזורי.

<u>הצעת החלטה</u>: מועצת העיר רמת השרון, כאסיפה הכללית ובעלת המניות בתאגיד

שרונים, מחליטה כי התאגיד ימשיך כתאגיד עצמאי, וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב.

משק המים והביוב יופעל ע"י הרשות המקומית כמשק המביא בהכרח להפחתת עלויות המים והביוב ולשירות טוב יותר לתושבי הרשות.

בחינת הצעת רשות המים לפיה תאגיד שרונים יצורף לתאגיד אזורי עם העיר תל אביב תביא לפגיעה בשירותים אותם מקבלים תושבי רמת השרון וקיים חשש מהותי אם עבודות השדרוג והפיתוח הנדרשות לרמת השרון יוצאו אל הפועל באמצעות התאגיד האזורי.

12. עדכון בעניין מועדון הנוער במתנ"ס אלי כהן.

13. אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות מיום 1.10.18 ועד ליום 1.10.23 בין העירייה לבין רות ואלי נתן, לשימוש אישי בלבד לצורך הפעלת חנות אטליז ברח' הרבה קוק 41, גוש 6552 ח"ח 218.

14. הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין 'עמותת אלה' מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 ; לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק ברח' דבורה הנביאה 8 גוש 6417 חלקה 724.

15. הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין חברת 'נצבא', מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.21 עבור שימוש בחנייה המערבית (הצמודה לשופרסל) באזור הסינמה סיטי (גו"ח 6603/36).

16. אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון (גו"ח 6417/265, רח' רבנו תם 4).

17. הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול עפ"י חוקי העזר של עיריית רמת השרון.

18. אישור גב' דלית נגר כעוזרת לדוברת וייזר, סגנית ראש העירייה, בחוזה אישי במשרת אמון (30% משכר מנכ"ל).

19. הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך 3,550,000 (היקף אחרי הגדלה 14,766,500 ₪).

20. אישור פתיחת חשבון בנק ייעודי (בבנק לאומי) להחזרים מקופת השתתפות פנסיה

תקציבית.

21. הגדלת תב"ר 705 "תוספת כתות בקלמן" בסך 10,000,000 ₪ (היקף לאחר הגדלה 17,600,000 ₪). מקור מימון – השבחה.

22. שונות.

פרטי כל

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 4 מיום 3.3.19.

מר אבי גרובר: ערב טוב, אנחנו נתחיל את הישיבה. יש לנו ישיבה ארוכה היום. סעיף ראשון, אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 4 מיום 3.3.19, לא היו הערות. הפרוטוקול מאושר.

החלטה מס' 1:
פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 4 מיום 3.3.19 מאושר פה אחד.

2. אישור פרוטוקולי מליאה שלא מן המניין: מס' 1 מיום 23.1.19, מס' 2 מיום 3.2.19 , מס' 3 מיום 10.2.19

מר אבי גרובר: סעיף 2, אישורי פרוטוקול מליאה שלא מן המניין ישיבה מס' 1 מיום 23.1.19 לא היו הערות. הפרוטוקול מאושר. ישיבה מס' 2 מיום 3.2.19 גם שם לא היו הערות הפרוטוקול מאושר. וישיבה מס' 3 מיום 10.2.19, גם שם לא היו הערות והפרוטוקול מאושר.

החלטה מס' 2:
פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 1 מיום 23.3.19 מאושר פה אחד.
פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 2 מיום 3.2.19 מאושר פה אחד.
פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 3 מיום 10.2.19 מאושר פה אחד.

3. תיקון פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 4 מיום 20.2.19

מר אבי גרובר: סעיף 3, תיקון פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 4 מיום 20.2.2019, צחי נכון, אתה העברת שני תיקונים. אחד, מינוי זכי טרי נשמטה שם המילה עוזר. עוזר לסגן ראש העירייה. זה אחד. הערה אחת שהיא נכונה, והשנייה שבהחלטה לגבי הטניס, נשמט המשפט 'ההסכם יובא לאישור תוך עשרה ימים' זה צריך להופיע בפרוטוקול. בכפוף לשני התיקונים האלה, אנחנו צריכים להצביע על הנוסח. מי בעד הנוסח עם התיקונים כמו שאישרתי אותו עכשיו? פה אחד. סבבה.

החלטה מס' 3: חברי הוועדה הצביעו פה אחד לתיקון הפרוטוקול על פי הנוסח המתוקן כלהלן: מינוי זכי טרי נשמטה המילה עוזר, צ"ל 'עוזר לסגן ראש העירייה'. ותיקון שני, נשמט המשפט בנושא הטניס: 'ההסכם יובא לאישור תוך עשרה ימים' ועל כן יש להוסיף אותו לפרוטוקול.

4. שאילתא של ירון גדות מיום 1.4.19

מר אבי גרובר: סעיף 4, שאילתא של ירון גדות. ירון בבקשה.

מר ירון גדות: שאילתא בהקשר של חוק המרכולים. רמת השרון החלה לפני כשנתיים וחצי בתהליך חקיקת חוק עזר עירוני בנוגע לפתיחת עסקים בשבת. אחד. התהליך התעכב במשך יותר משנה ולכן הוגשה שאילתא בנושא על ידי חברי המועצה גיא קלנר, עידן למדן ו... ובהמשך כשהתברר שבכנסת הולכים לחקיקה מהירה של חוק. בוצעו פניות נוספות בישיבת המועצה. בינואר 18 נחקק חוק המרכולים. ביולי 18 החליט שר הפנים שלא לאשר חוקי עזר עירוניים גם אם הם יאושרו במועצת הערים לפני כניסת חוק המרכולים לתוקף. היועץ המשפטי מסר בישיבות המועצה שדווקא האישור שלנו המוקדם, יסייע נגד החוק ושבקרוב הוא יבחן את הדרך לפעול ומאז בעצם לא נעשה דבר למיטב ידיעתי. חמש ערים עתרו לבג"צ בבקשה שחוקי העזר העירוניים שלהם שעברו

למועצות הערים, טרם הבדיקה כן יכנסו לתוקף. בהסכם הקואליציוני בינינו, רמת שרון חופשית בין ראש העיר וסיעתו שנחתם בפברואר 2019 נכתב שעיריית רמת השרון תצטרף לבג"צ הזה של הערים. ב-25.2.19, לא מזמן התקיים דיון בבג"צ בעתירתם של חמשת הערים נגד החלטת שר הפנים. ללא השתתפות עיריית רמת השרון, לא ברור אם פסיקת בג"צ שתתקבל תחול גם על רמת השרון. והשאילתות, השאלות שלי לראש העיר הם:

1. מה נעשה מאז דיוני מועצת העיר, בקדנציה הקודמת. בהקשר הזה אל מול משרד הפנים. האם התקיימו פגישות וכמה, בקרב הדרג המקצועי בעירייה בנושא. 2. מה המעמד ומה המצב המדויק של רמת השרון לחוק העזר העירוני הרלוונטי, אל מול חוק המרכולים בהתייחס למצב עיריית תל אביב. ובהתייחס למצב חמשת הערים שהגישו את הבג"צ: הרצלייה, מודיעין, חולון, ראשל"צ וגבעתיים. 3. מדוע לא הצטרפה עיריית רמת השרון לבג"צ הזה. של חמשת הערים. שבהם הסטאטוס דומה לשלנו. הוא זהה לשלנו, ואם לא למה לא הגישה בג"צ מטעמה אם המצב שלנו שונה. ולעתיד כיצד מתכוונת עיריית רמת השרון לפעול לאישור חוק העזר העירוני שעבר במועצת העיר שלנו, ומה לוחות הזמנים לכך, והאם יש לנו עורך דין שמונה לנושא.

מר אבי גרובר: קודם כל אני חושב שהנקודה הכי חשובה בהקשר הזה היא שהעסקים יהיו פתוחים בשבת ברמת השרון. יש רשימה שלמה של מסעדות, פיצוציות ובתי קולנוע שפתוחים ברמת השרון בשבת. אני לא יודע על אף אחד שננקטו, איזה שהם פעולות, סנקציות בעניין הזה. ... ברמת השרון עסק שרוצה לפתוח בשבת. מסעדה, פיצוציה, בתי הקולנוע הם עובדים ופעילים בשבת.

דובר: בניגוד לחוק.

מר אבי גרובר: הם פעילים ופתוחים בשבת, אני לא יודע בדיוק מה החוק אבל הם כרגע פעילים ופתוחים בשבת. שזה לדעתי בשורה התחתונה זה מה שחשוב. אכן, כשנכנסתי לתפקיד ולא כמו אותם עיריות שציינת, התחלנו בהליך כולל של תיקון חוקי העזר. דרך אגב, צריך לציין צחי גם בזכות ההתערבות שלך, כל חוקי העזר מי שרוצה לראות יכול להיכנס לאתר של העירייה שלנו ולראות את כל חוקי העזר בצורה נורא פשוטה. סידרנו את זה בזמן האחרון, התחלנו לתקן

את חוקי העזר, כי היו פה חוקי עזר משנות החמישים, והשישים והשבעים והשמונים. ואנחנו כבר לא מועצה, אנחנו עירייה. התחלנו לתקן אחד החוקים באמת הראשונים שהיה חשוב לתקן, חוק העזר של פתיחת העסקים וסגירתם. אנחנו יכול להגיד לך שהמכתב שאנחנו קיבלנו ממשרד הפנים זה שהנוסח שאנחנו העברנו, הוא נוסח מאוד מתירני לתפיסתם, האם אנחנו מבינים את המשמעות הדרמטית של מה שאנחנו עושים פה לעניין השבת. ברמת השרון, למעשה אנחנו מבטלים אותה לגמרי. זה מה שנאמר שם. אבל כשאתה אמרת שאנחנו כמו הרשויות האחרות, מה בחינה הזאת זה הבדל מאוד משמעותי. כשעירייה פועלת שנה ומשהו לפני, כי החוק אצלנו, אושר במליאה ב-9.10.2016. הוא לא כשפורסם דצמבר 17, שאוטוטו הולכים לתקן חוק. אנחנו כבר פעלנו הרבה לפני. מהבחינה הזאת זה כן מייצר הבדל משמעותי. ולדעת הגורמים המשפטיים בעירייה, מאחר ואנחנו לא נמצאים בדיוק באותו מקום איתם, אנחנו לא סברו, סברו הדרג המקצועי ואני קיבלתי את ההמלצה הזאת שלהם, שאנחנו לא צריכים להצטרף כי אנחנו לא נמצאים באותו מקום כמוהם. הם כאילו ברגע האחרון, רגע לפני שכאילו נכנסת החקיקה, שכבר ידעו שהחקיקה הזאת באה, הם אישרו בחקיקת בג"צ יש לי פה כתבות שאפשר להראות את זה, חמש רשויות במרכז מכנסות ישיבות דחופות כדי לתקן את חוקי העזר לפני שהחוק יחייב את אישור שר הפנים כדי לפתוח את העסקים. אז אנחנו היינו מלפני וזה מיצר כן הבדל. אני יכול להגיד לך שבמהלך כל התקופה הזאת, ומי שקצת מכיר איך עובד תיקון חוקי עזר אל מול משרד הפנים, זה לא תהליך של שבועיים. זה תהליך שלוקח זמן. הם מעירים הערות ואתה מתקן ואתה שולח להם את הנוסח, יש איזה פינג פונג כזה שקורה בין העירייה. זה קורה לנו על כל החוקים. אישרנו 3 אז חוקי עזר, מיכה נכון, אישרנו איזה שילוט ורק עכשיו. עכשיו זה היה העמדת רכב וחניתו וזה גם כן רק עכשיו אושר. זאת אומרת לוקח אצלנו זמן בנושא הזה של חוקי עזר. זה לא איזה משהו של שבועיים, שלושה. בחוק הזה זה לא סוד ששר הפנים הנוכחי לא מוכן לחתום על הנוסח כמו שאנחנו אישרנו אותו.

מר ירון גדות: מה עושים. מגישים בג"צ?

מר אבי גרובר: אחד אנחנו קודם כל, עוד פעם להגיש בג"צ זה לא מטרה. בג"צ זה אמצעי. אם ברמת השרון העסקים היו סגורים ובגלל זה אני הייתי רוצה לפתוח וזה היה כלי, אז הייתי מגיש בג"צ, כרגע העסקים פתוחים.

דובר: הם פתוחים בניגוד לחוק. זה שהם פתוחים זה בסדר כי עוד לא באו לאכוף. אבל הם מסתכנים. הם פועלים.

מר רמי בר-לב: אין חוק עזר עירוני לפתיחת עסקים.

מר אבי גרובר: יש. אבל הנוסח הקודם הוא יותר בעייתי מהבחינה הזאת והיינו צריכים לתקן אותו. אבל בלי קשר לזה שרצינו החוק הספציפי הזה לא רק עוסק בעסקים בשבת. הוא מתייחס לכלל. איזה ימים אפשר, איזה ימים בשנה אפשר אחרי שעה אחת עשרה וכל מיני כאלה.

דוברת: ...חזיר.

מר אבי גרובר: לא. זה חוק עזר אחר שלא אישרנו. את החזיר לא אישרנו. את החזיר לא אישרנו. הנה, יש לך הצעה לסדר לישיבה הבאה. לא אישרתי. הורדנו את זה מסדר היום ולא אישרנו. אני אומר לך.

מר ירון גדות: מה מעדנייה...

מר אבי גרובר: לא רק הם. לא רק הם. אבל באמת עוד פעם, בניגוד לחוק, הם מוכרים, לא מקבלים קנסות. זה לא רק עובד ברמת השרון, יש לנו את חוק העזר שאנחנו ההערות שקיבלנו לא רק עסקו לעניין הזה, ביקשו שנסמן איפה, איפה בדיוק העסקים פתוחים. זה דברים, הערות שהתקבלו וזה גם דברים שעלו בדיונים בבג"צ. כשבג"צ ייתן את ההחלטה העקרונית שלו.

מר ירון גדות: למי. לחמשת הערים האלה?

מר אבי גרובר: ייתן בכלל. אין החלטת בג"צ לגבעתיים. יש החלטת בג"צ שמדברת לעיר, אפשר לפתוח, אי אפשר לפתוח, מה הנוהל, האם הסעיף הזה. חוקי או לא חוקי.

עו"ד מיכה בלום: אנחנו ממתינים עכשיו לפסק הדין של בג"צ, נראה מה הוא יגיד.

מר ירון גדות: אבל אתה אומר שהמצב שלנו שונה מחמשת הערים האלה. סליחה. אתה אומר שהמצב שלנו שונה מחמשת הערים האלה, אז אנחנו לא קשורים לבג"צ שלהם.

מר אבי גרובר: עוד פעם, אנחנו לא קשורים לבג"צ, אבל הבג"צ שהוא מקבל, נותן הוראה הוא לא קובע שבעיר מסוימת מותר עכשיו לפתוח בשבת ובעיר אחרת אסור. הוא קובע הם עותרים כנגד הם טוענים שהסעיף שקיים בחוק שעבר בכנסת מן הסתם הוא לא חוקי או משהו כזה. אני מניח שזה פחות או יותר מה שהם טוענים.

עו"ד מיכה בלום: שצריך לאשר להם את חוקי העזר.

מר אבי גרובר: שצריך לאשר להם את חוקי העזר. אנחנו לא בדיוק הגשנו באותם מועדים ואנחנו לא רוצים שייצא כאילו אנחנו הגשנו ברגע האחרון בכל הדיון הזה יש עוד משהו רק הליך לסיים אותו ואנחנו נסיים אותו ולכן צריך לקבל את החוק שלנו, כי הטענה שם הייתה בין השאר. נכון מיכה. חלק מתשובת המדינה הייתה שזה כאילו ניסיון ברגע האחרון להכניס את הרגל בדלת ואנחנו כאילו לא במקום הזה.

עו"ד מיכה בלום: אנחנו ...לפי עיריית תל אביב עשינו אזורים, עבדנו על נושא של אזורים, קריטריונים, כל זה הכנו. עכשיו עם בג"צ למשל נקבע שההחלטה היא לא סבירה, מה ששר הפנים עושה, או שהיא סבירה אבל הוא צריך לקבוע קריטריונים כמו עיריית תל אביב שאושר להם בסופו של דבר חוק העזר, אז יכול שיהיה בכלל מיותר להגיש בג"צ בעניין כי נקבל את ההוראות האלו בבג"צ הזה ואז יאשרו לנו את חוק העזר. לכן צריך להמתין לכבוד בית משפט העליון מה הוא יגיד עכשיו. זה הכול.

מר גיא קלנר: אבל את הנושא

עו"ד מיכה בלום: אנחנו בכל מקרה פתוחים במשרד הפנים.

מר גיא קלנר: הנושא של הקריטריונים והאזורים אם זכרוני אינו מטעני, כשדיברנו בזמנו בעת השאילתא של עידן, ושלי ושל קלקא מה שירון הזכיר. אז דובר ועבר הרבה זמן מאז. צריך להגיד. עבר הרבה מאוד זמן. בלי קשר לבג"צ. את הנתונים האלה השלמנו? והעברנו?

עו"ד מיכה בלום: השלמנו והעברנו.

מר גיא קלנר: ולא קיבלנו מענה ועוד פעם דרשנו לפני לא הרבה זמן, עוד פעם מענה. כיוון שבשביל לגשת לבג"צ, אתה צריך גם להיות תם לב שפנית ולא קיבלת תשובה

וכו'. ולכן ובינתיים נערך אותו דיון בבג"צ. זהו, זה המצב.

מר ירון גדות: אז מה הלו"ז קדימה אם מותר לשאול.

מר גיא קלנר: החלטת בג"צ.

עו"ד מיכה בלום: מחכים לבג"צ ואז נראה.

מר ירון גדות: מחכים להחלטת בג"צ של חמשת הערים ואז אנחנו מחכים.

מר אבי גרובר: את הישיבה הבאה איתך לנושא הזה אנחנו נקבע בשבת בצהריים באחת המסעדות ואנחנו נדסקס את הנושא. סבבה.

מר ירון גדות: תמיד מוכן לשבת איתך במסעדה אבל הזלזול במצב הזה. יש עכשיו מצב בעייתי.

מר אבי גרובר: תקשיב שנייה משהו, ירון אם העסקים. אין זלזול, אין זלזול. אין זלזול והעסקים האלה כרגע פתוחים.

מר ירון גדות: העסקים שפתוחים בשבת מסתכנים.

מר אבי גרובר: והם עובדים, ואם הם היו מקבלים קנסות, אבל נגיד עם הפקחים שלנו, פקחים אחרים היו נופלים עליהם עם קנסות וכאלה אז אולי הייתי מנסה להעביר ללא, איזה שהוא. אני לא רואה שאנחנו שם. אומר לך היועץ המשפטי שהוא לא סגור שאנחנו בדיוק נמצאים איתם באותו מקום ושיצרפו את שלנו לעתירה הזאת יכולה לשנות. אנחנו כן נהנה אם תהיה החלטה בעניין הזה לכיוון מסוים או אחר. אנחנו יכולים להשתמש בהחלטה הזאת בשביל המטרה שלנו. זה לא מוסיף, אומר הדרג המקצועי אתה יודע, עד איפה אתה סומך עליהם או לא. עוד פעם, לא יודע מה להגיד לך יותר מהבחינה הזאת.

מר ירון גדות: אתה שלם עם אי עשייה ולחכות שמה שיקרה בבג"צ של ערים אחרות ואנחנו ברמת השרון לא צריכים לעשות כלום.

מר אבי גרובר: אתה מכתיב פה איזה שהוא ניו אנס כאילו שאין עשייה. אני אומר לך עוד פעם, אני מרגיש דווקא שאני שלא הייתי צריך את השעון המעורר שיהיה כתוב בעיתון איפה שהוא ששר הפנים התכוון שהכנסת הולכת לשנות את הסעיף, אני מרגיש דווקא לא הייתי צריך את שעון המעורר שלהם בשביל לעשות את התיקון. אני מעצמי איך שנכנסתי לתפקיד, הבאנו חוק עזר בנוסח שאני אומר לך, משרד הפנים כתב לנו, ואין לי בדיוק את, אני יכול לנסות למצוא את

בדיוק את הניסוח, אבל מה שהוא אומר שם שהאם אתם מבינים שאתם למעשה מוחקים לגמרי את השבת. וזה מה שהבהרנו פה. זאת אומרת שאני מרגיש שעשינו צעד מאוד דרמטי.

מר ירון גדות: יעקב הצביע בעד.

מר אבי גרובר: כי עשיתם הרבה חגיגה בבחירות, אבל יעקב ידע להראות במספיק מקומות שהוא מבין את הרוח של רמת השרון, והרוח של רמת השרון הייתה שיש פה עסקים פתוחים בשבת אבל אנחנו לא הולכים לעשות דווקא איפה שיש בית כנסת או ששכונה שיותר באופי שלה דתית. אנחנו לא נכנסים בכוונה לרחוב הזה ודווקא שם שמים את טיב טעם נגיד. ידענו לעשות את האיזון הזה. ורמת השרון תמיד הייתה מדהים אני חושב מהבחינה הזאת וידעה אחד יעד לכבד את השני. הם אף פעם לא באו ואמרו לנו תסגרו את העסקים שלכם ואנחנו לא ניתן שזה יהיה. ואנחנו לא באנו לעשות להם דווקא, להכניס אצבע בעין. ואני חושב שמהבחינה הזאת, אני חושב שעשינו מהלך יפה ודווקא ידענו להראות פה שאנחנו מאוד מאוחדים בקו הזה. ואני מרגיש שעשינו צעד מאוד גדול. כשאתה עושה צעד גדול הרבה פעמים בצד השני לא מיד מתמסרים אליך. בטח שלא ששר הפנים הוא זה שבסוף חותם על חוקי העזר, הוא בן אדם שבא ממפלגה דתית אז הוא לא מחויב מיד להתמסר לכל יציאה של עיריית רמת השרון. אבל אני חושב שבאמת מיצינו את הנושא. הנוסח של חוק העזר, נעשית פה עבודה של המחלקה המשפטית עם כל חוקי העזר האחרים שאושרו יחד איתם באוקטובר 16, היו מקבלים אותם חזרה עם חתימות בדצמבר 16, אז הייתי מבין שאתה אומר יש פה חוק אחד שלמעשה סוג של זנחתם אותו. אני אומר שבמהלך השלוש שנים שאני ראש עיר כל איזה כמה חודשים, עוד אחד מאותם חוקי עזר שחתמתי עליהם, מגיע רק אז הוא מגיע לחתימה. התהליך הזה לוקח את הזמן. העמדת רכב וחניתו. נכון. רק עכשיו חתמתי אותו ושילוט קצת קודם וכך זה עובד מולם. אז אני לא חושב שלא עשינו. אני חושב שעשינו ואנחנו ממשיכים לעשות ובמקרה הספציפי הזה יש פה את ההתנהלות המשפטית הזאת מול בג"צ, בוא נראה מה ההחלטה. אני בטוח שאנחנו נדע ליישם משם את הדברים שטובים לנו או עולים בקנה אחד עם תפיסת העולם

שלנו ואנחנו נמשיך לפעול שברמת השרון העסקים שמעוניינים להיות פתוחים בשבת במקומות שאנחנו חושבים שזה נכון לעשות את זה יוכלו לעבוד בשבת. בדיוק כמו שזה קורה היום.

5. הצעה לסדר של רוני בלקין מיום 21.3.19

מר אבי גרובר: סעיף הבא הצעה לסדר של רוני בלקין. רוני בבקשה.

מר רוני בלקין: קודם כל מצב שלנו כרגע הוא שאין לנו תקציב עירייה מאושר. במליאה וכמובן לחפש אישור משרד הפנים. יש לנו ועדת כספים לדעתי זו הוועדה הראשונה או השנייה שבעצם מינינו במסגרת הרצון שלנו כן לייצר יכולת תפקודית עוד לפני שהמשאים והמתנים הקואליציוניים. וזה בעצם המטרה בין היתר שנוכל לקדם את התהליך של הכנת התקציב. מעשית כרגע אין לנו תקציב, לא קיבלנו טיוטא, ועדת הכספים לא כונסה, אני חבר בה. לא עברנו על טיוטת התקציב וכמובן לא העלנו אותה לאישור העירייה. קודם כל ...כמובן גם מאפשר לדירקטוריון של העירייה שזה בעצם המליאה שנמצאת פה להשפיע על סדרי עדיפויות ועל כיוונים עתידיים בראייתם לפחות. לכן זה מצב לא סביר, גם לא סביר בהיבט של ניהול של ארגון שמנהל תקציב, בין אם הוא ארגון ששייך למדינה, לעירייה או ארגון ציבורי. יש חוקים ואחד מהם שצריכים לעבוד עם תקציב שאושר בזמן. מה שאני הצעתי פה כדי שכן לקדם את העניין הזה שעד סוף השבוע הזה טיוטת התקציב תוגש לועדת הכספים, אמנם שלושת השבועות הקרובים הם בעייתיים, פסח בתוכו מה שהצעתי בתוך ההצעה שזה בשלושת השבועות הקרובים נאפשר לוועדת הכספים לעבור על הרכיבים של התקציב כדי שנאמר עד סוף החודש יהיה לנו משהו שעבר את ועדת הכספים ושהוא טיוטא מאושרת כדי שבמליאה הבאה אפשר יהיה להציג את זה במליאה ואז לקדם את התהליך. כי אני אומר שגם ככה כמו שאמרת יהיה פינג פונג כזה. זה יחייב אותנו לאיזה שהוא פינג פונג כזה. בסופו של דבר נאשר תקציב עירייה ונאפשר לטפס למעלה גם למשרד הפנים. אז זאת הייתה ההצעה לסדר.

מר אבי גרובר: אני אתייחס לזה ככה. אני גם חושב שיש פה איזה שהוא פער נורא גדול במה שכתבת. בהצעה שלך האופרטיבית, אבל אני אגיד ככה. כשאני נכנסתי לתפקיד קצת אחרי זה כאילו, כשנכנסתי עוד פעם לתפקיד התקיים כנס ראשי רשויות של משרד הפנים שבגדול היה לכל ראשי העיר החדשים ובו עשו לנו סקירה עבור נושא, נושא וסקרו לנו את הנושאים. אחד הדברים שהיה באותו כנס, זה הציגו לנו באמת איזה שהוא שקף שככה שם על גאנט את לוחות הזמנים אישור תקציב. ולמעשה הם שמים פה את מה שכתוב בסעיף 206 לפקודת העיר. בגדול בשנה רגילה שזה לא שנת בחירות, בכל שנה השאיפה היא שעד סוף אוקטובר העירייה מניחה את טיוטת התקציב לשנה הבאה ועד 31.12 מאשר תקציב ואז מתחילים באמת בראשון לראשון, יש תקציב מאושר ועובדים לפי התקציב המאושר. אם תוך שלושה, אם אתה לא עושה את זה עד סוף מרץ אתה צריך בתוך התקופה הזאת לבקש אישור מהשר הארכה בשלושה חודשים נוספים. ואם עד ה-30.6 לא הצלחת לאשר תקציב אם קיבלת אישור ולא הצלחת עדיין אז נפתחת אותה ועדה של משרד הפנים והיא מחליטה, מפזרים את המועצה ואת ר' העיר מה בדיוק עושים בנוגע לרשות שכזאת. זה לוח הזמנים הרגיל. שנה הזאת קרו שני דברים. אחד, בשנת בחירות אם עוד לא עברו שישה חודשים, ממועד בחירת ראש הרשות, החלון הזה של השלושה חודשים הופך לשישה חודשים. זאת אומרת. עד ה-30.6 אתה יכול להתנהל בלי אישור של משרד הפנים. ואם לא הצלחת לאשר עד ה-30.6 וקיבלת אישור, אתה יכול עד 30.9 למעשה להתנהל על התקציב ורק אז המועצה למעשה מפוזרת וגם ראש הרשות אם הבעיה היא שם. הסעיף, יש איזה שהוא עניין קטן שהסעיף אומר שזה תוך שלושה חודשים, או שישה חודשים מיום אישור התקציב, משהו של הממשלה, צריך לזכור שאנחנו נמצאים עכשיו בתקציב דו שנתי. ועל פניו בתחילת 2018 כשאישרו את התקציב הדו שנתי, כל הרשויות במדינת ישראל היו אמורות לרוץ ישר ולאשר כאילו גם תקציב 19. שזה לא זה. משרד הפנים בעצמו שם לנו על שקף וקיבלתי על זה אישור גם בשבוע שעבר שאמר לי כן. יש עד 30.6. עכשיו אני חייב, אני רוצה להגיד לך מה הקטע המהותי מבחינתי למה הנושא הזה

התעכב. אנחנו הרכבנו קואליציה. דבר זה קרה. אתה רואה שרק היום למשל אנחנו ממנים את הוועדות. לי לא היה נראה לעניין באיזה שהוא מקום שאני מכין הצהרת תקציב ואני זורק אותה לשולחן המועצה לפני שעוד גמרנו בכלל לדון על הדברים. לי נראה שהליך תקין, אם אני באמת רוצה להתחשב בשותפי הקואליציוניים זה שאנחנו קודם כל מרכיבים קואליציה ונכנסים לתוך העבודה וזה משהו שקרה עכשיו, אני יכול להגיד לך שהחלק המשמעותי של התקציב זה משכורות מצד אחד, ותקציב החינוך מצד שני ביחד זה לדעתי בשקט שלושת רבעי מהתקציב. המשכורות רץ לפי תקנים, ואין פה הרבה משחק, ותקציב החינוך אנחנו כבר עובדים מראשון לספטמבר על אותו תקציב. זאת אומרת שנת הלימודים התחילה וזה רץ. תכלס השינויים שאתה יכול לעשות תקציב החינוך, אתה יכול לעשות משנת הלימודים הבאה. ולכן בין אם מאשרים את התקציב בפברואר או באפריל, אז מבחינת שנת הלימודים הנוכחית פחות משנה זה משנת הלימודים הבאה. אני היום, מחר, מחרתיים, מסיים להכין את אנחנו גם רצינו לראות בדיוק את הביצוע של שנת 2018. חתמנו על התקציב של 18.

מר גידי טביב דוח כספי.

מר אבי גרובר: רבעון רביעי שמראה על רווח של שלוש מאות אלף ₪ בסוף.

מר גידי טביב כן.

מר אבי גרובר: השנה סיימנו מאוזנים גם את 2018 וזה היה אתגר באמת משמעותי. יש קיצוץ שלא מבוטל כתוצאה מהעיוות של העיר עולים. ולכן אני מסיים עכשיו להכין טיוטא. אני רוצה אחרי זה לשבת, שותפי לקואליציה לפני שאני מפיץ את זה בוועדת הכספים, להראות למחזיקי התיקים כל אחד לעבור איתו ולשבת איתו על התקציב של התיק שלו. ומה יש שמה. אני אשמח להביא פה בחול המועד, אבל שעד סוף חול המועד או ננסה עד אז, להסכים על איזה שהוא נוסח. ואז באמת יש את אותם עשרה ימים ועשרה ימים שוועדת כספים ומהעירייה אני חושב שזה נוהל, כשנכנסת מועצה חדשה ובשביל זה נתנו לה את עוד שלושה חודשים, לשבת עם מחזיקי התיקים, לשבת עם הסיעות בקואליציה. לגבש את, לעשות איתם את העבודה לתקציב ואז באמת נכין תאריך של ועדי

הכספים והכל. נראה לי שזה יותר נוהל שנותן אפשרות לכל החברים להיות חלק בגיבוש התקציב. אני יכול להכין מחר, לשלוח לוועדת הכספים, אבל אני חושב שככה לא עובדים בקואליציה.

מר רוני בלקין: אבי אני יוצא מבולבל ממך. חייב להגיד לך, אני הלכתי קראתי בקפדנות את הנחיות משרד הפנים, ותקציב 2019 שמסתמכות על כך שיש בחירות וגם שיוציאו ...ולמעשה הם קבעו מקדם שנקבע, הוא לא עד אוקטובר או משהו כזה. אלא נקבע ב-28.2. להגשת משרד הפנים כי נתנו איזה שהיא ארכה כדי להתארגן. אני חייתי באיזה חברה ציבורית. באמת, זה היה די קשה. כל סוף שנה היינו עובדים לא מעט כדי להכין את התקציב לשנה הבאה. כדי להגיע, לאשר את זה לפני שזה עולה לדירקטוריון בתחילת ינואר, מתגלגל לסוף דצמבר כשהתקציב מוכן. זאת אומרת גם מעריך ודווקא בגלל שאני מכבד את חברי המועצה כולל את אלו שהצטרפו לאחרונה לקואליציה, דעותיהם וסדרי העדיפויות שלהם לא השתנו בגלל שהם הצטרפו לקואליציה. זאת אומרת את דעותיהם בהקשר למה סדרי העדיפויות ואיפה הם רואים את החזון, ואיפה להשקיע את המעט שנשאר. הרוב הוא בתוך הבסיס הקבוע של התקציב. הם כנראה יגידו את אותם דברים שהם היו אומרים לפני שלושה חודשים.

מר אבי גרובר: אז לא לדבר איתם? ככה להעביר את זה?

מר רוני בלקין: דבר איתם. אי אפשר לעבוד בלי תקציב. אני הלכתי. אני לא כאן בשכר. אני לא. אבי. אני לא מחפש.

מר אבי גרובר: רוני, אני רוצה להרגיע אותך. משאיות הזבל מסתובבות, המורים והגננות מגיעים לגנים. עיריית רמת השרון עובדת.

מר רוני בלקין: אני לגמרי לא רגוע. בסדר גמור שהם מסתובבות והכל בסדר. אני שואל את הגזבר שלך אם יש ארכה יש דבר כזה? הוא אומר לי לא.

מר אבי גרובר: בינתיים לא צריך ארכה.

מר רוני בלקין: סעיף שש. אנחנו עובדים לפי אחד חלקי שתים עשרה. עובדים כשאין תקציב.

מר אבי גרובר: נכון.

מר רוני בלקין: גם המדינה עובדת ככה. ברגע שלא מוצע תקציב היא עובדת בתהליך של לעבוד. משרד הביטחון תקציב הביטחון עובד לפי אחד חלקי שתים עשרה. ואל

תספר לי שאני ממה? מזה שאנחנו בספטמבר יהיה לנו תקציב. ושאנחנו נשאל פה. אנחנו נדבר.

מר אבי גרובר: שמעת אותי אומר שבספטמבר יהיה תקציב? יהיה לך כל חודש תקציב.

מר רוני בלקין: אתה הסברת שאיפה ...את ספטמבר.

מר אבי גרובר: אין שום כוונה. שנייה, נכון.

מר רוני בלקין: כי הגרזן לא יונף עליו.

מר אבי גרובר: הגרזן לא יונף עד סוף ספטמבר. ואני אומר לך שבמהלך חול המועד אני עד סוף חול המועד, מקסימום אני רוצה לסיים יחד עם מחזיקי התיקים, וחברי הקואליציה לגבש את התקציב בצורה שמוסכמת עליהם. ואז נביא את זה לוועדת הכספים, נאשר את זה במליאה. אני מניח שמקסימום בשבוע, שבוע וחצי הראשונים של חודש מאי יהיה תקציב מאושר לעיריית רמת השרון. בינתיים אנחנו עובדים אכן לפי אחד חלקי שתים עשרה. זה לא אופטימאלי אבל אני חושב שזה הרבה יותר צורה לעבוד עם חברי קואליציה מלהפיל מלמעלה איזה שהוא נוסח ולא לדבר איתם על זה. ככה אני חושב. אם ההבדל הוא חודש לכאן וחודש לכאן באישור התקציב.

מר רוני בלקין: אני לא יודע איך בעשרה ימים מאשרים תקציב של ארבע מאות עשרים מיליון ₪ אבל בסדר.

מר גיא קלנר: אני כמובן מאוד מכבד את חברי רוני, ואני מבין את העיקרון שלשמו הוא ביקש את ההצעה לסדר הזו. אבל אני חושב שהמציאות של השנה והתפר שאנחנו נמצאים כרגע, הוא תפר אחר, הוא תפר מיוחד. ויש לוגיקה בדברים. זאת אומרת אנחנו תמיד צריכים להיות רגע כנים עם המציאות שבה אנחנו נמצאים, והיא טיפה יותר מורכבת וייחודית. אנחנו אחרי שנת בחירות, אנחנו באמת אחרי חודש או חודש וחצי שהקמנו את הקואליציה. זו המציאות של הדברים אין מה להגיד. ולהיות כן עם הדברים, ואני אומר תמיד את מה שאני חושב לא ממקום של, לא אינטרס ולא אופוזיציה אלא מקום של האמת שלאמיתה. לא נראה לי שבמציאות שבה משרד הפנים בשנת בחירות מאפשר הצבעה עד חודש יוני, והקואליציה אצלנו הוקמה לדעתי הקואליציה האחרונה בארץ. אם אני לא טועה או בין.

מר יעקב קורצקי: תל-אביב.

מר גיא קלנר: אז בין האחרונות בארץ.

מר גיא קלנר: חבר'ה הבנו את העיקרון. לא. אמרתי את זה.

מר אבי גרובר: יש עוד כל מיני ערים שלא אישרו עוד תקציבים.

מר גיא קלנר: אני חושב שבמציאות הזאת לא הגענו לנקודה שאנחנו בקו האדום. הגענו לנקודה שזה בסדר גמור שאתה מרים את הדגל הזה, אני אזדהה איתו, אני חושב שאנחנו צריכים להאיץ את דיוני התקציב. אני לא חושב שצריך לשים אקדח לרכה בתחילת אפריל בשנת בחירות בקואליציה שהוקמה לפני חודש. ולכן אני מציע להיות עם יד על הדופק, ללכת עם ההצעה שאבי כרגע הציע בהקשר של לגמור כרגע את חול המועד. אני לא ישבתי עוד על תקציב הספורט. עוד אין. מחר בבוקר מונחת טיוטא.

מר אבי גרובר: חלק מכם ...פגישה וחצי עם.

מר גיא קלנר: עוד לא. רק נכנסנו לתיקים ורק נכנסו להיקפי הפעילות זה נראה לי קצת טיפה לשים את העגלה לפני הסוסים, בהקשר של השנה הזאת. בנוהל רגיל ושגרתי אתה צודק במאה אחוז. כרגע הייתי נותן את הגמישות הזו ולהיות עם העין פקוחה ויד על הדופק, ולהתכנס פה אחרי פסח ולראות אם.

מר אבי גרובר: אין לי בעיה ללוחות כאילו זה. אין לי בעיה להצביע פה. כשאתה אומר ועדת הכספים תדון ותגיש המלצותיה עד הראשון למאי, והמליאה שזומנה ל-5.5 תדון בזה. צריך להיות עשרה ימים בין המועדים. אז אתה יודע, אפילו מהבחינה הזאת. אני עוד פעם.

מר רוני בלקין: אבי, תקבע שיהיה לך ביוני תקציב. תקבע משהו שיקרה. לא משהו שמחכה.

מר אבי גרובר: בסדר. עוד פעם אם המועצה תמשוך ותמשוך. אבל אם זה תלוי בי.

מר גיא קלנר: לא. תקבע נוהל אבל שאם המועצה לא מושכת ומושכת זה כן מגיע ליוני זה בסדר גמור.

מר אבי גרובר: אני הייתי שמח.

מר רוני בלקין: כשאתה מנהל בחברה תקציב כזה. אתה בא, אתה נפגש פעם בחודש. ההנהלה נפגשת רוצים לראות את.

מר אבי גרובר: עשרים ושמיני זה יום עבודה רגיל?

מר יעקב קורצקי: מימונה אי אפשר לעשות כלום.

עו"ד עידן למדן: הכיוון צריך להיות שמתחילים להזיז את

מר גיא קלנר: מוצאי המימונה. זה לא

מר אבי גרובר: אז נעשה את זה בעשרים ושבע.

מר אבי גרובר: עשרים ותשיעי.

גב' דברת וייזר: לא. אני מתנגדת לעשרים ושמונה.

מר רמי בר-לב: מאחר ואני מחזיק תיק הביטחון ובעשרים ושביעי לחודש, אני טס לחו"ל וחווינו פה איזה שני.

מר אבי גרובר: שנייה. אתה ועדת כספים?

מר רמי בר-לב: לא. ועדת כספים לא. אבל אם אתה רוצה לשבת איתי על תקציב.

מר אבי גרובר: לא. אבל הוא רצה עכשיו לקבוע כספים.

עו"ד עידן למדן: יקבעו איתך במהלך חול המועד.

מר אבי גרובר: עשרים ותשיעי או שלושים. בשלושים.

עו"ד עידן למדן: זה יקבעו איתך במהלך חול המועד לפני שנסעת. הכיוון של ההחלטה הוא ברור והוא מוכן.

מר אבי גרובר: עשרים ושמיני, עשרים ותשיעי נראה שבאמת זה לא נופל על המימונה. השאיפה היא ביום הזה לעשות ועדת כספים. עשרה ימים אחרי זה זה יוצא איפה שהוא באמת בשבוע.

עו"ד עידן למדן: אבל עדיין לא כל מחזיקי התיקים הועברו, הגיעו לפגישה. אני מוכן להתייצב בחול המועד וצריך לקדם את זה ברוח הזאת.

מר אבי גרובר: באמצע מאי יהיה לך תקציב.

מר גיא קלנר: בסדר. זה הליך גאוני.

מר רוני בלקין: עכשיו אני רוצה להסביר למה צריך תקציב. בסוף יש לך פה

מר אבי גרובר: אני יכול להסביר לך למה צריך תקציב. יש מיליון דברים, אתה צריך בשביל לאשר תמיכות.

מר רוני בלקין: אתה יודע עכשיו. אתה יודע כמה ניצלת מהתקציב החזוי שלך, אתה לא יודע כי אין לך תקציב.

מר אבי גרובר: אני יודע בדיוק. רוני, יש דברים שאני מוכן, ויש דברים שאני פחות מוכן לקבל.

אנחנו יודעים על השקל בכל רגע נתון, אנחנו יודעים מה ההתחייבויות שלנו, מה נתנו, אנחנו עובדים מאוד מסודר. שנה שעברה לצערי נגררנו עם התקציב עד יוני. עם כל ההליך שהיה פה וזה. התנהלנו, סיימנו את השנה מאוזן. ידענו לפתוח שנת לימודים. אנחנו יודעים לעבוד.

מר רוני בלקין: אני מבקש לישיבה הבאה את גזבר העירייה כמו כל מנהל חשבונות בחברה. יציג את ניהול התקציב ויראה לנו עכשיו את איך הנומראטור של איך התקציב נראה.

מר אבי גרובר: רוני. אתה חבר בוועדת כספים. אני אומר לך שעד ישיבת המועצה הבאה שקוראת בגדול בחמישי במאי אתה כבר תראה.

מר רוני בלקין: אני אגיד לך את זה עוד פעם.

מר אבי גרובר: אתה תהיה כבר אחרי ישיבה של ועדת הכספים.

מר רוני בלקין: אני אבקש את זה גם אחרי שיהיה תקציב גם בסוף הרבעון השני. אנחנו צריכים לעקוב אחרי זה. כשיגמר הרבעון השלישי ויהיה חודש גרייס לעבור על הדבר הזה אנחנו גם נרצה לראות את זה. כי נרצה לראות איך מתקדם, אתה...בדיון התקציב.

מר אבי גרובר: אנחנו לא צריכים להצביע נכון?

מר רוני בלקין: אם אתה אומר שזה יקרה אז זה יקרה בבקשה. בוא נראה שזה קורה. אני מצפה לראות את זה.

מר אבי גרובר: תאמין לי שאני רוצה יותר.

6. דיון חוזר בשאלת הפטור מהיטל השבחה – או פטור בשיעור מחצית היטל ההשבחה- בפרויקט מתחם אילת- חברת אאורה

מר אבי גרובר: סעיף 6. דיון חוזר בשאלת הפטור מהיטל השבחה. את רוצה לתת לנו איזה סקירה איפה דברים עומדים. איך.

מר דני לביא: אני חייב לצאת מהמליאה, אני עומד בניגוד עניינים. לפי עצתו של היועץ המשפטי. אז אני עוזב.

ד"ר צחי שריב: אני גם רוצה להעיר הערה לפרוטוקול. שמאי שעובד עם חברת אאורה עובד גם

עם החברה שאני מועסק בה. זה פרויקט חד פעמי. הקימו אותו מענייני עבודה, דיווחתי את זה למיכה והוא קבע.

גב' דברת וייזר: את מי אתה מכיר?

ד"ר צחי שריב: שמאי שלהם. של החברה. אאורה. מכיר אותו לא ברמה האישית. מכיר אותו ברמה המקצועית כי הוא נותן שירותים גם לחברה שאני עובד בה. ומיכה קבע שאין פה עניין של ניגוד עניינים. רק רציתי שתדעו.

מר אבי גרובר: תציגי את עצמך. תתני לנו איזה שהיא סקירה מסוימת מה.

אילנה בראף: אז ערב טוב לכולם, אני אילנה בראף, מייצגת את הוועדה המקומית רמת השרון בעתירה שהוגשה על ידי חברת אאורה. אני אתן סקירה קצרה מדוע אנחנו נמצאים כאן היום. בזמנו פורסם מכרז לביצוע פרויקט של פינוי בינוי במתחם אילת. במסגרת המכרז הזה גם דובר על כך שיינתן פטור מהיטל השבחה. נושא שבעצם נמצא בסמכותו של שר הפנים ושר הבינוי והשיכון, אבל על מנת להפעיל את הסמכות הזאת, מועצת העירייה היא זו שצריכה להמליץ על מתן הפטור. אחרי שפורסם המכרז ואחרי שחברת אאורה זכתה במכרז, מועצת העיר ב-2014 קיבלה החלטה על מתן פטור ובהתאם לכך, פטור מלא מתשלום היטל ההשבחה ובהתאם לכך נעשתה פנייה למטה להתחדשות עירונית, לרשות להתחדשות עירונית, בזמנו זה היה בלבוש אחר אבל זה לא משנה. על מנת לאשר את אותו פטור. התשובה של הגברת עינת גנון, הייתה שעל מנת לתת לבחון את הבקשה יש להגיש החלטה מעודכנת של מועצת העירייה ..הפנייה נעשתה כמה חודשים ארוכים, שנה, שנתיים לאחר החלטת מועצת העירייה. צריך להעביר החלטה מעודכנת, צריך להעביר נתונים על ידי גזבר העירייה שמצביעים על היחס האגרות היטלי פיתוח לבין ההוצאות של העירייה וצריך גם לבחון את שאלת הכדאיות הכלכלית של הפרויקט, בהינתן שיינתן פטור מתשלום היטל השבחה, מלא או חלקי. הדבר הזה לא נעשה ולא עודכנו הפרטים הרלוונטיים לרשות להתחדשות עירונית. לימים התקיים פה דיון נוסף במועצת העירייה, שבה הובאו נתונים שנעשו או חוות דעת שמאית שנעשתה על ידי שמאי הוועדה המקומית אשר הגיע למסקנה והדברים הובהרו

לגזבר העירייה, שהגיע למסקנה שגם אם לא יינתן פטור בכלל מהיטל השבחה, עדיין קיימת רווחיות כלכלית לפרויקט ולכן למעשה לא התקבלה שום החלטה במועצת העירייה, ולמעשה לא נעשתה פנייה מחודשת למטה להתחדשות עירונית, לרשות להתחדשות עירונית על מנת לקדם את נושא הפטור. בנסיבות האלה ולאחר מכן כאשר אאורה ביקשה לממש זכויות בנייה במקרקעין ובהתאם להוראות החוק, הוועדה המקומית הוציאה לה שומת היטל השבחה. כנגד השומה הזאת הוגשו שני הליכים משפטיים שונים. אחד, ערר על גובה היטל ההשבחה לוועדת הערר של מחוז תל אביב. אני שמה את ההליך הזה בצד. הוא לא נושא לדיון כאן. והנושא השני, העתירה, ההליך המשפטי השני זה עתירה לבית המשפט שבה התבקש בית המשפט למעשה לאכוף על רמת השרון, עיריית רמת השרון, את ההחלטה הקודמת, את ההמלצה הקודמת למתן הפטור. תוך כדי העלאת טענות שונות, של הסתמכות, על הבטחה לכאורה באותו מכרז. וטענה חוזרת על עצמה שללא הפטור למעשה אין כדאיות כלכלית ועלו טענות רבות נוספות. התקיים דיון בעתירה הזאת שבה כאמור אני הצגתי את הוועדה ואת עיריית רמת השרון, ובסופו של דבר ב-18.3.2019 ניתן פסק דין על ידי בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע למעשה שמכוון שהחלטת מועצת העירייה מ-2014 לא ביטלה על ידי המועצה, אז למעשה היא שרירה וקיימת. זה אומר שעדיין תקפה ועומדת המלצה של מועצת העירייה למתן הפטור. יחד עם זאת ובהתאם להוראות החוק, לא די בכך אלא כאמור נדרש עדיין אישור של שר הפנים ושר הבינוי למתן הפטור. ולמעשה העביר את המקל בחזרה למועצת העיר, האם היא רוצה לעמוד על אותה החלטה, לאשרר את אותה החלטה. וגם אם כן, אז עדיין היא חייבת על פי הנהלים ואני מוסיפה, על פי הנהלים של הרשות להתחדשות עירונית, היא חייבת לקיים כאמור ישיבה מעודכנת במועצת העירייה על סמך נתונים כלכליים ושמאים שהובאו בפניה, ואם היא לא רוצה לעשות כן, על סמך הנתונים האלה היא כמובן צריכה לקבל, גם כן החלטת מועצת העירייה שמבטלת את ההחלטה הקודמת. בית המשפט גם העיר, שמכיוון שמדובר בזכויות כל החלטה של מועצת העירייה משנה את המעמד של חברת אאורה

ואת הסטאטוס שלה, אז מן הראוי לאפשר לה להשמיע את טענותיה בפני חברי המועצה, על מנת לשכנע את חברי המועצה להמליץ על מתן הפטור. בהתאם לכך וכמובן בעצה אחת עם ראש העירייה ועם הייעוץ המשפטי שלכם ועם גזבר העירייה וכל הגורמים הרלוונטיים, פנינו לחברת אאורה בכתב והבהרנו להם שתתקיים ישיבת מועצה היום, הם נמצאים פה, ואפשרנו להם להעביר את ההתייחסות השמאית והתייחסות נוספת ככל שיש להם, לחוות הדעת השמאית של השמאי מטעם הוועדה המקומית, שמאי מטעם הוועדה המקומית הוא נמצא פה. הוא תיכף יפרוס את הדברים בפניכם, כי על פי הבדיקה הכלכלית שלו, הפרויקט הוא רווחי גם אם לא יינתן בכלל פטור מהיטל ההשבחה. חברת אאורה סבורה אחרת אז אחרי שנתתי את הסקירה המשפטית הזאת ככל שאין שאלות בנושא הזה אני מציעה שאנחנו נאפשר לשמאי של הוועדה המקומית לפרוס את הדברים. נאפשר לחברת אאורה לפרוס את הדברים שלה, ולאחר מכן אתם תקיימו דיון.

מר אבי גרובר: חשוב לי להבהיר משהו אחד. מליאת המועצה לא מחליטה על מספרים.

אילנה בראף: נכון, בכלל לא.

מר אבי גרובר: אנחנו מחליטים עיקרון.

אילנה בראף: נכון.

מר אבי גרובר: נכון, זה מה שאנחנו ואנחנו גם לא דנים עכשיו על הפרויקט עצמו, כן בונים, לא בונים, זה כבר, את ההחלטה, את הגשר הזה עברנו. יש פרויקט, כרגע יש שאלה, האם עיריית רמת השרון.

אילנה בראף: מצדדת.

מר אבי גרובר: מאשרת את אותו פטור מ-2014 אני חייב להוסיף כוכבית, אחרי שאמרו אנחנו נותנים פטור היה גם בכפוף לאיזה שהיא חוות דעת שמאית, כן או לא. וחשוב לי להגיד לפרוטוקול גם שהסיבה שבישיבה באותה ישיבה ב-2017 אם אני זוכר נכון, לא הבאנו את זה מחדש להצבעה, היה בעקבות חוות דעת, מסמך שיצא של עו"ד יהודה זמרת היועה"מש של משרד הפנים, לשכת היועץ המשפטי של משרד הפנים והוא אמר פה בצורה מפורשת 'בכל הנוגע להחלטות' הוא מתייחס לעניין, הכוותרת של המסמך זה 'מתן פטור היטל

השבחה במסגרת מסלול רשויות מקומיות במסלול מיסוי ונאמר פה בהחלטה 'בכל הנוגע להחלטות מועצה שכבר התקבלו מתוך הכרה בחשיבות הנושא ובעיכובים שחלו, איננו דורשים לשוב ולהביא את הנושא בפני מועצת הרשות המקומית, ונסתפק בקבלת אישורו של גזבר הרשות המקומית, לצורך קבלת הכרעת השרים בנושא'. אנחנו הבנו מתוך הנושא הזה שברגע שבא הגזבר ואומר, שאין מקום לתת פטור, וגם אותו פנייה שנעשתה אלינו, מעינת גנון אמרה שאם אנחנו הם ידונו בזה, אם אנחנו מבקשים כן לתת איזה שהוא פטור. מכיוון שההליך המקצועי פה אמר, שאנחנו לא מבקשים לתת פטור. אז לפי חוות הדעת הזאת ולפי המכתב של עינת גנון, הבנו שאנחנו לא אמורים לקיים הצבעה נוספת בעניין הזה. וזה חשוב שיאמר לפרוטוקול. אז מה שכרגע מתבצע זה שאלה האם אנחנו עוד פעם, עומדים, אם אנחנו לא משנים את ההחלטה הקודמת, אז אנחנו עומדים מאחורי הפטור ואני סברתי ב-2017, אני עדיין סבור היום שלאור הנתונים בפרויקט הזה אין מקום לתת פטור, ועל זה השאלה, כן נותנים פטור, חצי.

אילנה בראף: כן נותנים פטור מלא, חצי או אפס.

מר אבי גרובר: או אפס.

אילנה בראף: וחשוב כפי שאתה אמרת, אנחנו לא דנים פה בכלל בגובה היטל השבחה. זה לא נושא של הוועדה המקומית, יצאה שומה.

מר אבי גרובר: מי קובע את זה?

אילנה בראף: ועדת הערר. ואגרות נוספות ככל שיהיה.

מר אבי גרובר: שנייה. זה מתחיל מהשמאי שלנו שנותן מספר.

אילנה בראף: נכון. הם הגישו על כך ערר.

מר אבי גרובר: יכול, יכול הראשון לבוא ולהגיד אני יש לי השגה על הגובה של מה השמאי שלכם. נכון?

אילנה בראף: נכון.

ד"ר צחי שריב: הוא אמר כבר.

אילנה בראף: הוא כבר אמר, הוא כבר הגיש ערר.

מר אבי גרובר: והוא הגיש ערר וככל שהתקבלה שם החלטה או אנחנו או הם יכולים להגיש

גם על זה איזה שהוא.

אילנה בראף: ערעור לבית המשפט המחוזי.

מר אבי גרובר: ערעור לבית המשפט המחוזי, ואז העליון.

מר ירון גדות: איפה מתקבלת החלטה שמוציאים פטור.

גב' בת שבע אלקובי: אפשר לדעת את הסכום, על איזה סכום אנחנו מדברים.

מר גיא קלנר: פה. אתה יכול פה אפס, פטור מלא או חצי פטור.

מר אבי גרובר: אפס, חצי, או מלא.

מר ירון גדות: אפס, חצי או מלא אנחנו יכולים. רבע, שלושת רבעי לא יכולים.

אילנה בראף: לא. לא. אפס, חצי או היטל מלא.

מר אבי גרובר: הוסיפו. בהתחלה זה היה או מלא או כלום.

אילנה בראף: נכון.

מר אבי גרובר: ואז היו רשויות שאמרו, רגע, זה דרמטי, או הכול או כלום, זה יכול להיות דרמטי ואז הוסיפו איזה מדרגת ביניים שמדברת על חצי.

מר ירון גדות: עוד שאלה. אתה היית חוות הדעת השמאית שלך, אתה בעצם, נכון אז. היה איזה משהו?

מר אבי גרובר: אני במסגרת הליך התנגדות כשביקשתי, כשנכנסתי לתפקיד בעניין של הפרויקט כשאני סברתי שהפרויקט מספרים שלו גבוהים מדי, אני הגשתי ניסיתי להגיש ניסיתי לעשות זה, מיד היו פה חברי מועצה שהלכו וכתבו מכתבים שאני פועל כאילו הפורמט הקודם היה פחות תמכו, המשיכו לתמוך בפרויקט הזה, למשל, שהייתה שאלה אם מגישים ערר או לא מגישים ערר על אותה החלטה של הוועדה המחוזית, התשובה ההחלטה פה הייתה שלא מגישים ערר. הכנתי לצורך זה חוות דעת שמאית,...את הפרויקט לפי תקן 21, חייבים להגיד, תקן 21 אומר תוספת של 25 מטר לדירה, הפרויקט הזה הוא לא ב-25 מטר לדירה. הוא ב-53 מטר לדירה לדירות שמוסיפים, אז איפה שהוא חייבים להגיד את זה ככה לפרוטוקול, וזה חוות דעת הזאת אמרה שלפי תקן 21 ביחס של אחד לשלוש, יש כדאיות לפרויקט, זה מה שאמרה אותה חוות דעת שניסיתי להביא למחוזית, הם התייחסו לזה, בלי לקבל את זה, זה היה חלק מתוך הליך הערר שם וזה היה חלק, לא יודע או זה הורידו זה ירד

משבע מאות עשרים לשש מאות שמונים ושבע. עוד שאלה?

גב' בת שבע אלקובי: לא. אנחנו רוצים לשמוע את השמאי.

מר אבי גרובר: אני רוצה קודם לראות אם יש להם שאלות עקרוניות לעצם ההליך. ואחרי זה נתחיל.

עו"ד קורש: אם אפשר לפני שמתחיל השמאי, מאחר שמי שלא מכיר אותי, אלדד קורש אנחנו אלה שמייצגים את חברת אאורה. מאחר ויש היענות של הסמכות של סבירות בעניין הזה, עוד לפני שמתחיל השמאי, יכול להיות שתשמעו שני משפטים מטעמי ותקבלו החלטה שזה לא הזמן כרגע לדון בזה. יכול להיות שנחסוך בזמן שלכם, אבל אתה מנהל את.

מר אבי גרובר: אז תן לי רק לראות אם יש להם איזה שהיא שאלה ואז.

ד"ר צחי שריב: אני מבין שהתפרסם מכרז לביצוע הפרויקט וחברת אאורה זכתה בו. המכרז הזה נערכה על ידי החברה הכלכלית, עיריית רמת השרון?

אילנה בראף: חברה כלכלית.

ד"ר צחי שריב: חברה כלכלית. האם המכרז בתנאי המכרז של מה שהם נדרשים לעשות, או מה שהם יקבלו, היה איזה סעיף שהתייחס להיטל השבחה.

אילנה בראף: הייתה התייחסות לנושא של פטור מהיטל השבחה. כן, הייתה התייחסות לפטור מהיטל השבחה.

מר מיכאל דורון: אבל הפטור היה מותנה באישור של מועצת העיר. קראת את הפרוטוקול העיר. שראש העיר נמצא ונכנס מתפרץ לישיבת העירייה ומגנה אותו תקראי את הפרוטוקול.

עו"ד עידן למדן: משום שהמכרז היה להרבה פחות.

מר אבי גרובר: צחי, בסדר? קיבלת תשובה?

עו"ד קורש: ממש בקצרה. לפני שאני מתייחס לגופם של דברים. אנחנו שנודע לנו על כוונת מועצת העיר לדון בעניין הזה שיגרנו מכתב לא זכור ששמעתי את חברתי, הגברת בראף מזכירה אותו במסגרת השתלשלות הדברים, אז רק לטובת כל הנוכחים, אנחנו סבורים שהישיבה הזאת והדיון הזה הוא גם מחוסר סמכות וגם מחוסר סבירות ואומר את זה במשפט אחד מאוד קצר. כפי שהסבירה אילנה בצורה מאוד ברורה, חלק מהשאלות כאן הם שאלה של רווחיות

הפרויקט ורווחיות הפרויקט נגזרת מהערכות שמאי כאלה ומהערכות שמאי אחרות וכרגע עומדות שתי חוות דעת שמאיות. אחת מטעם העירייה, ואחת מטעם חברת אאורה. לא בכל יום קורה לרשות מקומית שמישהו מקצועי אמור לבצע עבורה את העבודה. נכון, כרגע למעשה מבקשים מחברי המועצה לכהן כשמאים ולהכריע בתחום שהוא לחלוטין לא בתחום המחויבות שלהם. כך לפחות להבנתי גם אם יש שמאי אחד או שניים.

מר אבי גרובר: יש פה הרבה עורכי דין, אבל פחות שמאים.

עו"ד עידן למדן: נלמד לפעם הבאה.

עו"ד קורש: יש פעמים שהעירייה נדרשת לקבל החלטות כאלה, גם שלא בתחום המומחיות שלה. אבל כרגע אנחנו נמצאים במצב משופר עבור מועצת העיר. יש גורם מקצועי שאמור להכריע בשמאויות האלה ואמור להכריע בשאלה האם מהו שיעור הרווחיות של הפרויקט הזה, בשאלות לגבי רכיבים אם וכאשר נאלץ להיכנס גם לעניינים עצמם בהמשך הדברים אז נראה את הטעויות בעיני הגסות שיש כאן שבולטות שאפילו לא צריך אולי שמאי בשביל חלק מהם. אבל עדיין אין לחץ זמנים, אנחנו מתקדמים בפרויקט במובן הזה שגם אאורה הצהירה כפי שקרה עד עכשיו שאם וכאשר דרישת העירייה להטלת היטל השבחה עדיין עומדת בעינה אאורה משלמת את היטל השבחה, מפקידה ערבויות בנקאיות על הסכומים שבמחלוקת וכו' ונוהגת כפי שנהוג במקרים האלה, אין חיפזון. לא יקרה כלום. לא גונבים היתרים, כי נותנים ערבויות בנקאיות ומשלמים. ולא קורה שום דבר עד שתגיע החלטתו של הגורם המוסמך, שאין מחלוקת אני חושב באשר ליכולת המקצועית שלו, שהיא נעלה וטובה יותר מהיכולת המקצועית של חברי המועצה הנכבדים. ויש לקוות... לחברי המועצה, להכריע בשאלות שמאיות שזה לא בתחום המומחיות שלהם. אז נכון שיש מקרים שהעירייה נאלצת לעשות את זה, זה במקום שאין גורם אחר שמכריע, אבל כפי שאמרה אילנה יפה, יש שני הליכים מקבילים. אחד, ההליך המחוזי שבכל הכבוד קיבל את העתירה שלנו, אגב, חייבת העירייה לשלם הוצאות שעדיין לא קיבלנו אבל זה כבר שאלה אחרת.

מר מיכאל דורון: תוציא לו צ'ק.

עו"ד קורש: זה ממש בסדר אם העירייה גם תשלם עשרים אלף ₪ שהיא. זה לא מצחיק בכלל. מצפים מאיתנו לשלם את התשלומים שלנו בזמן. למה אתה לא צריך לשלם את זה בזמן.

מר מיכאל דורון: אתה תקבל, אתה תקבל. בסוף הזה אני מעביר לך עשרים אלף. עשרים אלף נכון? לא זוכר אם זה כולל מעמ.

עו"ד קורש: פלוס מעמ. אבל בסיטואציה הזאת שמצד אחד אין חיפזון ומצד שני יש גורם מקצועי שאמור להכריע בדיוק לאותן שאלות. אני סבור שזה תהיה פעולה שהיא מחוסרת סמכות והיא לפחות חסרת סבירות, אני אומר רק עוד דבר, תארו לעצמכם שאתם תקבלו החלטה אחת היום ובעוד מספר חודשים ועדת ערר תקבל לא את עמדת שמאי העירייה, שיש איזה שהיא נטייה כזאת להרגיש אי נוחות, שאתם אמורים להכריע בין שומה מטעמכם לבין שומה מטעמנו. אבל זה, כנראה שזה נגזרת. אבל אנחנו נמצאים במצב שגורם מקצועי עשוי לקבל עוד מספר חודשים לא בעוד מספר שנים, החלטה שיכולה להיות שונה בתכלית השינויים מהחלטה שאתם מקבלים עכשיו, ואז מה עשינו. אנחנו שוב נלך לבית המשפט, שוב בית המשפט יביע את אותה תרעומת וחוסר נחת שהייתה לו מההתנהלות של העירייה, שהוא לא הסתיר את זה בפסק הדין שלו, שעוד היה עדין יחסית לדברים שאמר בדיון עצמו, למי שלא היה שם. ואנחנו נמצא את עצמנו שוב מפרנסים עורכי דין.

אילנה בראף: טוב. אני רוצה להתייחס. עם כל הכבוד אני חושבת שמה שאתה אמרת הוא לא מדויק, בוודאי לא מה שמועצת העירייה מצווה לעשות.

עו"ד עידן למדן: בלשון המעטה לא מדויק.

מר אבי גרובר: חברה. לא צריך כל אחד לתת ציון על כל משפט.

אילנה בראף: אפילו לא לגרסתכם. ראשית, אני חוזרת ומדגישה מה שראש העירייה ובצדק מועצת העירייה לא אמורה בכלל לדון בשומת היטל ההשבחה במחלוקת השמאיות של היטל ההשבחה. הנושא של היטל ההשבחה אמור אכן לדון בוועדת ערר, והוא ידון בוועדת הערר ולא ידון כאן. מה שכאן נדון זה לא שאלת גובה היטל ההשבחה. שרק בה אמורה ועדת הערר לדון, אלא השאלה אם לתת פטור בנסיבות העניין כן או לא. לעולם או לפחות כל המקרים שאני

מכירה השאלה הזאת נבחנת לפני שיש הכרעה בנושא של גובה היטל השבחה ולמעשה ללא קשר אליה, מועצת העירייה אמורה לקבל את ההחלטה שלה פה. אני גם מזכירה שבערר שלכם, בין השאר חזרתם על הטענה שלמעשה מגיע לכם פטור לאור ההתחייבות של העירייה והחלטת מועצת העירייה מ-2014 אז לכן יש פה איזה סתירה בין פנימית בין מה שאתם אומרים ואני עם כל הכבוד סבורה, לפחות זה הייעוץ שאני אתן לרמת השרון הוא כן לקבל החלטה בנושא הזה משום שיש החלטה קודמת מ-2014, וצריך להחליט עכשיו אם עומדים מאחוריה או רוצים לשנות אותה. זה בהתאם גם לרוח.

עו"ד קורש: המחלוקות השונות.

מר אבי גרובר: תקני אותי אם אני טועה במשהו. אתה בא באיזה שהוא מקום ואומר, שיכול להיות שכשחישבו את גובה היטל ההשבחה שצריך להיות, יכול להיות שזה ייצא אפס. אבל אז עדיין זה לא שנתנו פטור בצורה גורפת וכאילו לא נכנסנו למספרים. אלא החלטנו ניתן פטור ונראה מה יוצא. יכול להיות ולפי אתם הגשתם שורה שאומרת שהפעם אתם עוד צריכים לקבל כסף, לא רק לא לשלם. אז בסדר חבר'ה. אז עדיין לדעתי זה קריטי ואני חושב שזה גם טוב לכם. כדי להוריד את כל הספקות וכל החששות וכל מיני מילים ומשפטים וכאלה. אנחנו נקבל החלטה שאומרת שככל שצריך, ובשביל זה יש את אנשי המקצוע שעוברים על המספרים, ויש איזה שהוא מספר בסופו של דבר זה כן. זה לא פעם ראשונה שגובים, שמבקשים לגבות היטל השבחה מאיזה שהוא פרויקט. אנחנו כאמירה עקרונית אומרים ככל שהעירייה זכאית לקבל, אם זה היה כל פרויקט אחר, יש מקום לגבות את אותו היטל השבחה. אתם אומרים, אתם מתקדמים עם הפרויקט ואתם בינתיים עושים הולכים להתקדם עם שלב א' וככל שאנחנו נתקדם עם התנאים התחבורתיים ואתם תתקדמו עם השלבים האחרים. אבל בינתיים אתם מתקדמים עם הפרויקט. במקביל אנשי המקצוע יבואו ויתנהלו בעניין המספרים, כי אנחנו קיבלנו את ההחלטה העקרונית שהיא המצפן מבחינת האם נותנים, או לא נותנים בפרויקטים, אני חושב שזה אמירה שצריכה להתקבל ואנחנו בכלל אני לא מצליח להבין, אם לא קיבלנו את ההחלטה הזאת איך מתקיים כל הדיון האחר על המספרים. אם

על פניו נתנו פטור. סוגרים את הקלסר, שלום, נקסט. סעיף שבע לסדר היום.

אילנה בראף: נכון. זה מה שטענתם.

מר אבי גרובר: ואני חושב שאנחנו לא במקום הזה. אני חושב שאנחנו צריכים כהחלטה עקרונית לקבל את ההחלטה. אנשי המקצוע בסוף בוועדת הערר שהיא גוף חיצוני מן הסתם, מה שלא יצא המספר, מישהו יגיש השגה על הדבר הזה, ותתגבש גם ההחלטה, ובאותו מועד תשלמו מה שתשלמו אם תצטרכו לשלם. זה נראה לי הכי על השולחן, הכי מסודר, הכי לא משאיר פתח לדיבורים וטענות ואמירות וסימני שאלה. אני חושב שכולנו נמצאים בוודאות.

עו"ד קורש: אני חושב שאנחנו נמצאים בחוסר ודאות ההחלטה לפטור היא לא מתקבלת מחלל ריק. זה נכון מה שאמרה הגברת בראף שוועדת ערר מטפלת בהיטל השבחה אבל בסופו של דבר היא מטפלת באותן שומות, באותן טענות על אותו פרויקט.

אילנה בראף: לא נכון, לא אותו דבר. זה לא אותו דבר.

עו"ד קורש: בדיוק. בדיוק על אותו פרויקט.

אילנה בראף: לא נכון, זה לא אותו דבר.

עו"ד קורש: ובמקומות האלה.

עו"ד עידן למדן: זה לא נכון כי ברקע מונחת ההחלטה לפטור.

עו"ד קורש: ועדת הערר תחליט שהרווחיות של הפרויקט, היא לא תדון ברווחיות הפרויקט אבל שיש לקבל את העמדה שלנו בנקודה מסוימת. הרי אם תתקבל הטענה שלנו שיש להביא בחשבון הוצאה מסוימת שהשמאי שלכם לא הביא בחשבון. אתם יודעים לפחות על שתיים כאלה. כמו למשל שאלה של אותם שמונים ומשהו מיליון ₪ שנדרשנו על ידכם, במכרז לשלם לגופים שלכם.

מר אבי גרובר: פרסמתם לבורסה את הרווחים שלכם. לא ידעתם אותם?

עו"ד קורש: כאשר, ידענו שיש גם פטור מהיטל השבחה. תציג את התמונה באופן מלא. הייתה התחייבות שלכם לייצג. אגב,

עו"ד עידן למדן: הצגתם רווח עוד בחמש מאות ארבעים, עוד לפני השבע מאות עשרים. זה עוד ניתן לפי הרבה פחות יחידות דיור.

עו"ד קורש: ואני רק אומר כך, כאשר מועצת העיר קיבלה החלטה, זה היה שהפרויקט היה

עם שבע מאות עשרים דירות. זה אחד, ושתיים מה שאמר ראש העיר .....נכון. הוא הביא שומה לוועדה המחוזית והוועדה המחוזית דחתה את...השמאי של הוועדה המחוזית קבע שצריך את.

מר אבי גרובר: אנחנו כן נקיים פה בסופו של דבר הצבעה. אתה רוצה לבוא ולטעון לעצם.

עו"ד קורש: אנחנו לא קמים. אנחנו נשארים כאן למרות שלדעתנו הדיון הזה הוא חסר סמכות, ומחוסר סבירות, על מנת לשמור על זכויותינו. אנחנו נשארים כאן, והעובדה שאנחנו נשארים כאן כדי לדון לגופו של עניין, לא משנה את עמדתנו שהדיון הוא חסר סמכות ומחוסר סבירות.

מר יעקב קורצקי: השופט ביקש את זה.

מר אבי גרובר: אני הבנתי שדרשו מאיתנו. אתה רוצה לבוא.

טל נייר: אני טל ואני השמאי מטעם הוועדה המקומית אני עשיתי את השומה. השומה במתחם הזה לפינוי בינוי. אני אדגיש שבעצם השומה הזאת מורכבת משני חלקים. ככה קצת להבנה. שלב ראשון זה שומה רגילה של השבחה. כמו שכל אחד פה אני מניח שרובכם או כמעט כולכם בעצם מכרתם או קניתם נכס. יש שומה שעושים השבחה. מה שווי הנכס, כתוצאה מפעולה תכנונית ויש רשות של השבחה או היטל השבחה בוועדה המקומית. זה השלב הראשון. בדקנו האם הנכס פה זה הנכס, זה המתחם הזה, הושבח ובדקנו ומצאנו שקיימת השבחה בהיטל השבחה מי ששאל פה שאלת כמה זה הסכום, הסכום של היטל ההשבחה שבשומה שאני קבעתי, הוא סדר גודל של שישים מש"ח ההיטל ואת ההשבחה מאה עשרים מש"ח. שלב השני, זה דרך אגב, בשלב הראשון זה השלב שגם הלך לוועדת ערר, ושם יהיה באמת דיון כי כמו שקיבלתם פה שומה של אאורה. השמאי של אאורה קבע שההשבחה היא שלילית. זאת אומרת אין השבחה.

גב' בת שבע אלקובי: מישהו יכול להסביר את ההבדלים האלה?

גב' ענבל דדון: מה זה אין השבחה, מה זה אין השבחה?

גב' בת שבע אלקובי: אפשר להסביר את ההבדלים האלה?

גב' ענבל דדון: אם בן אדם מקבל דירה גדולה בחמישים ושלוש מטר ואין השבחה לדירה שלו? באמת? אין השבחה?

מר אבי גרובר: חבר'ה. ההשבחה אמורה להיות לפרויקט לא לדירה. הוא טוען שבמאזן הכולל.

מר גיא קלנר: הוא אומר סך ההתחייבות שלו לצד הזכויות שלו.

מר אבי גרובר: זה הדברים שהוא לקח עליו אומר השמאי שלהם.

דובר: ...ושלושה מטר זה ההוצאות, זה לא ההכנסות.

מר יעקב קורצקי: סליחה. בבקשה בוא ננהל דיון שהוא יהיה באמת דיון אמיתי, ניתן לשמאי שלנו לפחות את הכבוד שיסיים את הדברים שלו. אם יש מה להגיב תרשמו לכם. אבל תנו לו לסיים את הדברים. אני חושב שזה יותר מכובד. בבקשה.

טל נייר: תודה. השלב השני אחרי שקבענו את גובה ההשבחה, השלב השני זה בעצם חברת אאורה ביקשה לקבל פטור לפי מסלול של פינוי בינוי. מסלול מיסוי, יש לזה כללים ברורים, הולכים לרשות להתחדשות עירונית, זה רגולטור של ממשלתי, הולכים לשם ושם יש להם כללים ברורים לבדיקת הפטור. כמו ששמעתם אפשר לתת פטור מלא, אפשר לתת מחצית הפטור או לא לתת פטור בכלל. באה הרשות להתחדשות עירונית ואומרת אלה הכללים שלנו, אנא תבדקו אתם הוועדה המקומית, תבדקו האם בהתאם לכללים הללו האם הפרויקט רווחי, כן או לא בהינתן הפטור המלא, הפטור או מחצית הפטור או לא נותנים פטור בכלל. ולפי זה אחרי, ולאחר מכן.

מר אבי גרובר: הם אמרו יותר מזה. הם אמרו על פי בדיקה שנערכה ברשות התחדשות עירונית בהתאם לפרמטרים האמורים עולה כי שיעור הרווח היזמי בפרויקט ללא היטל השבחה הינו שלושים ואחד אחוזים, ומחצית ההיטל עשרים ושתיים, ובתשלום היטל השבחה מלא חמישה עשר אחוז.

טל נייר: והם נתנו כללים ברורים מה ...הם הכתיבו שם את הכללים מה צריך להיות. עשינו את הבדיקה הזאת אך בהינתן ההיטל ההשבחה של שישים מיליון ₪ שהוספנו אותו להוצאות של היזם. הכנסנו את הנתונים בדיוק וראינו שבהתאם לנתונים הללו, שהרשות להתחדשות עירונית נתנה לנו ובהתאם לרכיב של מטר של עשרים ושתיים אלף ₪ היה נכון אז, קיימת בהינתן שלא נותנים פטור בכלל, הרווחיות של הפרויקט עשרים אחוז כמעט, ואם נותנים פטור מלא אז זה כמעט קרוב לעשרים ותשעה אחוז. בהינתן הנתונים האלה,

ההמלצה שלנו הייתה לא לתת פטור של דרג מקצועי. וכך זה קרה. ופה מפה מתחיל הדיון.

גב' דברת וייזר: סליחה אתה יכול לחזור על המספר.

טל נייר: עשרים אחוז בהינתן פטור מלא במחיר עלות.

מר יעקב קורצקי: אם יהיה פטור עשרים ותשעה אחוז.

מר גיא קלנר: חיוב מלא. טעות סופר.

עו"ד עידן למדן: .... עשרים אחוז רווח.

טל נייר: אני רוצה להדגיש שהנתונים התבססו על עשרים ושתיים אלף ₪ למטר. ואאורה מכרו ושיווקו את שלב א'. זה נתון שהוא פורסם בפרסום בתשקיף לניירות ערך, בבורסה לניירות ערך, פרסום שלהם ב-8.10 שהם שיווקו את שלב א' לפי מחיר ממוצע של עשרים וארבע אלף ₪ למטר. זה לידיעה. זאת אומרת אם אני מציג את הנתונים הללו, מכניס אותם לטבלאות האקסל, הרווחיות גדלה.

דובר: עוד עשרה אחוז.

טל נייר: כן. אאורה גם הם שלחו מכתב, והם גם אמרו פה עכשיו שאנחנו התעלמנו מכל מיני נתונים, שלא התייחסנו אליהם, כמו הפחתת מטלות ציבוריות מהיטל השבחה, שומה וזה מופיע לנו גם בשומה. בסעיף 7.11 וזה היה פה הסיכום, שהמטלות הציבוריות שאאורה התחייבה אליהם בסך של חמישה עשר מש"ח יקוזזו מהתשלום של היטל ההשבחה שזה דרך אגב מיטיב איתם. אם הובטח לנו. כמו שהשמאי שלהם, עשה את זה בשומה שלו. אפשר להוריד את זה מההשבחה ולא מההיטל. לגבי התשלומים העודפים לחברה הכלכלית רמת השרון.

עו"ד קורש: זה אומר שהסכום למחלוקת עכשיו הוא ארבעים וחמישה מש"ח.

טל נייר: התשלום לחברה הכלכלית ששמעתי פה שמונים ושתיים מש"ח שלא הכנסנו לכאורה לחוות הדעת, אז זה א. יש בחוות הדעת את התשלום העודף הזה. בהשבחה בקטע של ההשבחה. אמנם לא שמונים ושתיים בסכום אחר, בהתאם להכנסות. אנחנו התבססנו על ההסכם שלהם זה שישה אחוז מההכנסות שזה חמישה אחוז לחברה הכלכלית ועוד אחוז לעורך דין מטעם החברה הכלכלית

ולקחנו את זה בחשבון. פלוס מע"מ. רכישת קרקע משלימה מרמ"י, עוד פעם איזה משהו שמיטיב עם היזם, כי אנחנו לא התייחסנו ולא הכנסנו את זה בעלויות, אבל גם לא הכנסנו את זה ברכיב של ההכנסות. אם היינו מכניסים את זה ברכיב של ההכנסות. עלתה טענה שלא נלקח בחשבון לא תוספת התמורות לדיירים אז אני עוד פעם, בנושא של השבחה. השבחה בהגדרה זה ...שווי של מקרקעין. והיום יש פסיקות בכל בתי המשפט ועדות ערר שמסתכלים מהבחינה הכלכלית היא בחינה כוללת שמתחשבת ברווח המצרפי של כל הפרויקט. לא מסתכלים כשעושים השבחה מסתכלים על נקודת מבט גם של היזם וגם של בעלי הדירות. לא מסתכלים רק מצד אחד, מצד שני לכאורה היזם הרי היה יכול לתת שלוש דירות לכל בעלים קיים. ואז היה אומר אין לי רווח. אבל ההשבחה היא מסתכלת על מה שכולם מקבלים, על הסל הכולל. יש על זה היום המון פסיקות, יש התקדמות בנושא הזה של פינוי ובינוי עיריית ת"א מקדמת דירות שתים עשרה מטר, הולכת לכיוונים נמוכים יותר. אז זאת אומרת ממה שניתן לראות גם בנושא הזה אין שום בעיה. הייתה טענה שלא הובאו בחשבון הנחות מיוחדות שניתנו לתושבי העיר. כמו שאמרתי בדיווח של אאורה על הבורסה הם מכרו בעשרים וארבע אלף, אנחנו עשינו את הבדיקה הזאת על פי עשרים ושתיים אלף ₪. זה לגבי הטענות שלהם, סך הכול אני רוצה להדגיש שאם תסתכלו אאורה קיבלו פה בפרויקט יחס של דירות של אחד לשלוש נקודה שמונה. זאת אומרת על כל דירה ישנה מקבלים שלוש נקודה שמונה דירות חדשות, במטרים היחס גדל ממטר ישן בערך ארבע וחצי מטר חדש, זאת אומרת אם אתם תסתכלו על זה במבט כללי, שוב כמו שמישהו אמר פה נדמה לי שהם אמרו, לא צריך להיות שמאי בשביל להבין שהמחירים האלה גבוהים. היום כל העיריות מסביב, שעושות תוכניות לא עוברות את האחד לשלוש וחצי. במקומות הגרועים בערים מסוימות, מגיעים לאחד לשלוש וחצי, במקומות היותר טובים מגיעים לאחד שלוש. וזה לא.

דובר: רמת השרון עכשיו מקום טוב.

טל נייר: רמת השרון מקום טוב. כמה שהם קיבלו מבחינה כלכלית השבחה קיימת. שאלות אם יש למישהו?

אילנה בראף: עורך דין קורש, לפני שאתה מתחיל רק שאלה אחת. כי אתה לאורך כל הדרך, גם בעתירה וגם בערר וגם במכתב שאתה הפנית לראש העירייה, ושנמצא בפני חברי המועצה, לא העברתם חוות דעת כלכלית לגבי רווחיות הפרויקט. כלומר המסמך השמאי היחידי, תקן אותי אם אני טועה, היה הנושא של היטל ההשבחה. יש פה סימן שאלה.

עו"ד קורש: א. זה אכן המסמך היחיד שאנחנו נותנים מתוך הבנה כמו שהסברתי קודם, השאלות שעולות הן שאלות זהות. התוצאות אילנה הם תוצאות שונות. אני אסביר את המשפט. זה מתייחס היטב לדברים שהזכיר כאן השמאי.

אילנה בראף: השמאי שלכם לא נמצא פה?

עו"ד קורש: נמצא. זה מתייחס היטב לדברים האלה. כאשר אנחנו בוחנים היטל השבחה אנחנו בוחנים אותו מהזווית של בעלי הקרקע. בעלי הקרקע זה הדיירים. כאשר אנחנו בוחנים רווחיות של פרויקט, אנחנו בוחנים אותו מהזווית של חברה שמשתתפת במכרז שהעירייה מעודדת אותה לתת תמורה גבוהה ביותר, אגב, אני מזכיר לכם מי שלא זוכר, העירייה קבעה משהו שהיה די חריג במכרזים דאז, גם הגברת בראף תאשר את זה, מינימום של שלושים מטר תוספת. כאשר היה מקובל בעיריות הרבה תוספות של הרבה פחות, היה מינימום במכרז. החברה שזכתה זאת שנתנה את התמורה הגבוהה ביותר לדיירים. זה חברת אאורה. חמישים ושלושה מטר. ואני מניח שכולכם זוכרים את העובדה שהעירייה היא ..מתחת כל עץ רענן על הצלחה גדולה של המכרז והעובדה שהיא הצליחה להביא בצדק לתושבי העיר את ההצעה הגבוהה ביותר. עכשיו לבוא ולומר, מה שאומר השמאי הנכבד. סליחה, לא צריך להיות שמאי גדול בשביל להבין עד כמה הדברים האלה.

מר אבי גרובר: אני לא מבין מה אתה לחוץ ככה. אז אם אתם כאלה. אז יצא בחישוב שאתם לא צריכים לשלם, אז מה הבעיה.

עו"ד קורש: אני אקריא לך מה שאמר מה שנאמר על ידי איש חכם מאוד, אנא תרשום לך ואני אחר כך אתייחס.

מר אבי גרובר: אני לוקח עט.

עו"ד קורש: יופי. אז חוסר הסבירות של הטענה שאומרת בגלל שאתם נותנים תמורה

גבוהה יותר לדיירים ולתושבים, אגב תושבי רמת השרון, בגלל העניין הזה, בגלל העניין הזה אנחנו נמצאים עכשיו במצב שההשבחה היא גדולה יותר. יש פה בלבול. ככל שאני נותן יותר שטחים לדיירים, הרווחיות של הפרויקט היא נמוכה יותר. לא צריך להיות שמאי, לא מחוזי ולא ..כדי להבין שהתמורה הגדולה על הדיירים לא מגדילה את הרווחיות אלא מקטינה את הרווחיות. ולכן העובדה שגם השמאי הנכבד לקח בחשבון מטרים נמוכים מזה, זה מקטין בצורה משמעותית את הרווחיות של הפרויקט. בסוף צריך לבדוק עבורם את המטרים האלה. הם לא באים מהאוויר. זה עשרות, זה אלפים רבים של מטרים, זה עשרות מיליונים של הוצאה. זה דבר אחד, דבר שני הזכיר השמאי הנכבד את התשלום של עשרים מיליון ₪, כאשר העירייה פרסמה את המכרז. המכרז פורסם שהקרקע כולה בבעלות הדיירים. מסתבר לא חלילה מאשים את העירייה, ברמאות או בהטעיה. אני מאמין שהעירייה גם היא לא ידעה שיש כאן שלושה מהקרקע שם שלושה נקודה משהו אחוז, קרקע בבעלות העירייה, זה שינה את ...לא משנה. גוף ציבורי שאני צריך להוסיף כסף כדי לרכוש את הזכויות בקרקע בעוד שבמכרז כל התמורה שאני הייתי אמור לתת זה תמורה לדיירים, יש לי פתאום הוצאה נוספת של עשרים מיליון ₪ על אותם זכויות. אדוני השמאי, לא קיבלתי זכויות נוספות והשמאי שלנו הסביר את זה היטב בשומה שלו.

אילנה בראף: דווקא כן כתבתם שזה הטעיה של העירייה.

עו"ד קורש: הזכויות שנכנסות לתוך השומה הם כל הזכויות של התב"ע ולכן אם כדי לקבל את כל הזכויות של התב"ע אני צריך לשלם עוד עשרים מיליון ₪ בבקשה תפחיתו את זה כאשר אתם באים לבדוק את הרווחיות. בסוף כסף שיוצא מכיסם של

עו"ד עידן למדן: יש גם הכנסה. על זה יש גם הכנסה ועוד הכנסה מסחרית הרבה יותר גדולה מהדיור.

מר אבי גרובר: עידן עכשיו, עורך הדין מדבר. בוא ננהל את זה בצורה מסודרת. בבקשה. אחרי זה בפרוטוקול קשה להבין.

מר גיא קלנר: אנחנו בטח לא צריכים עזרה מבחוץ.

מר אבי גרובר: תאמין לי החבר'ה פה מסתדרים. בבקשה עו"ד קורש בבקשה. אתה יכול ובוא.

עו"ד קורש: הנקודה השלישית היא התשלומים לחברה העירונית ולעורכי הדין שמונו על ידי החברה העירונית בעירייה. בשומה נלקח מספר של חמישים וחמישה מש"ח כשזה לכשעצמו אומר לכם כמי שמלווה עשרות רבות של פרויקטים ברחבי הארץ. זה סכומים שאין להם תקדים. ואין להם תקדים. זה הוצאה שלמעשה נגרעת או מטובת הדיירים, או אני לא נכנס כרגע לעניין הזה. אבל יש שם תשלום חריג מאוד שמופיעה בשומת השמאי שלכם. יש רק בד ניוז אחד קטן, התשלום בפועל הוא הרבה יותר גבוה מזה. התשלום הוא הרבה יותר גבוה. זה לא חמישים וחמישה מש"ח שנלקח בשומה שלו, זה מספר שקל מאוד להוכיח שהמספר הוא שמונים ושניים מש"ח. ההפרש הזה הוא הפרש שצריך להוריד מהרווחיות. זה בסופו של דבר כסף שאנחנו משלמים לעירייה, למישהו מטעם העירייה אבל אנחנו משלמים כי דרישת המכרז שפרסמה העירייה. אי אפשר להגיד לנו, אבל מישהו במחוז חושב שהכסף הזה מופרז. ולכן אנחנו נתחשב רק בחמישים וחמישה מש"ח. יש פה איזה שהוא עיוות שמצד אחד אתם מחייבים אותנו, וחייבתם אותנו במכרז לשלם שמונים ושתיים, מצד שני אתם אומרים לנו אבל אנחנו נכיר כשאנחנו בודקים את הרווחיות שלכם, רק בחמישים וחמש. לא אנחנו החלטנו על המכרז, לא אנחנו בחרנו לשלם לחברה העירונית שמונים ושתיים מש"ח וזו התוצאה. ולבוא לומר לנו אתם חייבים לשלם את זה. אבל תכיר לחברה חמישים וחמישה מש"ח זה בעיני להוסיף חטא על פשע. העובדה שהתפרסם מכרז, אנחנו נמצאים לכאורה בעולם של משפט מינהלי. אנחנו בודקים תקינות וסבירות של מעשה של גוף מינהלי. אבל כאן אנחנו מדברים גם על עולם אחר. עולם של המשפט הפרטי. יש כאן חוזה. יש כאן מכרז. אם חברת אאורה תידרש לשלם יותר כסף, חברים אף אחד לא ינקה כאן. תוגש תביעה על הפרת חוזה. תוגש תביעה על הפרת ...מכרז ויש פה מספרים שאתם עוד לא יכולים להבין על מה מדובר בהם וכל מי שיפר הסכם ישלם בסופו של דבר.

דובר: אתה מאיים על נבחרי ציבור? לא הבנתי.

מר אבי גרובר: דני אני מסתדר תודה.

עו"ד קורש: בסופו של דבר, מה שאני מבקש מחברי הוועדה הנכבדים, לכבד את ההתחייבות שלהם.

מר מיכאל דורון: מבקש או מאיים.

עו"ד עידן למדן: מהלך אימים. הוא לא מאיים, מהלך.

מר ירון גדות: חבר'ה לא הייתם רוצים להתחלף איתו נכון. תנו לו לדבר.

עו"ד קורש: מה שאנחנו מבקשים מהעירייה זה לכבד את ההתחייבות שלנו כתובה, לגבי מרשתנו, אנחנו מבקשים מהעירייה לכבד את ההוראה במכרז. זה לא סתם הוראה, זה הוראה שמאז שזכינו בה הוצאנו עשרות מיליונים, רק עשרים ואחד מש"ח למעשה לקופת העירייה או לגורמים שקשורים לעירייה, שקשורים לעירייה ששולמו עד היום, מהמכרז הזה ואם אתם לא מסכימים להיענות לבקשה הזאת, תמתינו עד.

גב' דברת וייזר: למי שילמתם כסף.

עו"ד קורש: אני אסביר את רוצה לשמוע בדיוק? אז זה שמונה מש"ח ששולמו בגין הקדמת קדם פיתוח. שמונה מש"ח לחברה העירונית, חמישה ומשהו מש"ח ששולמו בגין המטלות הציבוריות בינתיים עד עכשיו. וכל זה שעוד לא.

גב' דברת וייזר: שמונה מש"ח חברה כלכלית? מה על חשבון האחוזים החמישה אחוז?

עו"ד קורש: כן. כן.

גב' דברת וייזר: מתי?

עו"ד קורש: אפילו תערבו את בית המשפט הזה.

גב' דברת וייזר: מתי זה?

עו"ד קורש: לאורך חמש שנים.

טל: אתה לא מדבר על החברה אתה מדבר על.

גב' דברת וייזר: על יסודות אתה מדבר.

עו"ד קורש: עם מי אתם חולקים את זה, זה לא ענייננו, הם מודיעים לנו למי לשלם. בקיצור אנחנו שילמנו לפני שבנינו מטר אחד. עשרים ואחד מש"ח. קיבלנו גם היטלי השבחה וערבויות שהפקדנו בדבר הזה. הסתמכנו על המצגים שלכם אנחנו

גב' דברת וייזר: איזה מטלות ציבוריות עשיתם חמישה מש"ח?

עו"ד קורש: אנחנו שילמנו. אתם עשיתם. ביקשתם מאיתנו לשלם, ושילמנו חמישה ורבע מש"ח.

גב' דברת וייזר: למי? לעירייה?

עו"ד קורש: לעירייה. כן.

עו"ד עידן למדן: איזה מטלות?

מר יעקב קורצקי: הורידו גן. אנחנו אמורים לבנות גן.

גב' דברת וייזר: רגע, ולמי שילמתם שמונה מש"ח על הקדמת פיתוח?

עו"ד קורש: לחברה.

גב' דברת וייזר: ליסודות ולכלכלית?

עו"ד קורש: כן. שזה לפנים משורת הדין כי בהיטל חפירה לא צריך לשלם פיקוח. אבל לא משנה אנחנו עושים את זה בשמחה.

עו"ד עידן למדן: רווח גדול מאוד.

מר אטרקצי: אני רוצה שלוש, ארבע דקות. אני לא מדבר פה בלי עורך דין, אני מדבר פה. יעקב אטרקצי בעלים חב' אאורה, אני מבטיח שזה ייקח פחות מחמש דקות. ואני מנסה להפוך את זה לדיון רק מקצועי, כי כל הזמן יש פה קריאות ביניים וגיחוכים בעיני לא ראוי. אני אסביר למה. אנחנו בשכונה פה, חברים לא היה רב רמת השרון. בשכונת מורשה כל הפרויקטים, שאושרו, לפנינו ואחרינו, כולם קיבלו פטור מהיטל השבחה. כולם קיבלנו יחס של אחד לארבע, אנחנו פחות תיכף אני אסביר. לאף אחד מהם לא היה תשלום של שישים, שמונים, תשעים מש"ח לחברה הכלכלית. לאף אחד מהם, כי כל היתר זה לא היה מכרז של העירייה. ולנו יש. לאף אחד מהם לא היה תשלום עשרים מש"ח לקק"ל/עירייה כי היה ויכוח בטבלת האיזון העירייה טוענת שזה שלה וקק"ל טוען שזה שלה לכן בטבלת האיזון כתוב קק"ל/עירייה. זה לא טעות זה ככה. אז בין אם אנחנו צריכים לשלם את זה לקק"ל או לעירייה זה כסף שאמור לצאת מאיתנו. זה נדיר בפרויקט של התחדשות עירונית. פרויקט של התחדשות עירונית התמורה שהוא משלם היזם זה תמורה לדיירים. פה יש תמורות נוספות ורק שני דברים שאמרתי, זה מאה מש"ח, חברים. כולם פה בתחושה פה עושים מיליארדים. התבלבלתם. זה פרויקט כלכלי, עם סיכונים,

עם השקעת הון עצמי מאוד ניכרת כדי לעשות שכונה יפה במורשה אז קצת לתת כבוד גם לעניין הזה. אנחנו לא עושים, אנחנו מקיימים את המכרז שאתם הוצאתם באדיקות. מילה במילה ושפונים אלינו לפנים משורת הדין, גם את זה אנחנו עושים. כי קדם מימון פיתוח אמרו שצריך, נתנו בלי למצמץ לא היינו חייבים. לשלם מטלה ציבורית, בשלב של חפירה ודיפון לא היינו חייבים ועשינו את זה. עשינו גם בכיף אתם יודעים את זה. את המבצע לבני המקום ואני הצהרתי שלשלושה חדרים, אני גם הצהרתי שזה יהיה בשלבים הבאים ואני אקיים את הסיפור הזה. ואני חושב שזה נכון כי זה פרויקטים שהם משותפים לדיירים ולעירייה וליזם, ככה הם מתנהלים במדינת ישראל, ראוי שהם יתנהלו וראוי לתושבים האלה לקבל את מה שמגע להם. אי אפשר לבוא ולהגיד ואני הצהרתי בוועדה המחוזית גם, אחרי התנגדויות כולל שלך, שהורידו לנו משבע מאות עשרים לשש מאות שמונים ושבע יח"ד והורידו את השטח העיקרי ב-110 ל-98 שזה האמת, וראוי שתאמר. ככה זה נעלם פה. אמרתי לדיירים אני לא אפגע בכם במילימטר, קיימנו, כל דייר מקבל חמישים ושלוש מטר, זה גאווה לעיר. זה לא הפוך. אתם הופכים את זה לדבר שלילי. זה גאווה, שעירייה עם החברה הכלכלית, עם יזם נותנים לאנשים שגרים פה בתת תנאים עשרות שנים חמישים ושלוש מטר תוספת. זה כבוד. זה לא הפוך ואנחנו לא באנו להוריד ולא הורדנו ודיירים כבר בחרו את הדירות שלהם. לבוא לעירייה, יש מקומות אני מסכים, יש תב"עות היום שעיריית ת"א, השמאי מה שאמר הוא נכון חלקית. עיריית ת"א יש מקומות שאומרת היום תוסיפו 12 מטר. יש עיריות שאומרות 25 מטר. אבל פה העירייה עצמה יזמה את המכרז, והתחרות במכרז לא להתבלבל. אמר אלדד שהתחלנו ב-30 מטר מינימום. אבל התחרות במכרז על מה הייתה? על כמה מטר יותר תתנו לדיירים. תחת ההנחה הברורה של פטור מהיטל השבחה. זה כתוב באותיות קידוש לבנה. אז אי אפשר לקחת אחת משתיים, אם אתם לא מרמים את עצמכם ואותנו, אחת משתיים, או שאתם לוקחים את חמישים ושלוש מטר בתחשיב, את עשרים מש"ח בתחשיב, את שמונים ושתיים מש"ח בתחשיב, ואז תקבלו החלטה מושכלת. מגיע פה מהיטל השבחה או לא מגיע. אתם לא

יכולים להתעלם מעשרות מיליונים, כאילו זה לא קיים פה. ותמורה שניתנת אמיתית לתושבי העיר בכבוד שמגיע להם, ולהתעלם ולדפוק את היזם פעמיים. זה לא עובד. אם לוקחים, לוקחים לכיוון אחד את הכול. אם לא לוקחים לא לוקחים בכלל, אי אפשר לקחת חצי. אני יסביר מה המשמעות של חמישים ושלוש מטר. אמר פה השמאי לפני דקה, שלדעתו ואני נצמד למה שהוא אמר בלי להתווכח. אמר שלדעתו מחירי הדירות עשרים וארבע או עשרים ושתיים אלף ₪ הוא קצת התבלבל עם המע"מ דרך אגב. הדיווחים שלנו עשרים וארבע אלף ₪ זה כולל מע"מ, אנחנו מוכרים דירות זה כולל מע"מ, אבל נשאיר את זה בצד. נגיד שזה עשרים ושתיים, אני עושה לך הנחה. עשרים ושתיים מטר כפול עשרים ושמונה מטר עודפים, תחשבו כפול מאה שמונים דיירים, אתם תבינו שמדובר פה בעשרות מיליונים תמורה עודפת לדיירים, עכשיו, המטרים האלה זה לא יש מאין, כי הוא בא ואמר, אתם קיבלתם פה יחס של אחד נקודה שלוש שבע או שלוש שמונה, זה בולשיט, כי אם, מאה שמונים משפחות קיבלו עוד עשרים ושמונה מטר אז בין ארבעת אלפים לחמש מאות חמשת אלפים מטר, הוספו לדיירים ונגרעו מהיזם. זה פעמיים הפסד. כולל הבנייה. איפה זה נלקח בחשבון? הוא אמר בפירוש שזה לא נלקח בחשבון. עוד דקה. זה לא נלקח בחשבון כי מישהו אמר לו לא לקחת את זה בחשבון. כי מישהו אמר גם בוועדה המחוזית, הדיירים יכולים להסתפק ב-25 מטר. הדיירים לא יכולים להסתפק ב-25 מטר כי יצא מכרז, אנחנו זכינו, חתמנו איתם חוזה. אני לא אפר חוזה עם דיירים, ואתם לא תגרמו לי להפר חוזה עם דיירים. זה הפרת חוזה. מעבר לפגיעה המוסרית, מעבר לחוסר תום הלב. זה לא הגיוני שאתם תגידו לנו. אדוני, תפר הסכם ותוריד לאנשים עשרים ושמונה מטר, זה לא יקרה. זה לא יקרה. אתם לא יכולים לעשות את זה.

גב' בת שבע אלקובי: סליחה מה התרומה שלכם בדיוק למורשה שאני יבין, אני תושבת השכונה. אמרת תמורה. בהיטל השבחה שתשלמו נוכל לבנות בית ספר במורשה.

מר אבי גרובר: בוא דקה תסיים. אמרנו חמש דקות.

מר אטרקצי: בואי לעירייה ולא תגיד אני לא יודע למי אתה נותן, לחברה הכלכלית או חברה

אחרת. זה בעיה שלכם. באותה מידה יכולתם להגיד לי את שמונים מש"ח תביא לנו במקום היטל השבחה הייתי משלם בכבוד. לא אתם רוצים גם וגם וגם. זה לא עובד, זה מנוגד לחוק. אתם רוצים גם שמונים מש"ח, בקופה הצדדית של החברה הכלכלית ואני לא יודע מי. אתם רוצים גם היטל השבחה של שישים מש"ח וגם רוצים עשרים מש"ח לעירייה או לקק"ל, למי שבזכויות. ואתם רוצים גם ואתם רוצים שאני אכבד את ההסכם, ואני אכבד אותו ולתת חמישים ושלוש מטר תוספת לדיירים. אי אפשר להחזיק את המקל מכל הקצוות. יש הגינות בסיסית גם במסחר, גם ביחסים בין יזם לעירייה, בין עירייה לתושבים. אתם לא יכולים להפר כל סיכום ברגל גסה כי היום בא לכם, כי היום יש מועצה אחרת, גם מי שהולך לקטוע פה פוליטית אחרת. העסק צריך להיות מקצועי. מה שאמר אלדד.

עו"ד עידן למדן: לא עובד רק בכל העיר ובכל מורשה גם לא עובד.

מר אטרקצי: משפט אחרון, לפני החלטת בית המשפט, היות וידענו שהלכנו לבית המשפט והלכנו לוועדת ערר, סוכם בינינו לבין הגזבר סוכם, שלשלב א' כדי לא לעכב את ההיתרים, אנחנו ניתן מחצית מהסכום בתשלום, מחצית בערבות, ואני אחרי החלטת בית המשפט גם אמרתי לך את זה. אמרתי היות ואנחנו עדיין חלוקים, אנחנו נכבד את הסיכום הזה. אין פה מחטפים. אאורה לא אומרת אנחנו לא נשלם, אני אומר, אני שם את זה תוציא את ההיתרים, דרך אגב שתדע, שההיתרים במכוון מעוכבים כי אנחנו מילאנו את כל הדרישות ולא מקבלים את ההיתר הזה, כדי לנסות בפאול טכני לתקוע לנו את ההיתרים גם זה אני רוצה שיאמר, ותבדוק את מה שאני אומר לך.

ד"ר צחי שריב: לא ביקשתם ארכה של שנה ומשכת אותה כמה זמן אחרי זה?

מר אטרקצי: כי לא צריך. כי מילאנו את התנאים.

ד"ר צחי שריב: אז למה ביקשתם ארכה של שנה?

מר אטרקצי: כי זה טכני. ברגע שאתה מגיע לקצה. תמיד בהחלטות כשאתה מגיע לקצה כדי להיות על ...אתה מבקש שנה. מרחיב באופן אוטומטי. אין גם סמכות לא להאריך. אבל זה לא המקום.

מר מיכאל דורון: איך הגעתם למסקנה שצריך למשוך את הארכה וכחלוף כמה שעות. מה קרה

בדיוק בשעות האלה. אתה יכול לשתף אותנו?

מר אבי גרובר: לא חייב. בוא, עזוב.

מר אטרקצי: מאוד פשוט. אנחנו בדקנו, הרי זה מילוי תנאים. בדקנו את מילוי התנאים, ראינו שאנחנו כבר מגיעים לסיום מילוי התנאים. אמרנו אין צורך.

מר מיכאל דורון: מה קרה בארבע שעות האלה.

מר אטרקצי: אני לא יודע איזה ארבע שעות אתה מדבר. אין לי מושג על מה אתה מדבר.

מר מיכאל דורון: כמה שעות חלפו מהרגע שביקשתם ארכה לרגע שהאדריכל.

מר אטרקצי: למה אתה מחפש, לא הבנתי. לא הבנתי.

מר מיכאל דורון: אני שואל. אם הייתי יכול לא הייתי מרמז הייתי אומר. אני שואל אותך שאלה אתה לא עונה לי.

מר אטרקצי: עניתי לך.

מר מיכאל דורון: אין לך תשובה.

מר אבי גרובר: יעקב אתה יכול לגמור את המשפט האחרון שלך? תגיד את המשפט האחרון שלך אחרי זה אני רוצה להגיד משהו.

מר אטרקצי: אז אני אומר, אני עובר לצורה הכי יש פה כרגע, הרי כרגע בונים את שלב א'. שלב ב' עדיין לא ניתן לבנות. כרגע לא ניתן לבנות. אנחנו לא יודעים. זה המצב התב"ע. ב-240 דירות של שלב א'. רק לסבר לכם את האוזן, כי אתם נבחרי ציבור של העיר הזאת, שישים וארבע משפחות מחכות לדירה. ונמכרו גם כ-112 דירות. אני אומר לכם שכ-90% מהרוכשים הם תושבי רמת השרון, זה גם הגיוני כי גם חלק מהדירות נמכרו לבני המקום. אז אנשים משווים לדירות האלה ובצדק. מה שאני מציע, ואני ניסיתי להציע את זה כמה פעמים לצערי זה לא נפל על אוזניים קשובות. אנחנו לא מחפשים ריב ומדון איתכם, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה. היות ואין פה דחיפות כי אני אמרתי שאני אפקיד את הכסף ונוציא את ההיתרים...יש זמן, והיות ובמילא אמור להתקיים דיון בוועדת ערר בעניין השמאי, אין שום דחיפות לקבל החלטה בחופזה עם נתונים חלקיים, ולדעתי חלקם שגויים מאוד. אני אשמח, מה שאני מבקש, אם תרצו לקבל החלטה, אתם גם יכולים לקבל אותה גם בעוד חודש, חודשיים. מה שאני מבקש לשבת ברמה המקצועית בין אם זה נבחרי ציבור או בין אם זה

גזבר העירייה או נבחרים שאתם תחליטו יחד איתנו לנסות להגיע להבנות שטובות לכל הצדדים. ככה אני חושב שזו הדרך הראויה. אנחנו לא רוצים להגיע למשפטים, אל תחייבו אותנו, אנחנו לא רוצים בזה.

מר אבי גרובר: שנייה. לפני שהדיון הופך פה לשבועיים של סמינר. אני רוצה לענות לך באיזה שהוא משפט. לפני שביקשת לדבר, אני רציתי להגיד איזה משהו, ואני חושב ואולי זה לא יהיה פופולארי פה בעיני כולם, אני חושב שאיתכם לעומת פרויקטים אחרים, נעשה איזה שהוא עוול מסוים. נגיד את זה פה הכי אמיתי ואני אגיד את זה. יחסית לפרויקטים האחרים, הפרויקט הזה יש מטלות ודברים שבאמת לא התקיימו בדברים אחרים. אני אומר את זה אמיתי. אין לי בעיה להגיד את זה לפרוטוקול, אמרתי את במספיק מקומות. היחס שם היה אחד לארבע, פטורים מלאים, שום מטלות ציבוריות ושום כלום, פרויקט אחד כבר עומד ומאוכלס, פרויקט אחר בבניה ופרויקט שלישי מחכה לראות מה יהיה איתו. באמת התמורות אצלכם יותר גבוהות ממה שכתוב במקום השני, אני חושב שצריך להגיד את זה . אני רוצה להגיד את זה בכנות. הפרויקט הזה יש בו דברים שלא קרו קודם. שלא היו בפרויקטים האחרים שמבוצעים כרגע בשכונת מורשה.

מר אטרקצי: תודה שאתה אומר את זה.

מר אבי גרובר: גם הפרויקט, אני חושב שצריך להגיד את זה בהוגנות. גם הפרויקטים ההם לדעתי בצורה מסוימת, אני חושב שקצת היחס של אחד לארבע, אמרתי את דעתי, גם בקדנציה הקודמת, ואני חושב שהקטע הזה לרמיזה לעניין הקדנציה הזאת או הקדנציה הקודמת, אני תיכף אתייחס אליה. אני חושב שכל הפרויקטים בהיבטים מסוימים משביחים ומשפרים את מורשה ובהיבטים אחרים מעמיסים על התשתיות של מורשה דברים שאותנו כרשות מעמידים במקום מאוד לא פשוט. ואני יכול להגיד לך שהפרויקטים האחרים, אחרי שאמרתי את המשפט הזה באמת שכל הדברים הנוספים שהיו עליכם אנחנו כרשות עומדים היום במצב אמיתי שכשאני צריך לבנות את בית הספר החדש בשכונת מורשה, והבאתי פה בישיבה הקודמת לקחת הלוואה ואני צריך לבנות גני ילדים ואני צריך להשקיע, כי לא יעזור כלום, הפרויקטים האלה, הרחובות

של מורשה של השכונה, הרוזטה שמונה מטר שם, או שנים עשר מטר, שהם היו צריכים לעמוד בשכונה של וילות זה דבר אחד ושבקצה רחוב הווילות עומדים לך ארבעה מגדלים של עשרים ושש קומות או שישה מגדלים של עשרים קומות זה עולם אחר. וזה היקף תנועה אחר, וגם עושים שם מסחר, ואני חושב שמי שקצת מבין באורבאניות, קצת המסחר למטה ייצר שם קצת חיי חברה וקצת חיי מסחר וקצת דברים שאין היום במורשה, אם אתה רוצה חלב אתה צריך לנסוע לצד השני של רמת השרון בשביל חלב או כספומט או זה. יש לך איזה אחד בשישה ₪ ודברים שיש כאילו רק במורשה. אני חושב שגם יכולה לבוא רשות ודווקא עשינו את זה כן. הייתה פה אמירה מאוד ברורה עוד בקדנציה הקודמת, והדרג המקצועי אמר את זה רק בקטע מקצועי, אנחנו באיזה שהוא מקום אישרתי את זה בלבל המקצועי, לא הפכתי את זה לפוליטי, אנחנו האמנו שאנחנו עושים את זה על בסיס חוות דעת משפטיות מסודרות גם במשרד הפנים שבא ואומר, שכדי שאנחנו נוכל להחזיר את הכסף הזה למורשה ובסופו של דבר, אני אומר לך, זה האמונה שלי, הכסף שאתה משלם וגם המקדמות האלה ששילמת, זה כל הכסף הזה אמור ללכת לדברים שאנחנו עושים שם בסביבה. גן הילדים שמזיזים אותו, המקלט שמזיזים אותו, הכבישים שיהיו וכל הדברים האלה, אנחנו נתנו לכם להתקדם עם החפירה והדיפון בינתיים כדי שתוכלו להתחיל עם זה עד שאתם עושים את התעשייה וכל הדברים האחרים. זאת אומרת אפשר תמיד להציג מה שאתה קורה לו כאילו מטלה מאוד משמעותית, אני יכול להציג את זה באותה מידה כסוג של מתנה שנתנו גם לכם.

מר אטרקצי: נענינו לזה לא התווכחנו.

מר אבי גרובר: נכון. אני אומר, אני כראש העיר רואה מולי חברה מאוד ענייניית ומאוד רצינית שלא גם לא משחקת משחקים שאנחנו נתקע את הפרויקט ונעשה וזה. אני חושב שזה גם זה לא תמיד הדיאלוג שאנחנו פוגשים בצד השני. ועדיין הכסף שאנחנו נשקיע בפיתוח השכונה, לא יעזור כלום, יתגלגל גם בסוף למחירי דירות יותר טובים ואתה תהנה בזה לדעתי אפילו יותר מאיתנו. כל ההתקשרויות היום שחברת יסודות עם החברה הכלכלית וזה. ידעתם את זה

ונכנסתם לזה.

מר אטרקצי: ידענו חוץ מהיטל השבחה.

מר אבי גרובר: אתם עוד פעם סוחבים את הדיון למקום של המספרים, ואני אומר עוד פעם אנחנו לא שמה ואין לאף אחד מהחבר'ה פה מסביב לשולחן.

מר אטרקצי: רגע, אבל הדיון הוא על מספרים.

מר אבי גרובר: הדיון הוא על עיקרון.

מר אטרקצי: אז לנו יש בעיה שצוות מקצועי שמוצגת בצורה מספרית. מה הבעיה?

מר אבי גרובר: אבל כדי אז אני אסביר לך באיזה שהוא מקום.

מר אטרקצי: ואז המועצה תוכל לקבל החלטה מושכלת. מה הבעיה בזה.

מר אבי גרובר: אנחנו לא נבין בצעקות. אני יסביר לך, זה גם לא עניין הבעיה. גם אני אומר זה טון הדיבור שלי, והסבירו לי. להבנתי ולתפיסתי בכדי שנוכל להיכנס לדיון הזה של כמה בדיוק אתם צריכים לשלם, אנחנו קודם כל צריכים לקבל החלטה שצריך לשלם.

מר אטרקצי: לא דיברתי על זה. אבל שנייה, ההחלטה היא פטור או לא פטור, הנתונים שגויים. למה לא ללבן אותם, מה הבעיה. נדחה בחודש, מה קרה?

מר אבי גרובר: אז אם הנתונים שגויים ואתה תגיש השגה לעניין הפטור יצא שהשומה שאתה צריך לשלם, תהיה אפס.

מר אטרקצי: אתה יודע מה. אני אבוא מתי שתרצו.

אילנה בראף: זה לא נושא בין העירייה לבינך.

מר אטרקצי: ואחר כך אומרים מה יהיה. ואני לא מעניין בכלל. אני אומר אבל אם אתם עושים צעדים חד צדדיים מה אני אמור לעשות לא להגן על עצמי?

אילנה בראף: אנחנו לא חד צדדי. זה לא חד צדדי.

מר אטרקצי: ...הציעה שנקבע פגישה משותפת אתם סירבתם, שבוע שעבר. תגידו את זה פה.

מר אבי גרובר: אף אחד לא. אני גם לא חושב שאתה, זה לא שאתה עושה לנו פה, אתה תעשה לנו טובה. אם יהיה לך השגות על שומה.

מר אטרקצי: אני לא ביקשתי טובות אף פעם.

מר אבי גרובר: אם יהיה לך השגות על השומה אתה מן הסתם תגיש אותם. ואתה תבוא ואני בטוח ואתה יודע לעשות את זה יפה מאוד, תבוא ותלחם על גובה של היטל

ההשבחה שתצטרך לשלם. וגם אתה יודע שגם אם אתה תשים את כל הכסף וייקבע שמגיע, ואתה צריך לשלם פחות. אז עיריית רמת השרון, גם יודעת לעשות את זה ולהחזיר כשהיא קבעה שלא צריך לשלם ואם שילמת, נכון, גם תקבל את זה חזרה. זה חברה, זה עירייה, זה לא איזה חברה פרטית שיום אחד היא פה ויום אחד היא משנה שם, ויום אחד היא נעלמת ופושטת רגל. עיריית רמת השרון פה. והיא הולכת להיות פה לא יודע לעולמי עד. אני לא יודע. מההיסטוריה ייכתב על היום הזה. אנחנו פה, ואנחנו נמשיך להיות פה. ואתה בונה בעיר הזאת ותמשיך לבנות בעיר הזאת. אני להבנתי יש פה החלטה עקרונית ואני חושב שחבל להיכנס לאיזה סימפוזיון שלם בדבר הזה והכל. אני חושב שצריך לקבל החלטה עקרונית האם אנחנו רוצים להנחות שצריך לשלם או לא צריך לשלם.

אילנה בראף: על סמך חילוקי דעות אתה תבנה.

מר אטרקצי: לא חילוקי דעות יש עובדות.

מר אבי גרובר: אבל זה ויכוח על המספר. זה ויכוח על המספר, זה לא ויכוח על העיקרון.

מר אטרקצי: או שיש חמישים ושלוש, או שאין חמישים ושלוש.

מר אבי גרובר: אז אתה תשלם פחות.

מר אטרקצי: אי אפשר לספר סיפורים.

מר אבי גרובר: אנחנו לא נכנסים לזה.

גב' בת שבע אלקובי: אבל יש כללים.

מר אבי גרובר: או שאנחנו כעירייה.

ד"ר צחי שריב: אתה מקיים פה את הדיון של ועדת ערר על גובה ההיטל.

מר אבי גרובר: או שאנחנו כעירייה.

ד"ר צחי שריב: זה הדיון בוועדת ערר על השומה.

מר אבי גרובר: כשיש ספק, יש כזה משפט שאומר שאין ספק אין ספק. יש פה יותר מידי אינדיקציות שמראות שהפרויקט הזה גם בתשלום מלא של השבחה עדיין מספיק רווחית. ואתה יודע אני מסתכל אפילו בפרסומים שלכם. אתם מזמינים.

מר אטרצקי: תחת....

מר אבי גרובר: יכול להיות, יכול להיות. אתה יודע משהו, לתפיסתך הם מעוותים. אני עדיין השמאי שלי, רשות התחדשות עירונית שנותנת מספר, היא גוף רשמי של מדינת ישראל, היא לא עירייה שכאילו רוצה. אתם בפרסומים שלכם.

מר אטרצקי: אני חלמתי, אני חלמתי שאנחנו נותנים חמישים ושלוש מטר, אתה יודע שאנחנו נותנים על פי הסכם. הוא יוכל להתעלם מזה? איזה עניין שמאי יש פה? יש פה עניין של הגינות בסיסית.

מר אבי גרובר: אתה אומר בפרסומת שלכם שהתחדשות עירונית זה שילוב יתרונות לכל בעלי העניין. WIN WIN WIN פוטנציאל ואתם כותבים אאורה פוטנציאל לחיות גבוה בין חמש עשרה לעשרים וחמישה אחוז. אתם הגדרתם את זה.

מר אטרצקי: באופן כללי. מה לא בסדר בזה?

מר אבי גרובר: באופן כללי, ואומרת לי רשות התחדשות עירונית שאם אתה משלם מלא, אתה בחמישה עשר אחוז. בתוך היעד שלכם. רווחיות גבוהה.

מר אטרקצי: שאתה לא לוקח נתונים בסיסיים. כי בפועל אתה גם לא בעשרה אחוז.

מר אבי גרובר: אז תגיד את זה להם. אני אומר לך שאני לא רואה שום דרך בעולם שאני לא יכול לתת לך פטור מלא מראש. אני לא רואה.

מר אטרקצי: אם אתה לוקח שמונים ושתיים מיליון ואתה לא לוקח את הסכום של שני מיליון לעירייה ואתה לא לוקח את חמישים ושלוש מטר, אז תעבד את הנתונים. את האמת תאמר לפחות.

מר אבי גרובר: אני לא רואה שום דרך. שאני על פניו מראש אני לא רואה שום דרך שאני על פניו מראש נותן פה פטור.

מר אטרקצי: אי אפשר לגנוב דעת.

מר אבי גרובר: בצורה מלאה בלי שנכנסים לדיון על מספרים. מי שרוצה להגיד משהו. אני אתן בבקשה.

עו"ד עידן למדן: מי שגונבים דעת זה אתם ולא אף אחד אחר.

פרופ' נטע זיו: אני רוצה לומר כך. אני חושבת שאנחנו בשלים להחליט ואנחנו גם חייבים להחליט כי אם אנחנו מחליטים אז מה שעומד בתוקף זה ההחלטה מ-2014 על פטור ואז זה גם עולה הלאה להתחדשות עירונית והחשש שלי הוא שהשומה שלכם מבוססת על כך שהוצאה לכם הודעת שומה ההודעה הזאת בוטלה על

ידי בית משפט. אתם יכולים מחר בבוקר.

עו"ד קורש: לא נכון.

פרופ' נטע זיו: בית משפט כיוון אותנו לדון מחדש ולקבל החלטת מועצה. אני חושבת שאנחנו בשלים, יש לנו חוות דעת שלנו, מטעמנו. חוות הדעת הזאת די ברורה פה. היא אומרת, מדברת על שיעור רווח של שלושים אחוז בפטור, עשרים וארבעה אחוז בחצי וכמעט עשרים אחוז בחיוב מלא. זה רווח שנראה סביר גם לוועדה להתחדשות העירונית, לרשות ההתחדשות העירונית. גם היא סברה שעשרים אחוז רווח זה סביר. גם הוועדה המחוזית הניחה שעשרים אחוז רווח זה סביר. כל חוות הדעת האלה הניחו שלושים ואחד מטר הרחבה, ולא חמישים ושלוש. כי זה הכללים. אז אם זה הכללים, אז זה הכללים שהולכים לפיהם. כל חוות הדעת האלה הניחו עשרים ושניים אלף ₪ למטר כי זה הכללים, למרות שאתם יכולים למכור ביותר, לא עושים לכם חישוב יותר מאשר עשרים ושתיים. כי זה הכללים, יש פה כללים. אני אין לי דרך אלא לסמוך על חוות הדעת של השמאי שלנו שאומר שיש לכם עשרים אחוז רווח יזמי בהנחה של חיוב מלא. אם זאת ההנחה, אני לא מוצאת שום סיבה להעניק פטור. ובמידה ויהיה דיון בוועדת ערר, וועדת ערר תחליט שהחישוב לא היה נכון, גובה השומה לא היה נכון, אז אנחנו נקבל את ההחלטה הזאת של ועדת הערר או של גוף אחר שיבוא אחריה. אז לכן אני חושבת אני דוחה את הטענה של חוסר הסמכות, או חוסר סבירות אני חושבת שאנחנו חייבים להחליט היום. כל החלטה אחרת תהיה ממש רשלנות מצידנו.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד את הדברים אחרי שהעמדה שלי לגבי הפרויקט הזה הייתה ידועה לגבי הנושא של פטור מהיטל השבחה. כבר באותו דיון מפורסם ב-2014 כי אני פשוט התנגדתי לפטור מהיטל ההשבחה המקור. כבר אז בהינתן היקף הפרויקט והחשיבה שלי דאז, שאו שמורידים את היקף הפרויקט כי הבנו שאנחנו הולכים למשהו, שלא באשמת החברה אגב, אלו היו התנאים של העירייה בקטע אני מזדהה לחלוטין. הנושא של עודף המטרים לדיירים כתפיסת עולם, זה לא אשמתה של החברה. וזה שמזג האוויר.

מר אבי גרובר: זה בחירתה. היא שמה

מר גיא קלנר: זה בחירתה אבל.

עו"ד עידן למדן: היו יכולים לתת פחות.

מר גיא קלנר: אבל המכרז של העירייה, אמרתי מהתחלה. הפטור.

גב' דברת וייזר: המכרז היה מעל 30 מטר. בתנאי סף.

מר גיא קלנר: אני נותן את השכבות בצורה לוגית. אחד, התנגדתי לפטור במקור. שתיים, דרך קביעת המכרז זה לא אשמתו של אאורה. היא בחרה לשתף פעולה במכרז אבל לא היא בנתה את המכרז. כך נבנה המכרז. מזג האוויר העירוני בתקופה ההיא היה לתת עודף לדיירים. יכול להיות שבדיעבד, אנחנו מתמודדים עם זה באלף מקומות, גם בפינוי בינוי, גם בתמ"א 38, הרוח הציבורית השתנתה ברמת השרון בשנים האלו ובצדק. ואני נמנה על אלה שחושבים כך. אנחנו צריכים ללכת למקומות יותר מצמצמים. יותר של נקודות שווי משקל בין הדיירים הקיימים לבין הדיירים החדשים, אבל בעת ההיא. בהנהגה ההיא חשבו אחרת. זה לא אשמתה של אאורה גם בהקשר הזה. זאת אומרת הם לא גוף ציבורי בהקשר הזה, הם גוף עסקי שהתממשה עם הצורך הציבורי של העת ההיא. בהקשר הזה. עכשיו, אני רגע רוצה להבין, כי אני שוב אני הולך לוגית לא משפטי ופה אני רוצה עזרה מאנשי המקצוע. כדי להבין רגע את הדיוקים. הלוגיקה שבאה ואומרת, קשר בין רווחיות של פרויקט לבין הפטור מההיטל, בלוגיקה נשמעת לי הגיונית. אני רגע רוצה להבין למה לא. זאת אומרת אם יש לנו טעות שאומרת שהפרויקט זז במקום בין עשרים לשלושים ואחד, בין עשר לעשרים, בוודאי זה משפיע על המוטיבציה לפטור מהיטל. זאת אומרת אני חושב כאדם לוגי עם רגליים על הקרקע וזה נשמע לי ... אז אני רגע רוצה להבין איך מנתקים את הדיונים האלה בהקשר הזה, זה פעם ראשונה, פעם שנייה, ציר הזמן. אם באמת אין מחויבות לציר הזמן על אף שאני שומע מה נטע אמרה פה לצידי, אני רוצה לגמרי לעמוד במקום שבו אנחנו מבוטנים. זאת אומרת אם התבקשנו לקבל החלטה היום, הערב או בטווח זמן מהיר, אני רוצה לעמוד בדרישות של בית המשפט קבע לנו. זה קודם כל מה שמעניין אותי והמחויבות שלנו כרשות מקומית. אבל אם יש פה ציר זמן שבא ואומר את שתי הטענות הבאות, הראשונה, המחויבות של ציר הזמן היא כזו שקודם

אנחנו יכולים לקבל את העמדה ואחר כך לקבל החלטה. ושום דבר לא נפגע בזכויותינו ובעמדה שלנו זה בסדר. אם לא אז אני רוצה לעמוד בצד שמבטח את העירייה מהבחינה הזו ואני רוצה להבין את הקשר בין שני הגורמים של ההיטל והרווחיות של הפרויקט.

אילנה בראף: אני אקדים ואני אומר שיש באמת איזה שהיא בעיה בעניין הזה אבל המחוקק קבע במפורש, וגם פסק הדין, תיכף אני אחזור ואתייחס לזה, שהשאלה אם לתת פטור או לתת פטור תמיד ניתנת לפני שיש הכרעה סופית באשר לגובה תשלום היטל ההשבחה.

ד"ר צחי שריב: כמו שניתנה על ידי מועצת העיר הזאת בעבר. החליטו לתת פטור כנראה לפני כמה שנים בלי שידעו מה גובה השומה.

פרופ' נטע זיו: זה לא בסדר.

מר רמי בר-לב: זה לא בעיה שלו.

אילנה בראף: ההחלטה הקודמת נעשתה מבלי שהייתה חוות דעת מבלי שעמדה לנגד עיני חברי המועצה חוות דעת שמאית וזה באמת כשל, עובדה שגם הרשות להתחדשות עירונית דרשה שעל מנת לבדוק את ההחלטה של מועצת, ההמלצה של מועצת העיר, יש לתת בין השאר נתונים גם לשמאים. אבל לעניין מועד קבלת ההחלטה. אני אחזור ואקרא את סוף דבר של פסק הדין של בית המשפט המחוזי שקבע ככה, ' העתירה מתקבלת במובן זה שהחלטת הפטור שרירה וקיימת, החלטת הפטור מ-2014 שרירה וקיימת, ואין בדרישה לתשלום שנשלחה לעותרת כדי לבטלה'. זאת אומרת נכון לעכשיו יש החלטה של מועצת העירייה שרירה וקיימת שממליצה על מתן פטור. עדיין הפטור לא סופי כי יש צורך באישור הרשות להתחדשות עירונית, יותר נכון באישור שר הפנים ושר הבינוי והשיכון, דרך הרשות להתחדשות עירונית, וצריך לעשות עם זה משהו. ולכן כל עוד לא תבוטל החלטה זאת כדין. על העירייה לפעול על פי התחייבותה ולהמליץ על מתן פטור מהיטל השבחה לפרויקט. כלומר, בעצם אנחנו מחויבים היום להמליץ.

מר גיא קלנר: הבנתי.

אילנה בראף: אם אנחנו, נניח שאנחנו אומרים אנחנו פועלים על פי החלטה של 2014 כי זאת

הייתה ההחלטה. עדיין על פי הרשות להתחדשות עירונית, גם אם זאת הדעה של חברי המועצה כאן, עדיין על פי הכללים והדרישה של הרשות להתחדשות עירונית, אנחנו כן חייבים לקבל החלטה מעודכנת במועצה. נניח שעל זה הם יהיו מוכנים לדלג, אבל בכל מקרה נצטרך להעביר נתונים שמאיים כלכליים לרשות להתחדשות עירונית, על מנת שהיא תגבש את ההמלצה שלה. וזה אם מחליטים לעמוד בהחלטה הקודמת. ואם מחליטים לשנות אותה, אז כמובן שצריך להתבסס על הנתונים הכלכליים. אני בשלב זה ברשותכם רוצה להציע הצעה מטעמי, אחרי שגם עם הרשות להתחדשות עירונית אני חייבת לשים את הדברים על השולחן, זה לא רק מראשי הקודח. יש פה ויכוח בין עמדת השמאי של הוועדה המקומית לבין העמדה של חברת אאורה. אגב, אני חוזרת ומדגישה הם לא צרפו חוות דעת כלכלית, אבל עדיין הם טוענים שחוות הדעת השמאית של הוועדה המקומית, יש בה פגמים וטעויות שונות, שקיבלתם את התשובות של שמאי הוועדה המקומית אבל הם עדיין טוענים שיש חילוקי דעות. ולכן באופן מאוד יוצא דופן ואני מדגישה וגם לאחר תיאום מוקדם עם הגברת עינת גנון מהרשות להתחדשות עירונית אני מציעה לקבל החלטה של מועצת העירייה שהיא תחליט לפנות בשים לב לכלל הנסיבות. או קי, כל מה שתואר בפניכם, מה שראש העירייה אמר, כל ההיסטוריה, גם מה שנאמת במכרז ומצד שני גם מה שחוות הדעת השמאית, לפנות לרשות להתחדשות עירונית ולבקש ממנה באופן חריג לערוך היא חוות דעת כלכלית שמאית שתקבע או תעריך האם לפרויקט הזה יש רווחיות בהינתן של פטור מלא, מחצית הפטור, או היעדר פטור מוחלט, נקבל חוות דעת כל הצדדים יקבלו חוות דעת שמאית כלכלית מקצועית אובייקטיבית של הרשות להתחדשות עירונית, לא של עיריית רמת השרון, לא של חברת אאורה.

עו"ד עידן למדן: אבל הם כבר עשו. הם הביעו את עמדתם.

אילנה בראף: לא. לא. לא.

ד"ר צחי שריב: השמאי שלנו לא אובייקטיבי?

גב' דברת וייזר: למה. מה רע בשמאי שלנו? משהו לא נכון בנתונים?

אילנה בראף: אני לא אמרתי שלא נכון אבל אם שמתם לב יש ויכוח עקרוני שמה מתחשבים

ומה לא מתחשבים.

גב' דברת וייזר: הוא הגיב למה.

עו"ד עידן למדן: זה ידון בפורום אחר.

גב' דברת וייזר: הוא אמר שהתחשבו בכל הנתונים.

אילנה בראף: אני יודעת, אני יודעת אבל.

עו"ד עידן למדן: מה מתחשבים ומה לא מתחשבים בשאלת הגובה ידון במקום אחר. זה סיפור אחר.

אילנה בראף: לא. לא. לא שאלת גובה היטל השבחה. אני לא מדברת על חלקת קרקע, אני מדברת מה לוקחים בחשבון לצורך השאלה אם יש רווחיות. למשל, על פי תקן 21 לוקחים בחשבון עשרים וחמישה מטר בלבד תוספת. בפועל הם התחייבו לתת חמישים ושלושה מטר תוספת.

גב' דברת וייזר: אבל הוא התייחס לזה.

עו"ד עידן למדן: בחרו לתת מתנה למאה שמונים תושבים.

אילנה בראף: לא התחשב בזה.

גב' דברת וייזר: השמאי שלנו?

אילנה בראף: נכון, נכון, הוא פעל על פי הנחיות אבל לא בטוח שבנסיבות העניין האלה, אני מציינת בפניכם ואל תשכחו בכל זאת את העובדה שמכרז הוא נרשם שיינתן פטור. אי אפשר להתעלם מזה לחלוטין. בסדר. צריך לקחת את זה בחשבון. אני לא אומרת מה צריכה להיות ההחלטה שלכם. אבל לכן אני מציעה על מנת שתהיה חוות דעת אובייקטיבית, לא של שמאי הוועדה, הוא כמובן לא נגוע, להיפך הוא עשה מקצועית מעולה, אבל יש חילוקי דעות האם הוא היה צריך לקחת בחשבון נתונים נוספים לכן אני מציעה.

מר רמי בר-לב: שההצעה הזאת תוצג בפנינו. מה שאת אומרת. ההצעה הזאת תוצג בפנינו ואז נקבל החלטה?

אילנה בראף: בהחלט.

ד"ר צחי שריב: אני לא מבין איך פתאום הדיון נסחף למקום הזה. יש פה שני דיונים שונים. אחד, מה גובה היטל ההשבחה הנכון. זה נושא שמאי. והשמאי שלנו אמר שישים מיליון, שמאי שלהם אמר שאין השבחה. יכולים להיות חישובים שגם

מראים שזה מאה עשרים מיליון, אבל זה מה שיש כרגע ובטווח הקיים, זה משהו בין שישים לאפס. זה מה שייצא מוועדת ערר.

מר אבי גרובר: במכרז כתוב שמשלמים חמישה עשר מיליון ₪ מטלות ציבוריות.

פרופ' נטע זיו: זה לא היטל השבחה.

ד"ר צחי שריב: זה לא קשור.

מר אבי גרובר: לא. זה בא

עו"ד עידן למדן: זה לא קשור לתוכנית.

מר אבי גרובר: אם היא קבעה שיש. אם יש היטל השבחה זה מתקזז מתוך היטל ההשבחה. זה לא גם שישים וגם חמש עשרה.

ד"ר צחי שריב: גם הסוגיה הזאת היא תחת הכותרת של מה גובה היטל ההשבחה. אני לא רוצה להיכנס לזה.

מר אבי גרובר: אבל זה לא אפס, זה או שישים או חמש עשרה.

ד"ר צחי שריב: אז יש את הטווח. חוץ מזה זה לא משנה מה יהיה המספר הזה בסוף אם הוא יהיה חמש עשרה, או יהיה שישים, או יהיה משהו באמצע, בלי קשר למספר הזה צריך להחליט אם הם משלמים אותו או לא. אם אנחנו פוטרים אותם או לא. וזה הדיון עכשיו. אם פוטרים אותם או לא. ואני לא מבין למה באה הצעה עכשיו לקבוע את השווי הזה באיזה מנגנון של התחדשות העירונית תקבע לנו אם יש רווחיות או אין רווחיות. כבר ראינו.

מר אבי גרובר: צחי. ברורה העמדה שלך.

ד"ר צחי שריב: שבשישים מיליון במקסימום הם מרוויחים. הם לא

מר אבי גרובר: ברור.

מר רוני בלקין: אני אגיד לך איך אני מבין את העסק הזה. אני חושב במישורים נפרדים לגמרי. אחד זה מה צריכה להיות, או מה גובה היטל ההשבחה. תנו מספר. אפשר להתווכח על מה נכנס לתוך המשוואה ולהוסיף ולהפחית. לא מדע מדויק ואפשר לא לקבל

מר אבי גרובר: הרבה מקצועות לא מדויקים בחיים. אני נלחם על כבוד השמאים.

מר רוני בלקין: מה שנדרש מאיתנו כרגע זה לא לחלוט איזה שהוא מסמך. אני לא. אלא החלטה עקרונית.

מר אבי גרובר: אתה לא מתאפק. פוליטיקאי זה המקצוע הכי לא מדויק.

מר רוני בלקין: כן או לא. פטור מהיטל השבחה. זה נדרש מאיתנו ולדעתי גם זה מה שהשופט אמר לה פה. יש פה עניינים שקשורים למספרים שאני לא לגעת בהם, אני אגיד את זה ככה, יחסי המרה שנסתכל, יחסי המרה בדירות או במטרים רבועים, ואז זה משנה ככה, האם זה היה שלוש נקודה שמונה או ארבע וחצי וזה עושה מיש מש גדול בכל העסק הזה ומשנה את הבסיס. אני אגיד ככה משהו אני אומר את זה בשיא העדינות. נתתם הצעה מופלאה של חמישים ושלושה מטר תוספת יכול להיות שהייתם ...מדי, ושמתם את זה עם ...משהו גבוה מדי שהיום אתם באים ואומרים לנו, תקשיבו, באמת זה נורא מייקר את הפרויקט, זכינו כי נתנו הצעה היות ואנחנו בודקים את עצמנו בנתונים, הבומבה הזאת לא כזאת בומבה.

מר אטרקצי: תלמד לכבד את ההסכם פשוט.

עו"ד קורש: ההצעה הייתה על סמך ..שהיה במכרז של היטל השבחה.

מר אטרקצי: כמות שהוא. כמות שהוא.

עו"ד קורש: מי שחוזר הורס את העיר. זה לא חברת אאורה.

מר רוני בלקין: ולכן אני חושב שבסופו של דבר היות ובעצם בתוך רכיבי המכרז היה גם ..הגענו לנקודה שהיום שאתה בודק את זה, שנה, שנתיים, שלוש, ארבע מ-2014 לפחות אחורה, זה נראה

מר אטרקצי: כל הבקשה שלנו הצנועה שימדדו את זה על בסיס מלוא הנתונים.

מר אבי גרובר: יעקב. חשוב לי להגיד משהו. ואני אגיד אותו לפרוטוקול. השינוי של עיריית רמת השרון ככל שישנו שינוי, ..ב-2014 בהחלטה הייתה שם עוד את אותה אמירה שגובה המטלות הציבוריות יקבע בהתאם לחוות הדעת השמאית. זה לא שסתם בא לנו פתאום, קמנו בבוקר אחד והחלטנו לא בא לי. נעשתה פה בדיקה, של הפרויקט ושל המספרים של הפרויקט וזה חשוב להגיד את זה לפרוטוקול. כי השינוי וגם, וזה מתחבר למה שגיא שאל, זה לא שיש פה איזה שהוא החלטה שמתקבלת ממניעים זרים ואז ככל שהתקבלה החלטה ממניעים לא עניינים וזרים, יכול להיות שיש איזה שהיא חשיפה. אני מאמין שאנחנו מקבלים החלטה, שקיבלנו החלטה שמובלת. יעקב. ההחלטה הזאת מובלת על

ידי אנשי המקצוע של העירייה, הם אלה שבאו ואמרו יש פה מקום לגבות את היטל ההשבחה, רק מהמקום הזה בא השינוי בעמדת המועצה וזה שאלת מיליון מה שנקרא, לא מיליון, אתם לוקחים עכשיו מיליון דולר. זה שאלת מעולם לא...בדוח שמאי הזה.

עו"ד עידן למדן:

מר אבי גרובר: זה הקו של פרשת המים. רק על הרקע הזה. אנחנו לא ניכנס עכשיו. חברי המועצה עכשיו יסיימו את שלהם. הם יסיימו עכשיו. רק כדי לומר אמירה ובעניין הזה זה חשוב לשים את זה ככה סטרט על השולחן. רק במקום הזה. בא השינוי בעמדה של המועצה ככל שיתקבל פה החלטה של ..זה הכול.

מר אטרקצי: קחו את כל הנתונים, קחו את כל הנתונים. כמו שגברת אילנה אמרה ביושר דיברה עם עינת גם אנחנו דיברנו איתה. והדברים הם לא חד משמעית. אז למה.

מר אבי גרובר: אני לא אתן לך להמשיך. רוני סיימת? רוני משפט אחרון.

מר רוני בלקין: ולכן בדיקת שמאות, אז יהיה מספר, שבעיקרון אנחנו צריכים להצביע על העיקרון. לא משנה מה יהיה המספר, יהיה חמש עשרה, שלושים, ארבעים וחמש או שישים. לא משנה. טעינו ואנחנו נחזיר לכם את זה. נגמור את סיפור המספר. אבל אנחנו צריכים להצביע על העיקרון. האם כשמגיעים למספר מגיע עליו פטור או לא.

עו"ד עידן למדן: לדעתי. מחובתנו אני מצטרף לנטע לקבל החלטה היום. חייבים לקבל את ההחלטה. אנחנו חייבים להחליט זה לא חוסר סבירות, ולבטח לא חוסר סמכות, נהפוך הוא בית המשפט עצמו אמר זה בסמכותכם. והחזיר את זה בחזרה לפתחינו. ואני מזכיר פה בשולחן שאני בדיון הקודם חשבתי שכן צריך לקיים את ההצבעה ולצערי לא קיימנו את ההצבעה. סברנו משיקול כזה או משיקול אחר שנוכל להסתדר בלי לאור הדברים של הדרג המקצועי ולא קיימנו. כרגע בית המשפט אומר לנו תקבלו את ההחלטה זה סמכותכם וזו חובתכם. ואני מפריד לחלוטין בין העניין של גובה ההיטל ואנחנו מתחילים לדון פה על מה כן בחוק או מה לא בחוק ומה כן צריך לחשב, ומה לא צריך לחשב, זה לא אנחנו, אנחנו לא שמאים, ולא סתם אגב הנושא הזה כן הובא שוב ושוב לפתחה של מועצת העיר. הוא מובא לפתחה של מועצת העיר

שאמורה לתת את האישור. לטעמי היה חובה של איזה טעות והיא גם כן היא לא הייתה טעות, שמשום מאז לא התקיים הדיון החוזר, מאז 2014, כי ב-2014 עלה שוב ושוב, שלא הוצג שום דוח שמאי סותר, לא הוצג שום דוח שמאי כלל במעמד הדיון והיה אמור להיות מוצג בהמשך, ואני מניח שאם הוא היה מוצג יתכן שהיינו מגיעים לשלב הבא בצורה אחרת כי אנחנו מחייבים. אנחנו צריכים פה כרגע כן לקבל את ההחלטה ואני לא סבור שצריך לפנות כרגע לרשות. רשות תוכל לבחון את המלצתנו, וגם את חובתה, מחובתה יהיה אם אנחנו היום

אילנה בראף: לא. אם החליטו שלא. אז זה לא מגיע לרשות.

עו"ד עידן למדן: מחליטים.

מר אבי גרובר: הטענה כביכול היא שאתה מקבל החלטה לא לתת חצי או פטור מלא, אז זה בכלל לא עולה לרשות.

פרופ' נטע זיו: נכון. ולכן אנחנו חייבים שזה יגיע לרשות.

עו"ד עידן למדן: בסדר. לכן אנחנו, אנחנו.

אילנה בראף: זה לא יגיע לרשות אם תחליטו או לא תחליטו.

מר אבי גרובר: אנחנו יכולים אבל אם יש את אותם רצון לקראת הרשות אז לקבל החלטה, אם אנחנו נקבל החלטה לא לתת פטור, נגיד שלקביעת גובה הסכום אנחנו מבקשים.

אילנה בראף: לא גובה הסכום, גובה הרווחיות. חשוב להדגיש. הפניה לרשות להתחדשות עירונית שאותה הצעתי, לא חייבים כמובן לקבל, היא לא לקביעת גובה היטל השבחה. זה לא עניינה של רשות להתחדשות עירונית, היא רק לקבוע את הרווחיות של הפרויקט בכל אחד מהמצבים, אפס פטור, חמישים אחוז פטור או פטור מלא.

ד"ר צחי שריב: ובאיזה גובה היטל השבחה?

אילנה בראף: הם עושים את החשבון שלהם, לא בלי קשר לגובה היטל השבחה.

עו"ד עידן למדן: זה הם התייחסו אחר כך.

מר רוני בלקין: איך?

ד"ר צחי שריב: איך הם יכולים לקבוע רווחיות. אם הוא צריך לשלם שישים מיליון או.

מר גיא קלנר: לא. אם את אומרת הם בודקים את כל הסנריו אז יש את האיקס שהוא מאה אחוז של הפטור. אם הם בודקים את כל הסנריו.

ד"ר צחי שריב: איקס עוד אין.

מר רוני בלקין: אין את האיקס.

מר גיא קלנר: זה מה שאני שואל. איך הם עושים את הבדיקה הזאת?

אילנה בראף: הם בודקים את הרווחיות של הפרויקט על פי תקן 21, ואולי בהתחשב בקריטריונים נוספים.

ד"ר צחי שריב: לא יכול להיות שהם.

עו"ד עידן למדן: אז עכשיו פה אנחנו הולכים לעניין שכל עניין היטל ההשבחה הוא תכנוני. יש מה שבא בתקנות, ויש מה שלא בא בתקנות. ולפי זה זה יקבע. מבחינתנו ולאור חוות הדעת שמונחת בפנינו ולא הונחה שום חוות דעת סותרת, עמדתנו היא כרגע לא לתת את הפטור, לשנות את ההחלטה הקודמת, לא לתת את הפטור כרגע. הפרויקט לצורך העניין רווחי, ולטעמי חזקה שאלמלא שהוא היה רווחי לא היינו רואים היום פה את היזם יושב ואף אומר מאיים בתביעות אישיות, או מהלך אימים בתביעות אישיות. אני חושב שהרווחיות פה היא גבוהה מאוד. אני חושב שלא נלקח פה גם עוד פרמטרים וזה אני לא זוכר מה היה במכרז לגבי השטחים המסחריים או לא שטחים מסחריים, האם זה היה רק הדירות או לא. יכול להיות שגם השטחים המסחריים פה צריכים להתחיל להיכלל בחשבון מבחינת הרווחים של היזם, אני לא נכנס לזה. אני אומר כל זה יכנס בסוף לתוך הפול ששמו היטל השבחה, ובריב בויכוח בין שמאים ויתכן שגם הרשות להתחדשות עירונית תצטרך לתת את דעתה על הדבר הזה כרגע לנו מונח לפתחנו דבר אחד, לבוא ולהגיד שאנחנו נותנים, לא נותנים את הפטור מהיטל השבחה. לטעמי גם כל נושא חמש עשרה מש"ח מטלות ציבוריות, הוא היה כבר אז בויכוח, ובסימן שאלה, נושא המטלות הציבוריות לא מופיע בתוכנית. ושהוא לא מופיע בתוכנית הוא לא אמור להופיע בדוח השמאי, הוא לא מופיע.

דובר: במכרז הוא מופיע.

עו"ד עידן למדן: הוא לא מופיע ברחל בתך הקטנה בדברים שכתוב מה עושים בחמש עשרה

מיליון. והוא לא חלק מהתוכנית ולכן הוא לא צריך להיות בכלל מובא בחשבון להפחתה, אבל עוד פעם, זה ויכוח של בין השמאים, לא בינינו לבינכם. ולכן סמכותנו וחובתנו להחליט והרשות תבחן אחר כך את עמדתנו.

דובר: היא לא בוחנת. אם אתה ממליץ שאין פטור זה לא מגיע אליהם בכלל. הם רק בוחנים פטור או חצי פטור.

עו"ד עידן למדן: אני מניח שהם ירצו, אני מניח שזה יגיע לפתחם והם ירצו לבדוק. עוד יותר טוב. אני מבחינתי, אני מבחינתי כחבר מועצה לא קיבלתי אף פעם דוח שמאי שמראה על רווחיות אחרת, יש לי כרגע דוח שמאי שמראה לי על רווחיות מאוד גבוהה, לפחות של עשרים אחור, בפטור וגם אם אני אלך לחוות הדעת שליוותה את הוועדה המחוזית, חמש עשרה, שש עשרה אחוז, בפטור, גם חמישה עשר, שישה עשר אחוזים לדעתי זה רווחיות גבוהה מאוד.

מר מיכאל דורון: אני חושב שנעשה היום צדק פואטי מסוים בפרויקט הזה. קראתי את הפרוטוקול מ-6.4.14, שבו ראש עיר נבצר מגיע כדי להניא פטור מלא מהפרויקט הזה, ואני די שפשפתי את עיני, אני הייתי מאוד נבוך לקרוא את הפרוטוקול, ולראות איך ראש עיר מוליך מהלך שנראה הזוי בעיני לחלוטין. בלי שעל שולחן המועצה, היו אותם נתונים ואותם מספרים שיש היום ובטח ובטח לא באותה ישיבה. עכשיו אתם מגיעים לכאן, אנחנו התכנסנו כאן, בהוראה למעשה, בהמלצה של בית משפט, ואתם עומדים מולנו ומאיימים עלינו, זה נשמע דבר באמת שלא יעשה. אני קורא לך לחזור בך מהאיומים האלה כי אם לא, לא דבר מקובל ולא דבר ראוי לעשות שאנחנו יושבים כאן כדין, ולפי המלצה של בית משפט. וזה זכותנו, מאחר שהדבר הזה לא נעשה ולא מוצה עד תום, זה זכותנו לעשות את זה ואנחנו נעשה את זה היום. זה מה שיש לי לומר.

מר ירון גדות: אנחנו בתור חברי מועצה שנבחרנו על ידי התושבים, אנחנו צריכים לדאוג לרווחת התושבים בכל התחומים וגם בתחומים של פרויקטים כאלה ותכנון של תכנון ובנייה, הפרויקט הזה איך שאני רואה אותו, הוא בא בשלב הראשון לרווחת בעלי הבתים, בשלב השני הוא בעצם מעמיס תשתיות על התושבים שגרים באזור, פוגע בפארק, לוקח להם עצים, וברגל די דורסנית, כך אני רואה

את הפרויקט הזה, כך אני שומע מהשטח, כך אני רואה, בעצם הוא לא דואג לרווחת התושבים, אנחנו בתור חברי מועצה, בתור מועצה, צריכים היום להצביע על ביטול הפטור בשביל לקבל מהפרויקט הזה כסף שיבוא לרווחת התושבים בשכונה הזאת כולם ביחד, ולאו דווקא רק בעלי הבתים.

ד"ר צחי שריב: אם אני מבין נכון, תושב שגר שם בשיכונים האלה, והדירה שלו הייתה שווה לפני שהתוכנית הזאת נכנסה לתוקף נניח מיליון ₪, היום כשנכנסה התוכנית לתוקף והוא זכאי לקבל דירה חדשה וגדולה בחמישים ומשהו מטר, בעוד שנתיים, שלוש כשהפרויקט ייבנה, יכול למכור אותה היום נניח בשתיים וחצי מש"ח. מספרים סתם, לא מדויקים, אם הוא מוכר את הדירה שלו היום, הייתה לו דירה ששווה מיליון, והיום הוא יכול למכור אותה בשניים וחצי מיליון. הוא מחויב היטל השבחה. בא לעירייה להעביר בעלות בטאבו, הוא מחויב היום בהיטל השבחה. ואני לא חושב שהייתה כוונה של מישהו לפתור את זה. זה כל כמו כל אחד מהתושבים בעיר, אם יש תוכנית שמשביחה את הנכס שלו והוא מוכר, הוא משלם היטל השבחה. אם נעביר פה היום החלטה לפטור, או להשאיר על כנה את ההחלטה לפטור, כל מאה שמונים הדיירים בשיכון, פטורים מהיטל השבחה על הרווח העצום הזה שהם עשו. אני לא חושב שזאת הכוונה. זה פועל יוצא.

פרופ' נטע זיו: בהתחדשות עירונית זה לא בדיוק ככה.

ד"ר צחי שריב: הם יהיו פטורים.

פרופ' נטע זיו: יש הוצאות. ואתה לוקח את זה בחשבון, כן.

ד"ר צחי שריב: אני מדבר על האזרח שבא לפה לעירייה לקבל טופס להעברה בטאבו. מחויב בהיטל השבחה או לא מחויב? היום הוא מחויב. אם ניתן פטור, הוא יהיה פטור וכל ההפרש הזה ישולשל לכיסוי, וחמישים ושלושה מטר האלה, שהוא קיבל במתנה מהעיר.

פרופ' נטע זיו: אבל זה עסקה אחרת.

ד"ר צחי שריב: זה מה שקורה.

אילנה בראף: מדברים על היטל השבחה של היזם. לא של הדיירים.

מר אבי גרובר: לא של הדיירים.

עו"ד עידן למדן: בסוף השאלה היא האם טובת הציבור היא רק של הדיירים, או של כלל הציבור. זאת השאלה. אמרתי את זה כמה פעמים.

מר רמי בר-לב: אני רק לא שמעתי את סוף ההצעה שלך. התחלת להגיד שיש איזה שהיא הצעה. מה הייתה ההצעה?

אילנה בראף: ההצעה הייתה.

מר רמי בר-לב: תקעו אותך באמצע.

אילנה בראף: נדמה לי שכן השלמתי אותה. אבל אני אסביר. ההצעה שלי הייתה שנושא רווחיות הפרויקט, שזו שאלה מקצועית, לא נושא של גובה של היטל ההשבחה. של רווחיות הפרויקט שיש פה חילוקי דעות בין החברה לבין השמאי מטעם העירייה, מטעם הוועדה המקומית, נבקש מהרשות להתחדשות עירונית לבדוק את זה הן על ידי גורם שמאי מטעמם ולהעביר לנו את תוצאות הממצאים שלהם, ועל בסיס זה תקבלו החלטה אם לתת פטור בכלל, מלא או חלקי.

מר רמי בר-לב: אנחנו יכולים לחכות לזה? למה? שאלתי אם אנחנו יכולים.

מר אבי גרובר: לא חייבים.

מר רמי בר-לב: לא אם אנחנו חייבים.

מר אבי גרובר: מישהו עוד רוצה להגיד משהו? אז בוא נראה שאני מבין נכון. אני מבקש להעמיד ככה. אנחנו קודם כל נקבל החלטה עקרונית בשאלה האם בכלל לתת פה איזה שהוא פטור מהיטל השבחה. שיש שלוש חלופות או תשלום או בכלל בלי פטור, או חצי פטור, או פטור מלא. ככה תתקיים ההצבעה. כל אחד יכול לבחור באחד מהשלושה. נראה אם משהו משיג מעל חמישים אחוז מהקולות.

עו"ד עידן למדן: על בסיס חוות הדעת השמאית שהייתה ובהמשך לדיון.

מר אבי גרובר: על בסיס כל החומר שהיה בישיבה ואני גם יכול להגיד שעוד פעם, יש לעירייה טענות חשוב לי להגיד את זה גם לפרוטוקול, אנחנו בכתב התשובה לעתירה בהכל התייחסנו לשאלות של האם יש הפליה או אין הפליה, ולמה בכל פרויקט נעשה מה שנעשה, העירייה סבורה שכן יש לנו מענים טובים, אנחנו כן יכולים להסביר את ההבדלים בין הפרויקטים.

עו"ד עידן למדן: שהפרויקט הזה כיכב בדוח ביקורת.

מר אבי גרובר: אני אומר יש, קשה מאוד להשוות

עו"ד עידן למדן: גם שווה לציין את זה.

מר אבי גרובר: קשה מאוד להשוות בין פרויקט לפרויקט ולכן כל פרויקט עם הבחינה שלו, ואני חושב שכן אנחנו צריכים לקבל החלטה עקרונית האם בכלל יש פה מקום לפטור, חצי פטור או בכלל בלי.

עו"ד עידן למדן: האבחנה היא בין השאר, שעל אחרים היו באמת פינוי בינוי.

מר אבי גרובר: עידן, עידן, ברור. זה הצבעה ראשונה. בהתאם נראה אם אנחנו מקבלים איזה שהיא החלטה נוספת, אז עוד פעם אני אומר, מי בעד לקבל עכשיו החלטה שהעירייה מטילה על הפרויקט הזה היטל השבחה בשיעור מלא? מי בעד להיטל מלא מהפרויקט הזה. פה אחד? פה אחד. איפה יעקב? יעקב מראש אמר לי שהוא צריך לצאת לארבעים וחמש דקות, יש אצלם בבית שבע ברכות.

גב' שירלי פאר יגרמן: יעקב לא פה, דני לביא לא פה, רגע.

מר אבי גרובר: דני יצא כאילו בגלל וגם עופר אני רואה שהוא לא פה. עופר.

גב' שירלי פאר יגרמן: שלוש עשרה, גם עופר יצא. שלוש עשרה בעד.

מר אבי גרובר: אילנה אנחנו יכולים עכשיו לבוא ולהגיד שאנחנו ממליצים ללכת לרשות.

אילנה בראף: פה אי אפשר.

מר אבי גרובר: פה אי אפשר.

אילנה בראף: ברגע שהחלטתם זאת ההחלטה אז אין מה ללכת.

מר אבי גרובר: ההחלטה באמת הייתה פה אחד. אני חושב שזו אמירה מאוד ברורה של העירייה. או קי תודה רבה.

החלטה מס' 6:

הוחלט פה אחד (שלושה עשר חברי המועצה נכחו והצביעו) בעד שהעירייה תטיל היטל השבחה בשיעור מלא על פרויקט אילת.

7. מינוי סגן ראש עירייה בתואר.

מר אבי גרובר: סעיף 7, מינוי סגן ראש עירייה בתואר, אני מבין שסיכמתם שרמי אתה הראשון. רמי הראשון. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מספר 7 : הוחלט פה אחד בעד מינוי רמי בר לב לסגן ראש עירייה בתואר כראשון בסבב.

8. + 9. מינוי חברי ועדות חובה ורשות ומינוי חברי דירקטוריון באגודת הספורט, שרונים, החברה הכלכלית ומגוונים.

מר אבי גרובר: עכשיו אנחנו נמנה פה שורה של ועדות. אני אקרא כל פעם את ההרכב של הוועדה ואנחנו נצביע. אם למישהו יש משהו חשוב להעיר על איזה שהוא נושא- בסדר, אבל עדיף לנסות לרוץ על זה כמה שיותר מהר.
מתחילים, הראשון זה דירקטוריון אגודת הספורט. ההרכב הוא חמישה חברי מועצה, חמישה נציגי ציבור וחמישה עובדי עירייה. בגדול אני יושב הראש, אבל אנחנו נגיש בקשה לנסות לאשר את גיא קלנר כיושב ראש. חברי המועצה: יעקב קורצקי, גיא קלנר, עידן למדן ורוני בלקין. נציגי ציבור: שלמה גליקשטיין, יורם זרה, ג'ורג' אשד, אורלי אופיר וענבל כץ. וצוות מקצועי: מנכ"לית העירייה- שירלי פאר יגרמן, גזבר- גיבי טביב, יאיר מינץ, רויטל פיטרמן, ודליה יואל. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.1 :
חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב דירקטוריון אגודת הספורט:
יו"ר- ראש העיר, אבי גרובר (תוגש בקשה לאשר את גיא קלנר כיושב ראש)
חברי המועצה: יעקב קורצקי, גיא קלנר, עידן למדן ורוני בלקין.
נציגי ציבור: שלמה גליקשטיין, יורם זרה, ג'ורג' אשד, אורלי אופיר וענבל כץ.
צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה- שירלי פאר יגרמן, גזבר- גיבי טביב, יאיר מינץ, רויטל פיטרמן, ודליה יואל.

מר אבי גרובר: דירקטוריון רימונים. אבי גרובר- יו"ר, דוברת וייזר, רביד פלד, צחי שריב, נטע זיו. נציגי ציבור: רותי גרונסקי, אייל ברתנא, עדי עינת, דני אדמסקי וראובן נהרי. וצוות מקצועי: שירלי פאר יגרמן, עירית טלמור, גידי טביב, רויטל

פיטרמן ועינב בן יעקב.

מר ירון גדות: לא צריך להיות מהאופוזיציה?

מר אבי גרובר: זה מה שהסכמנו עליו. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.2 :

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב דירקטוריון רימונים.

אבי גרובר- יו"ר, דוברת וייזר, רביד פלד, צחי שריב, נטע זיו.

נציגי ציבור: רותי גרונסקי, אייל בר תנא, עדי עינת, דני אדמסקי וראובן נהרי.

וצוות מקצועי: שירלי פאר יגרמן, עירית טלמור, גידי טביב, רויטל פיטרמן ועינב בן יעקב.

מר אבי גרובר: מגוונים את האמת שבינתיים אנחנו מחכים. נביא את זה לישיבה הבאה.

מר אבי גרובר: דירקטוריון שרונים.

מר גיא קלנר: אבל לא החלפת?

עו"ד עידן למדן: בפעם הבאה.

מר אבי גרובר: בוא נסגור את זה אם החלפת אז בוא נסגור את זה.

עו"ד עידן למדן: לא החלפתי.

מר גיא קלנר: אבל מיניתי הרגע בזה.

עו"ד עידן למדן: פה עוד לא סגרנו. זה ייסגר מחר, מחרתיים, לישיבה הבאה.

מר אבי גרובר: טוב.

מר גיא קלנר: עידן, זה לא בסדר.

מר אבי גרובר: דירקטוריון שרונים.

מר גיא קלנר: תגמור גם את זה.

מר אבי גרובר: חברי המועצה, זה אבי גרובר וצחי שריב. חברים המכהנים, ממשיכים לכהן זה רוני שרוני, אורית סווירי, עמליה לב ועירית טלמור. שאנחנו החלטנו שאנחנו ממנים אותה ואני לא יודע אם נגמר ההליך. ושלושה נוספים, שלושה נציגי ציבור נוספים, נתן לרר, טלי בליש מישוד ויפתח אלישיב, מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.3:

מינוי דירקטוריון שרונים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

חברי המועצה: אבי גרובר וצחי שריב.

חברים המכהנים וממשיכים לכהן: רוני שרוני, אורית סווירי, עמליה לב ועירית טלמור.

שלושה נציגי ציבור נוספים: נתן לרר, טלי בליש מישוד ויפתח אלישיב.

מר אבי גרובר: ועדת מכרזים כבר אישרנו את ההרכב. אנחנו עושים.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש שינוי.

עו"ד עידן למדן: אנשי ציבור מטעמכם?

גב' שירלי פאר יגרמן: מי זה. איזה מהם?

עו"ד עידן למדן: נתן לרר.

מר אבי גרובר: כן. הוא היה כבר דירקטור.

עו"ד עידן למדן: היה והפסיק לא?

מר אבי גרובר: הוא היה.

ד"ר צחי שריב: שרונים זה פעם ראשונה שאנחנו ממנים חברי מועצה נכון? זה משהו חדש.

מר אבי גרובר: בקדנציה הקודמת היה איזה משהו אני חושב שכן היה ניסיון למנות את יעקב. לא, לא. עלי לא הסכימו ואני חושב שאת יעקב כן. אבל זה לא איכשהו זה לא הסתדר.

ד"ר צחי שריב: אני מקווה שזה ימשיך להיות דירקטוריון מקצועי, ואתה ואני שם.

מר אבי גרובר: אנחנו עוד נדבר. במכרזים אישרנו, אבל מבוקש להחליף את רוני בלקין בשמואל גריידי.

מר רוני בלקין: לא. לא במכרזים.

גב' ורד שני: זה היה בהנחות ארנונה.

מר רוני בלקין: לא במכרזים. בהנחות ארנונה.

ד"ר צחי שריב: בהנחות ארנונה.

מר אבי גרובר: אין שינוי?

מר רוני בלקין: זה נשאר כמות שהוא.

ד"ר צחי שריב: חבר ועדת מכרזים זה רוני.

מר אבי גרובר: כן. זה נשאר.

ד"ר צחי שריב: לא גריידי.

גב' שירלי פאר יגרמן: מכרזים לא שונה.

מר אבי גרובר: לי אמרו שיש בזה שינוי אבל.

מר רוני בלקין: אני לא חבר בוועדת המכרזים ודרך אגב אני לא חבר בה.

ד"ר צחי שריב: אתה לא חבר?

מר רוני בלקין: לא חבר במכרזים. זה גריידי נשאר.

דוברת: גריידי אף פעם לא היה?

גב' שירלי פאר יגרמן: גריידי לא היה במכרזים.

ד"ר צחי שריב: אז מי חברי ועדת מכרזים?

דוברת: הוא אף פעם לא היה במכרזים.

מר רמי בר-לב: איזה מכרזים? דוברת, אני.

גב' שירלי פאר יגרמן: עידן למדן היה חבר במכרזים. יכול להיות שעשית החלפה עם גריידי.

מר ירון גדות: הוא לא היה במכרזים. הוא לא היה במכרזים.

דוברת: לא. הוא לא היה.

ד"ר צחי שריב: אז מי היה?

מר גיא קלנר: מה קרה עם מכרזים?

מר ירון גדות: דני יצא וגריידי נכנס.

גב' שירלי פאר יגרמן: אה. דני, נכון.

ד"ר צחי שריב: דני יצא וגריידי נכנס.

גב' שירלי פאר יגרמן: אז זה בסדר. צריך לאשר את הוועדה.

מר רמי בר-לב: איפה בוועדת מכרזים?

מר אבי גרובר: כן.

מר רמי בר-לב: מה אתה רוצה מוועדת מכרזים?

מר אבי גרובר: זה, זה השינוי?

גב' ורד שני: זה השינוי.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה השינוי, במקום דני לביא.

ד"ר צחי שריב: לפי חוק צריך נציג אופוזיציה.

גב' שירלי פאר יגרמן: במקום דני לביא.

מר אבי גרובר: במקום דני, סליחה. מי בעד? החלפנו את דני. דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, באצ'י, ירון גדות, רמי בר לב ושמואל גריידי. צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש, וגזבר.

החלטה מספר 9.4:

עדכון ועדת מכרזים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, באצ'י אלקובי, ירון גדות, רמי בר לב ושמואל גריידי.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש, וגזבר.

מר אבי גרובר: כספים נשאר אותו דבר. ועדת מל"ח. אבי גרובר יו"ר, רמי בר לב, ענבל דדון, צוות מקצועי, מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, ראשי מכלולים, ראשי ועדות רב תחומיות מי בעד?

גב' שירלי פאר יגרמן: ירון? בעד נגד? מל"ח, עברנו כספים. תתקדם.

החלטה מספר 9.5:

ועדת מל"ח:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

אבי גרובר יו"ר, רמי בר לב, ענבל דדון.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, ראשי מכלולים וראשי ועדות רב תחומיות.

מר אבי גרובר: כספים, אני מציין אישרנו פעם קודמת. ועדת ביטחון: אבי גרובר יו"ר רמי בר לב, צוות מקצועי- מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, מנהל הפיקוח, קב"ט מוסדות חינוך, פזית הק, יו"ר ועד ההורים היישובי, שכרגע זה איתי קפלנסקי, מנהל יחידת המתנדבים יואב הרפז ושוטר קהילתי. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.6:

ועדת בטחון:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

ועדת ביטחון: אבי גרובר- יו"ר, רמי בר לב.

צוות מקצועי- מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, מנהל הפיקוח, קב"ט מוסדות חינוך, פזית

הק, יו"ר ועד ההורים היישובי, שכרגע זה איתי קפלנסקי, מנהל יחידת המתנדבים- יואב הרפז ושוטר קהילתי.

מר אבי גרובר: ועדת ביקורת: רוני בלקין- יו"ר, מיכאל דורון, רביד פלד, באצ'י אלקובי, ונטע זיו. ובצוות המקצועי: מבקר העירייה, מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.7:

ועדת ביקורת:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

ועדת ביקורת: רוני בלקין- יו"ר, מיכאל דורון, רביד פלד, באצ'י אלקובי, ונטע זיו.

בצוות המקצועי: מבקר העירייה.

מר אבי גרובר: ועדת הנחות בארנונה: יעקב קורצקי- יו"ר, עידן למדן ורוני בלקין.
צוות מקצועי: גזבר, מנהלת מחלקת רווחה, מנהל מחלקת הגבייה והיועמ"ש, מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.8:

ועדת הנחות בארנונה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יעקב קורצקי- יו"ר, עידן למדן ורוני בלקין.

צוות מקצועי: גזבר, מנהלת מחלקת רווחה, מנהל מחלקת הגבייה והיועמ"ש.

מר אבי גרובר: ועדת בטיחות בדרכים: יו"ר- אבי גרובר, חברים: דני לביא, ענבל דדון.
צוות מקצועי: מהנדסת העיר, מנהל אגף החינוך, מנהל מחלקת תנועה, נציג שר התחבורה, נציגים העוסקים בבטיחות בדרכים, נציג שר בטחון פנים.
נציגי הציבור: יו"ר ועד ההורים היישובי, עכשיו זה איתי קפלנסקי, אהרון טרייסטמן, והילה ביניש, משקיף: שוטר קהילתי. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.9:

ועדת בטיחות בדרכים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- אבי גרובר, חברים: דני לביא, ענבל דדון.
צוות מקצועי: מהנדסת העיר, מנהל אגף החינוך, מנהל מחלקת תנועה, נציג שר התחבורה, נציגים העוסקים בבטיחות בדרכים, נציג שר בטחון פנים.
נציגי הציבור: יו"ר ועד ההורים היישובי, עכשיו זה איתי קפלנסקי, אהרון טרייסטמן, והילה ביניש, משקיף: שוטר קהילתי.

מר אבי גרובר: ועדה לקידום מעמד הילד, יו"ר- דוברת וייזר, חברים: באצ'י אלקובי, ענבל דדון, נטע זיו, רמי בר לב, עידן למדן- משקיף.
נציגי ציבור: תומר יצקן, ד"ר ניצה ודס, ד"ר שאול ינאי, ד"ר רותם ענבר, שרי קמחי.
צוות מקצועי: מנהל אגף חינוך, מנהלת אגף רווחה, מנהלת חטיבת הביניים קלמן- אורית רוגובסקי, נציג ארגון המורים העל-יסודי, נציג הסתדרות המורים, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, מפקד תחנת המשטרה, נציג תנועות הנוער- טל עמית ונציג ארגון ההתנדבותי- דלית מכטינגר או אורלי גביזון. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.10:
ועדה לקידום מעמד הילד:
חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:
יו"ר- דוברת וייזר, חברים: באצ'י אלקובי, ענבל דדון, נטע זיו, רמי בר לב, עידן למדן- משקיף.
נציגי ציבור: תומר יצקן, ד"ר ניצה ודס, ד"ר שאול ינאי, ד"ר רותם ענבר, שרי קמחי.
צוות מקצועי: מנהל אגף חינוך, מנהלת אגף רווחה, מנהלת חטיבת הביניים קלמן- אורית רוגובסקי, נציג ארגון המורים העל-יסודי, נציג הסתדרות המורים, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, מפקד תחנת המשטרה, נציג תנועות הנוער- טל עמית ונציג ארגון ההתנדבותי- דלית מכטינגר או אורלי גביזון.

מר אבי גרובר: ועדה להנצחת זכרם של נרצחי הטרור: יו"ר- מיכאל דורון, חברים: עופר קליך

ועידן למדן. נציגי ציבור: הלל גדסי, יצחק נודלמן, מוטי בירן. נציגי המשפחות: אנקי שפיצר, לילך קופמן וירמי קורמן. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.11:

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי הטרור:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- מיכאל דורון, חברים: עופר קליך ועידן למדן. נציגי ציבור: הלל גדסי, יצחק נודלמן, מוטי בירן. נציגי המשפחות: אנקי שפיצר, לילך קופמן וירמי קורמן. מי בעד? פה אחד.

מר אבי גרובר: ועדת חינוך: יו"ר- דוברת וייזר, חברים: מיכאל דורון, באצ'י אלקובי, ענבל דדון.

דוברת: טעות. לילך עובדת עירייה עכשיו.

מר אבי גרובר: טוב תבדקו את זה. ועדת חינוך: יו"ר – דוברת וייזר, חברים: מיכאל, באצ'י, ענבל, עידן, רמי, ירון ורביד. צוות מקצועי: מנהלת בית ספר אורנים עינת שביט, מנהלת חטיבת ביניים עלומים אנדי קליסקי, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, יו"ר ועד הורי גני ילדים עירוני- רותם ניר צבר, ורכזת נוער עירונית – איימי חסון. מי בעד?

ד"ר צחי שריב: יש פה שמונה חברי מועצה זה בסדר? שמונה?

מר אבי גרובר: להבנתי כן.

עו"ד עידן למדן: שבעה חברים, מי עוד.

ד"ר צחי שריב: רשום שמונה.

מר אבי גרובר: גם ירון וגם רביד.

ד"ר צחי שריב: אם זה בסדר. אני רק שואל.

מר אבי גרובר: מקסימום ירון ורביד יהיו על תקן משקיפים, לא יודע.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש הצעה. הצבעתם?

מר רמי בר-לב: כן.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.12:

ועדת חינוך:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- דוברת וייזר, חברים: מיכאל דורון, באצ'י אלקובי, ענבל דדון, עידן למדן, רמי בר לב, ירון גדות ורביד פלד.

צוות מקצועי: מנהלת בית ספר אורנים עינת שביט, מנהלת חטיבת ביניים עלומים אנדי קליסקי, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, יו"ר ועד הורי גני ילדים עירוני- רותם ניר צבר, ורכזת נוער עירונית – איימי חסון.

מר אבי גרובר: ועדת איכות סביבה, יו"ר- נטע זיו, חברים: דוברת וייזר, ירון גדות וגיא קלנר. צוות מקצועי: מנהלת מחלקת איכות סביבה, נציגי ציבור: חנה, אנחנו קיבלנו שממליצים על חנה שפירא, נכון ורד? תעזרי לי אם אני טועה, ואמרנו שנוסיף נציג ציבור את חיים קארו?

מר גיא קלנר: כן.

גב' ורד שני: לבקשת עידן.

מר אבי גרובר: לבקשת עידן. כי העבירו שני שמות שזה דווקא חנה ויוגב שרביט. אז איך אנחנו מסדרים את זה?

מר גיא קלנר: אז אמרנו שיהיה קארו, ויהיו משקיפים. אלא אם כן אתה יכול להוסיף.

מר אבי גרובר: כי הם אמורים להמליץ. השאלה אם הם ממליצים.

מר גיא קלנר: אבל עידן טוען שקארו יומלץ.

עו"ד עידן למדן: אין סיבה שהוא לא יעבור

מר אבי גרובר: כרגע ההמלצות שיש לנו זה על חנה שפירא ועל יוגב.

עו"ד עידן למדן: אנחנו ממליצים על חיים קארו, המועצה מחליטה ואני מניח שהוא יאושר. לא יאושר יחזור אלינו. הוא מכיר את עמותת הירוקים בארץ. צריך להעביר את זה לעמותת הארגונים.

מר אבי גרובר: בקדנציה הקודמת בוועדת איכות הסביבה.

עו"ד עידן למדן: גם בגלל

מר אבי גרובר: היו יותר משני נציגי ציבור. אני לא חושב שיש בעיה שנמנה פה עוד, אני לא רואה פה איזה שהוא טעם אם אנחנו מקובל עלינו, עוד ארבעה נציגי ציבור שמעוניינים לתרום ומעוניינים להיות חלק מהוועדה הזאת אני לא רואה איזה שהוא משהו נורא דרמטי. אתה היית יו"ר ועדת איכות סביבה, נכון?

מר גיא קלנר: לפי זה. איריס הייתה.

מר אבי גרובר: והיית חבר בוועדה.

מר גיא קלנר: כן.

מר אבי גרובר: היו יותר משני נציגי ציבור ממה שאני זוכר.

מר גיא קלנר: גם אני זכרתי את זה, בגלל זה שדיברנו אמרתי שלדעתי שם אפשר להכניס יותר.

עו"ד עידן למדן: אם נרצה להוסיף משתתפים ומשקיפים, אז נוסיף בהמשך. כרגע זה המועמד שלנו המומלץ על פי הוראות החוק. זה מה שנאמר בחוק.

מר גיא קלנר: אם אפשר להרחיב אותה, אז תוסיף אותם אחרי זה, נו מה הבעיה?

מר אבי גרובר: מה שנעשה כרגע, זה עוד פעם, ארבעה חברי מועצה שנטע יו"ר, דברת ירון וגיא. יש את מנהלת מחלקת איכות הסביבה, יש אותם שני נציגי ציבור שהם חנה וחיים קארו. ואנחנו נקרא להם משתתפים. ארבעה משתתפים. שמשון אורון, הלן לוינסקי, יוגב שרביט ואתי סמואל. מי בעד? פה אחד. פה אחד.

החלטה מספר 9.13:

ועדת איכות הסביבה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

נטע זיו - יו"ר, דוברת וייזר, ירון גדות וגיא קלנר.

מנהלת מחלקת איכות הסביבה. שני נציגי ציבור: חנה שפירא וחיים קארו.

משתתפים: שמשון אורון, הלן לוינסקי, יוגב שרביט ואתי סמואל.

מר אבי גרובר: ועדה למאבק בנגע הסמים. חברי המועצה: רמי בר לב – יו"ר, דוברת וייזר, באצ'י אלקובי. נציגי ציבור: יו"ר ועד הורים, ונורית אבנר, וצוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה, מנהל אגף החינוך, מנהל בית ספר. לא העבירו לנו שם של מנהל ביס'? נשים פה את הדי. ונציג הרשות הלאומית למלחמה בסמים. מי

בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.14:

ועדה למאבק בנגע הסמים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

חברי המועצה: רמי בר לב – יו"ר, דוברת וייזר, באצ'י אלקובי.

נציגי ציבור: יו"ר ועד הורים, ונורית אבנר, וצוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה, מנהל אגף החינוך, מנהלת בית ספר- הדי גור ונציג הרשות הלאומית למלחמה בסמים.

מר אבי גרובר: ועדה למיגור אלימות, חברי הוועדה: יו"ר- דוברת וייזר, חברים: רמי בר לב ובאצ'י אלקובי. צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף חינוך. זה לפי חוק לדעתי, זה או אני או את. נכון ורד? ועדה למיגור אלימות זה או אחד מהסגנים. נכון?

מר רמי בר-לב: אני גם סגן.

מר אבי גרובר: או ממלא מקומו. ועדה למיגור אלימות: יו"ר- דוברת וייזר, חברים: רמי בר לב ובאצ'י אלקובי. צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף החינוך, מנהל אגף הביטחון, מנהל מחלקת הפיקוח. מנהלת אגף הרווחה, היועצת לענייני אזרחים ותיקים- לאה אורן, נציג המשטרה ויו"ר ועד הורים עירוני. משקיף: גור ורבין.

מר גיא קלנר: אותו ביקשתי שניתן לצרף אותו לוועדה שניתן יהיה לצרף אותו לוועדה.

מר אבי גרובר: אני אומר, קראנו אותו עכשיו. יקראו לו, הוא יהיה מוזמן לכל הישיבות.

מר גיא קלנר: לא. אבל הסיכום הוא שהוא יכול להתמנות כחבר וועדה שיתמנה חבר. אז אני אומר, אני מבין מה רוצים להצביע, אני מבקש שאם הוא יכול להתמנות כחבר, אלא אם כן הוא לא ניתן, כי החוק לא מאפשר, שיהיה כמשקיף.

מר אבי גרובר: מה שאמרת.

מר גיא קלנר: טוב. תודה.

מר אבי גרובר: מי בעד? לא באמת, פה אחד.

החלטה מספר 9.15:

ועדה למיגור אלימות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- דוברת וייזר, חברים: רמי בר לב ובאצ'י אלקובי.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף החינוך, מנהל אגף הביטחון, מנהל מחלקת הפיקוח. מנהלת אגף הרווחה, היועצת לענייני אזרחים ותיקים- לאה אורן, נציג המשטרה יו"ר ועד הורים עירוני, וגור ורבין.

מר אבי גרובר: ועדה חקלאית, אנחנו מבקשים לאשר שני חברי מועצה, אותי ואת רוני בלקין. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.16:

ועדה חקלאית:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

אבי גרובר ורוני בלקין.

מר אבי גרובר: ועדת מקלטים: יו"ר – רמי בר לב, חברי מועצה: יעקב קורצקי וענבל דדון. צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף הנכסים, יועץ משפטי, גזבר ומנהל אגף ביטחון/ מנהל מחלקת מקלטים. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.17:

ועדת מקלטים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר – רמי בר לב, חברי מועצה: יעקב קורצקי וענבל דדון.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף הנכסים, יועץ משפטי, גזבר ומנהל אגף ביטחון/ מנהל מחלקת מקלטים.

מר אבי גרובר: ועדת משנה תמיכות והקצאות, יו"ר- צחי שריב, חברים: דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, ירון גדות, נטע זיו ורוני בלקין, צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש העירייה וגזבר העירייה. מי בעד? פה אחד.

גב' שירלי פאר יגרמן: גיא הצבעת?

מר גיא קלנר: כן. כן. אני בעד.

החלטה מספר 9.18:

ועדת משנה תמיכות והקצאות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- צחי שריב, דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, ירון גדות, נטע זיו ורוני בלקין.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש העירייה וגזבר העירייה.

מר אבי גרובר: ועדת תחבורה: יו"ר – צחי שריב, חברים: אני, יעקב קורצקי, רביד פלד, דני לביא, גיא קלנר ורוני בלקין. צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מהנדסת העירייה, מנהל מחלקת תנועה. נציגי ציבור: עמית שמש, מיכאל קליין, דורית איש שלום, יוני קלרמן, אסי מויאל, רונן וקנין ויצחק נודלמן. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.19:

ועדת תחבורה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר – צחי שריב, אבי גרובר, יעקב קורצקי, רביד פלד, דני לביא, גיא קלנר ורוני בלקין.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מהנדסת העירייה, מנהל מחלקת תנועה.

נציגי ציבור: עמית שמש, מיכאל קליין, דורית איש שלום, יוני קלרמן, אסי מויאל, רונן וקנין ויצחק נודלמן.

מר אבי גרובר: ועדת שימור אתרים: ועדת שימור האתרים זה פה או זה ועדה מקומית? חברי מועצה: יו"ר – אבי גרובר. ביניינו אתה יודע אנחנו כמעט את כל הועדות שמים בפייסבוק ומי שרוצה בא. יו"ר: אבי גרובר, נטע זיו ודני לביא. צוות מקצועי: מהנדסת העיר ואדריכל העיר, נציג ציבור: יעקב ויימן. מי בעד?

מר ירון גדות: לפי ההסכם הקואליציוני אנחנו יו"ר ועדת שימור אתרים. כתוב. מה לא? יש הסכם קואליציוני.

ד"ר צחי שריב: מה נתחיל הכול מהתחלה עכשיו?

מר ירון גדות: לא. אני אומר, יש הסכם.

ד"ר צחי שריב: לפי מו"מ קואליציוני.

גב' ורד שני: לפי חוק תכנון ובנייה, ראש העיר צריך להיות יושב ראש ועדה של זה.

מר ירון גדות: לא יודע.

מר אבי גרובר: בוא נתקדם בינתיים עם ועדת שמות ומקסימום נחזור לזה. עוד לא הצבענו. בסדר, עוד לא הצבענו על זה.

ועדת שמות: עידן למדן – יו"ר, חברים: מיכאל דורון ודני לביא, נציגי ציבור: גיא ברזל, נאווה אייזן, שרון גלאי דותן, אילן בן עמי ואלון פולישוק. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.20:

ועדת שמות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

עידן למדן – יו"ר, חברים: מיכאל דורון ודני לביא,

נציגי ציבור: גיא ברזל, נאווה אייזן, שרון גילאי דותן, אילן בן עמי ואלון פולישוק.

גב' ורד שני: אבי, לשימור זה ראש הרשות או ראש הוועדה המקומית. ועדת שימור.

עו"ד עידן למדן: היו בהתחלה חמישה לא? ועדת שמות.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש שלושה חברי מועצה.

מר גיא קלנר: אני חושב ששמנו פחות.

מר אבי גרובר: הוספנו. כי לא נתנו ייצוג לכולם.

מר גיא קלנר: לא נתנו לכולם בחברי מועצה, נתנו יותר ציבור.

עו"ד עידן למדן: אילן בן עמי ומי?

מר אבי גרובר: אלון פולישוק.

עו"ד עידן למדן: מאיפה הוא?

מר אבי גרובר: מנווה גן. ועדת שימור אתרים, עוד פעם לאור זה שזה איחדנו אותם שניים, אבי גרובר – יו"ר, נטע זיו ודני לביא. וצוות מקצועי מהנדסת העיר, אדריכל העיר ונציגי ציבור: יעקב ויימן. מי בעד? פה אחד. אל תדאג, אני בינתיים אדאג. נדאג לעבוד ביחד ולראות איך מה מכנסים, איך מכנסים.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. הרגע הצבענו שוב. על ועדת שימור אתרים הרגע הצבענו.

החלטה מספר 9.21:

ועדת שימור אתרים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

אבי גרובר – יו"ר, נטע זיו ודני לביא.

צוות מקצועי: מהנדסת העיר, אדריכל העיר.

נציג ציבור: יעקב ויימן.

מר אבי גרובר: הצבענו, ואני אומר שעדיין לא רק אני מבטיח.

גב' שירלי פאר יגרמן: ועדת רווחה.

מר אבי גרובר: ועדת רווחה. יו"ר: באצ'י אלקובי, חברים: יעקב קורצקי, דוברת וייזר, דני לביא, רמי בר לב, רוני בלקין, עידן מה?

גב' שירלי פאר יגרמן: עידן או נטע?

עו"ד עידן למדן: עידן.

מר אבי גרובר: עידן למדן. צוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה. נציגי ציבור: רונית הוף אביגיל דר, איריס סורוקר, הילה פייט פלדמן, ליאורה גביש, גלית קליין ואתי לויאן. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.22:

ועדת רווחה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- באצ'י אלקובי, יעקב קורצקי, דוברת וייזר, דני לביא, רמי בר לב, רוני בלקין, עידן למדן.

צוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה.

נציגי ציבור: רונית הוף אביגיל דר, איריס סורוקר, הילה פייט פלדמן, ליאורה גביש, גלית קליין ואתי לויאן.

מר אבי גרובר: ועדת גימלאים: יו"ר- יעקב קורצקי, חברים: נטע זיו ורוני בלקין, צוות מקצועי: לאה אורן ושלום אשוואל. נציגי ציבור: עדנה רותם, אלכס קליינשטיין, ניצה ודס, מיכה הירשמן, אשר אפשטין, מיכאל פרידלנדר, צדוק שהין, אלכס מיכלסון, ויגאל ירדני. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.23:

ועדת גימלאים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- יעקב קורצקי, נטע זיו ורוני בלקין.

צוות מקצועי: לאה אורן ושלום אשוואל.

נציגי ציבור: עדנה רותם, אלכס קליינשטיין, ניצה ודס, מיכה הירשמן, אשר אפשטין, מיכאל פרידלנדר, צדוק שהין, אלכס מיכלסון, ויגאל ירדני.

מר אבי גרובר: ועדת יקירי העיר: ענבל דדון- יו"ר, חברים: דוברת וייזר, מיכאל דורון, רביד פלד, נטע זיו, גיא קלנר, נציגי ציבור: שרון אשל, רוני רוזמן, שולה פסקין ושלום אשוואל. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.24:

ועדת יקירי העיר:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

ענבל דדון- יו"ר, דוברת וייזר, מיכאל דורון, רביד פלד, נטע זיו, גיא קלנר.

נציגי ציבור: שרון אשל, רוני רוזמן, שולה פסקין ושלום אשוואל.

מר אבי גרובר: ועדת צעירים: יו"ר- רמי בר לב, חברים: מיכאל דורון וירון גדות. צוות מקצועי: מנהל מחלקת נוער, מנהל תחום הצעירים, אמיר קנצ'וק. נציג מילגאים- הדר עוקשי, נציגי ציבור: תומר יצקן, רונן יפה, הילה ברשטיין, לירון לנגר, עמית צור ונוי ברגר. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.25:

ועדת צעירים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- רמי בר לב, מיכאל דורון וירון גדות.

צוות מקצועי: מנהל מחלקת נוער, מנהל תחום הצעירים, אמיר קנצ'וק. נציג מילגאים- הדר עוקשי,

נציגי ציבור: תומר יצקן, רונן יפה, הילה ברשטיין, לירון לנגר, עמית צור ונוי ברגר.

מר אבי גרובר: ועדת סובלנות ושוויון יו"ר - ירון גדות, חברים: מיכאל דורון, נטע זיו. נציגי ציבור: דנה אמיר, נעה קרסיק, שרון אשל, נורית מץ ושרי קמחי, מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 9.22:

ועדת סובלנות ושיוויון:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר - ירון גדות, חברים: מיכאל דורון, נטע זיו.

נציגי ציבור: דנה אמיר, נעה קרסיק, שרון אשל, נורית מץ ושרי קמחי.

תודה רבה. מינינו דירקטוריונים וועדות. שיהיה המון הצלחה בעבודה.

10. הצגת דוחות כספיים של 'מרכז לחינוך וספורט' (אגודת הספורט) לשנת 2017 –

מר אבי גרובר: סעיף 10, הצגת דוחות כספיים של אגודת הספורט. בבקשה. רק תציג את עצמך בשביל החברים שעוד לא מכירים.

רו"ח יצחק זיגדון: דוח כספי 2017 דוח שהוא משקף גידול עובדים בפעילות של העמותה. מחזור ההכנסות עלה מעשרים מיליון לשלושים מיליון, ובנסיבות הפעילות של הקאנטרי לעמותה, העמותה יש לה מאזן, יציבות פיננסית, בבדיקה בדצמבר שווי מזומנים בכרטיסי אשראי של שתים עשרה וחצי מיליון ₪, שזה בעצם עומד מול ההתחייבות לשלם את כל השכר של המאמנים והחינוך ועד סוף העונה, מינואר עד יוני 2018, סיימה את השנה באופן מאוזן. והעודף מהפעילות של ניהול הקנטרי בעצם הושקע בקנטרי במתקני הקנטרי לצורך השיפור השירות לתושבים, וזהו. זה פחות או יותר. דוח יחסית משעמם. זה חברה יציבה.

מר אבי גרובר: שאלות, הערות משהו?

מר רוני בלקין: כן. אני חושב שצריך להעביר את זה לוועדת הכספים, צריך לקחת את הדוח לא רק לשמוע, לקבל את הדוח, לעבור עליו כמו שצריך.

מר אבי גרובר: קודם כל, יש לאגודת הספורט יש נוטריון ואסיפה כללית והדוחות הכספיים דנים שם בצורה הרבה יותר רחבה. אנחנו על פי חוק כדי שנוכל להיות פשוט יציבה ואיתנה אנחנו מבקשים גם להציג את הדוחות האלה כאן במועצה ואת זה אנחנו בגדול עושים. יותר כניסה לעומק בחינה כל ההוצאות, כל העניינים, מה, מי לאיפה רוצים להיכנס דברים כאלה, מתבצע בדירקטוריון של אגודת הספורט, שזה אותה אסיפה כללית ואותו ועד מנהל.

מר רוני בלקין: אנחנו צריכים להצביע פה על זה?

מר אבי גרובר: לא.

מר רוני בלקין: זה רק ידיעה.

רו"ח יצחק זיגדון: רק לידיעה. האישור נעשה בדירקטוריון.

מר אבי גרובר: מציגים פה את הדוחות.

מר רמי בר-לב: הנה. יושב ראש הוועדה פה. הנה, הוא מחזיק תיק.

מר אבי גרובר: רוני גם בסדר היום אתה רואה שכתוב הצגת הדוחות. זה מגיע לכאן, יש שקיפות, אפשר לראות את המספרים, אפשר לראות את הנתונים. או קי אם אין הערות. הוא אומר לך שזה מאוזן, זה הרווח.

מר גיא קלנר: זה חייב להיות מאוזן.

מר אבי גרובר: יש עליה.

רו"ח יצחק זיגדון: שתים עשרה מש"ח במושגים של כסף. אבל הכסף הזה הוא לא כסף של

מר רמי בר-לב: אבל המחזור גדל מעשרים לשלושים.

מר אבי גרובר: המחזור גדל, אבל הרווח הוא לא עשה עוד עשרה מיליון.

מר רמי בר-לב: הוא מנהל עוד עשרה מש"ח.

מר אבי גרובר: הוא מגלגל עוד עשרה מיליון, אבל בסופו של דבר אגודת הספורט.

רו"ח יצחק זיגדון: אם היו מרוויחים עשרה מיליון לא טובה, זה אומר שאתה שימוש לציבור עם הכסף.

מר אבי גרובר: אגודת הספורט מאוזנת. ומה שנאמר פה שאמנם המחזור, רמי. אמנם המחזור גדל כתוצאה מתוך הדוחות של הקנטרי, אבל הרווחים שהיו מתוך הפעילות של הקנטרי, הושקעו בחזרה בשיפוצים שאנחנו מבצעים בקנטרי, בין השאר לאור ליקויי בטיחות ובעיות אחרות שהיו שם ודרישות שיש לנו על מנת.

מר רמי בר-לב: על מי התקלות שהיו שם, כל התקלות שם עלינו או על הקבלן?

מר אבי גרובר: איזה תקלות?

מר רמי בר-לב: בתוך הקנטרי, הדחיות, עוד דחייה, עוד דחייה.

מר אבי גרובר: אני לא יודע. אני יודע שהקבלנים מתקדמים בהתאם למכרז, דבר יחידי שהיה זה שהיה בזמנו, אנחנו ביקשנו אז לקחת הלוואה.

מר רמי בר-לב: אני זוכר. חמישים משייח.

מר אבי גרובר: קיבלנו שתי החלטות. לא חמש עשרה. התקבלו במועצה שתי החלטות. אחת, לאשר תבייר לביצוע עבודות בקנטרי. זה הייתה החלטה ראשונה, והחלטה שנייה שאני ביקשתי אבל לא התקבל אישור זה לקחת הלוואה. אם היינו מקבלים אישור לקחת הלוואה, התבייר אושר ובמסגרת זה אנחנו יכולים לבצע עבודות בקנטרי. אם היה מאושר לקחת הלוואה יכולנו לבצע את כל התכנון שלנו במכה אחת. מאחר ולא אושר לקחת הלוואה, נדרשנו לפרוס את העבודות בהתאם לכספים שיש ולכן ביצענו את זה אנחנו נבצע את העבודות שאנחנו חושבים ושצריך לעשות בקנטרי, אנחנו פשוט צריכים לפרוס את זה על יותר זמן. אז כרגע ביצענו את הבריכה בחוץ וחשמל.

דובר: אנחנו לא ממהרים, מחכים להחלטה שיהיה לנו פסק דין חלוט של בית משפט העליון. יש דברים שאנחנו לא נשקיע שם.

מר רוני בלקין: לערעור המכרז?

דובר: הערעור השני.

מר אבי גרובר: הערעור לא על מכרז. כן.

מר רמי בר-לב: זה שהשופט אישר, הוא ערער עוד פעם.

דובר: עד שלא יהיה לנו יכול להיות שבשטח פרטי והעירייה תהרוס אותם אז כרגע לא נשקיע.

מר אבי גרובר: שטח ירוק. או קי. סעיף הבא.

11.	התנגדות לשיוך שרונים לתאגיד מים אזורי.

מר אבי גרובר: התנגדות לשיוך שרונים לתאגיד מים אזורי. אנחנו ממנים עכשיו דירקטוריון

לשרונים. אמרת שאנחנו שהשאיפה שבאמת יהיה דירקטוריון מקצועי, אני חושב שעל בסיס החברים שיש שם אני לא רואה שום סיבה שזה לא יהיה.

פרופ' נטע זיו: זה בכלל תלוי בנו?

מר אבי גרובר: אבל מה. אם זה דירקטוריון מקצועי?

פרופ' נטע זיו: אם יש שיוך או לא יהיה שיוך.

מר אבי גרובר: אז פה חשוב לי להגיד כמה מילים. כל נושא כרגע של עצם קיום תאגידי המים, כרגע מרכז השלטון המקומי בישראל בכלל ככה חושב איך להתנהל אל מול התהליך שנעשה כרגע רשות המים להוביל, שזה איגוד התאגידים לחמישה עשר תאגידים אזוריים. בישיבה של הנהלת מרכז השלטון המקומי שהתקיימה בארבע עשרה במרץ 2019, קצת לפני פחות מחודש, החליטו ראשי הרשויות המקומיות פה אחד לדרוש לבטל את תאגידי המים בכלל, ולחזור למשק סגור בתוך הרשות המקומית. כשהאמירה הייתה החלטה אמרה שמיד עם התכנסות כנסת חדשה, אנחנו מרכז השלטון המקומי יזום חקיקה ברוח זו בכנסת. מרכז השלטון המקומי הנימוק הוא שזה יפחית את עלויות המים, יבטל את המעמ ויחזיר את המשק להתנהלות תקינה וישירה עם התושב. אני הייתי אומר ככה בכמה מילים, אם מסתכלים על ההיקף של המחזור שמגלגל תאגיד המים, סדר גודל של ארבעים מש"ח אם אני זוכר נכון, בעירייה כמו רמת השרון שמגלגלת עניין של מחזור של פעילות שלה, הוא ארבע מאות עשרים, ארבע מאות שלושים, ארבע מאות ארבעים מיליון זה משהו שפעם היה בתוך העירייה, זה נכון שהיו יש טענות שההתנהלות בגלל שזה היה מתחת לרצפה ולא כל כך ראו את זה אז היו רשויות פשוט לא נגעו במשק המים. היה פחת מאוד גבוה של מים, ולא השקיעו מספיק בתשתיות, אני חושב שכל מי שמסתכל על ההתנהלות של העיריות בשנים האחרונות כל הנושא של תב"רים, שמנוהל על ידי כל תב"ר מנוהל בחשבון בנק נפרד, בקרה מאוד הדוקה של משרד הפנים, אנחנו סבורים שאין מקום אני אומר אנחנו, כמי שגם יושב באותן ישיבות הנהלה של מרכז השלטון המקומי, שאין שום סיבה שזה לא ישב תחת אגף ההנדסה, שם, ושאנחנו נדע לנהל את הפרויקטים האלה, לסנכרן אותם, ומהבחינה הזאת אני חושב שגם זה שאני וצחי נמצאים זה

יאפשר לנו בצורה יותר הדוקה יחד עם, יאפשר לנו בצורה יותר הדוקה באמת לראות שעיריית רמת השרון ותאגיד המים עובדים בצורה מתואמת, יד ביד רואים את הפרויקטים יחד, ואני חושב שמהבחינה הזאת אם זה לא עובר, אם אנחנו לא מצליחים לבטל את תאגידי המים, אז זה יבטיח התנהלות טובה יותר של תאגיד המים. בכל מקרה, אני חושב שיתוף פעולה עם אותו הליך של התאגדות עם תל אביב שאנחנו נהיה איזה שהוא משהו בקצה של תל אביב, עלול להיות בעייתי מבחינתנו. למה? נכון שתל אביב עשתה על זה תאגיד נורא וגדול ונורא חזק. השאלה עד כמה נוכל לכוון את הפעילות שלו ואת ההדגשים שלו כשמן הסתם אנחנו נהיה איזה משהו נורא, הנוכחות שלנו בדירקטוריון וצריך להיות כמה בכלל להשפיע שם, לקבוע שם, מהבחינה הזאת לפחות אם התאגיד שלנו הוא בסדר, הוא לא בגירעונות, הוא לא בדברים כאלה ואני לא רואה שום סיבה בעולם שהוא יתלכד עם תל אביב. מישהו רוצה להעיר משהו בעניין הזה?

ד"ר צחי שריב: אני לא גיבשתי דעה מוחלטת כי לא נכנסנו לעומק לענייני שרונים אז אני לא יודע.

פרופ' נטע זיו: יש היום מגמה לאחד, את באמת את התאגידים ולייצר תאגידים יותר גדולים כדי למנוע כפילויות במנגנוני ניהול וכו. אני גם כן לא, אין לי עמדה חד.

מר יעקב קורצקי: ממש אסור לנו להיכנס לדבר כזה. אסור לנו להיכנס לזה.

פרופ' נטע זיו: למה?

מר יעקב קורצקי: שירות לתושב שלנו יהיה פחות טוב.

פרופ' נטע זיו: לא בטוח.

מר יעקב קורצקי: אלף אחוז.

מר גיא קלנר: תראו. לפי העיקרון הזה גם איחוד רשויות מקומיות יהיה יעיל יותר וטוב יותר.

מר יעקב קורצקי: נהיה עוד איזה שכונה בתל אביב. מה פתאום, בשום פנים ואופן.

פרופ' נטע זיו: אף אחד לא רוצה להשמיד את עצמנו. ברור.

מר יעקב קורצקי: יהיה לנו ככה נציגים טובים, יהיה לנו. צחי ואבי ויהיה לנו שליטה יותר ככה יותר טובה וצריך להמשיך עם זה אלא אם כן יחליטו שמחזירים את זה

לעיריות. בצורה אידיאלית.

פרופ' נטע זיו: לא. אני בעד להחזיר לעירייה. אני בעד להחזיר לעירייה.

עו"ד עידן למדן: אם מחזירים לעירייה גם חוסכים מעמ וחוסכים הרבה דברים.

מר יעקב קורצקי: נכון, בינתיים עד שלא מחזירים לפחות שזה יישאר.

עו"ד עידן למדן: אבל זה לא אנחנו זה לא קשור

פרופ' נטע זיו: ההיתכנות הפוליטית של זה היא מאוד נמוכה, לבטל את תאגידי מים אז זה לא כל כך עומד על הפרק.

מר יעקב קורצקי: אז עדיף שזה יישאר במתכונת לכן אני אומר שעדיף ככה.

ד"ר צחי שריב: אנחנו צריכים לקבל החלטה כזאת כרגע? אם לא נעשה את זה זה ישים לנו את זה על הראש.

מר אבי גרובר: בגדול יש שימוע.

פרופ' נטע זיו: שום דבר לא יקרה.

מר אבי גרובר: מתי בדיוק?

גב' ורד שני: יש שימוע בארבע עשרה לרביעי, לדעתי זה כל הנספחים.

פרופ' נטע זיו: כן. צריך להגיש עמדה.

מר אבי גרובר: העמדה כאילו מלמעלה היא כרגע לא לשתף פעולה עם השימוע, שאני בכלל לא מתכוון ללכת לאותו שימוע.

ד"ר צחי שריב: אני מניח שזה כל העיריות עושות. אף אחד לא רוצה להתאחד.

עו"ד עידן למדן: למה?

מר אבי גרובר: אני מקריא פה מתוך נייר שקיבלנו ממרכז השלטון המקומי. 'אנו חוזרים על המלצותינו לרשויות המקומיות א. לא לשתף פעולה עם השימוע שעושה רשות המים בנושא זה. ב. להעביר במועצת הרשות המקומית החלטה המתנגדת להצטרפות התאגיד למודל החדש של האיגוד האזורי. ג. להעביר החלטה דומה בתאגיד ככל שהדבר ניתן'. והנוסח שהם מציעים זה הנוסח שהבאנו לכאן. אני חושב שיש שמרכז השלטון המקומי מנהל מהלך כזה, אני חושב שזה נכון להיות חלק ממנו, ולא לתפוס איזה שהוא אזימוט עצמאי כזה. אני חושב שסך הכול מרכז השלטון המקומי יודע לתת גב בהרבה מאוד דברים ואני חושב שזה חלק חשוב מתוך המהלך הזה.

פרופ' נטע זיו: התאגיד יודעים על מה.

מר יעקב קורצקי: אני חושב שחייבים שתהיה גם אמירה ברורה של המועצה, של כולם, שזה יהיה פה אחד, שזה יהיה החלטה של כולנו. חשוב מאוד.

מר אבי גרובר: אני אגיד גם מאוד בחינה מסוימת. תראו, רמת השרון הולכת למהלך מאוד משמעותי של בנייה. ושכונת נווה גן צפון זה מהלך לא טריוויאלי בכלל לרמת השרון, מה שיהיה בגליל ים. גם כן זה מהלך לא מבוטל בכלל. כל הנושא של הניקוז בכל הצד המערבי שלנו וראינו את זה עכשיו בכמה אירועי גשם, גם באזור של השדות גם באזור של פי גלילות. יש פה המון מהלכים מאוד משמעותיים. יכול להיות שיש כבר רשויות מיצו את הפוטנציאל גדילה שלהם, מיצו את ההתפתחות שלהם, הם די זורמים אני חושב שרמת השרון לאור המהלכים האלה ולאור המשימות מאוד מורכבות, אני יכול להגיד לך שעל הנושא של הניקוז כרגע מתקיימים דיונים מאוד משמעותיים. כל נושא של שכונות האלה ואיך מחברים אותם ולאן מחברים אותם, ונושא של טיהור מים שאמור להיות. יש פה המון שאלות שצריך להידרש אליהם. ואני חושב שמהבחינה הזאת יש אם לא מחליטים לבטל ולהחזיר את זה לתוך העירייה, אז אני חושב שכן זה מהלך שהייתי, אני חושב שכן חשוב שנשמור אצלנו את היכולת באמת להשפיע על התהליכים האלה ולא באמת להפוך להיות איזה שכונה מאוד קטנה בתוך תל אביב הגדולה שאני לא יודע כמה שם, עוד פעם, ויש לי תקשורת טובה מאוד עם ראש עיריית תל אביב. ויש לי איתו שפה טובה.

מר גיא קלנר: ראינו.

מר אבי גרובר: למה לא. המשת"פ. כן, אני חושב שזה חשוב להיות בקשרים טובים עם הרשויות השכנות שלנו. זה לא בא מאיזה שהוא מקום להגיד שבתל אביב, אני חושב שבתל אביב יש הרבה מאוד מה ללמוד מתל אביב בהרבה מאוד תחומים. אני חושב שתל אביב מבחינת הניהול שלה ומבחינת זה שהיא לקחה את עצמה ומנהלת ועושה הרבה דברים בנושא של תחבורה ציבורית ובכלל יש הרבה מה ללמוד מתל אביב. אני חושב שבקטע הזה אם לא עושים את אותה, אם הם לא הופכים להיות בתוך העירייה, אז אנחנו צריכים לשמור אצלנו את התאגיד. עוד מישהו רוצה להעיר משהו?

עו"ד עידן למדן: טוב. אני לא כל כך חד חד ערכי, בנושא כמוך למרות שאני מוכן לתמוך, אבל אני בהחלט חושב שבנושא הזה, בביטול התאגידים תהיה גם הוזלת המחיר לציבור אני בהחלט תומך במהלך הזה, אני חושב שמהלך נכון של כל העיריות והוא לטובת התושבים. לגבי איחוד. יתכן שאפשר איכשהו לאחד אבל אני לא בטוח שדווקא תל אביב שהיא הבחירה לדבר הנכון. יתכן שצריך יהיה לשקול דברים אחרים. אצלי מה שמפריע לי בעיקר, כרגע וזה השיקול המרכזי שלי כרגע להצטרף להצעת ההחלטה, אולי צריך גם להוסיף את זה, זה כן שיש לנו גם את כל עניין החקלאים עובדה שאנחנו עם ועדה חקלאית וצרכים חקלאיים שאינני יודע אם במצב כזה של איחוד נזכה ליחס כחלק מהעיר הגדולה וזה בהחלט טעם לא לאשר את הדבר הזה ויש לו, עלולה להיות בו השפעה מאוד גדולה בעניין הזה, וכל זמן שאני לא מבין איך זה משפיע, אז אני חושב שזה נכון שאנחנו נתנגד. לגבי כן להתייצב או לא להתייצב. זה כבר אתה יודע, זה נצטרך לשאול את היועצים המשפטיים שלנו, אני חושב שנכון תמיד להתייצב ולא לא להתייצב כי אחרת זה פוגע בנו יותר שאתה לא משמיע את טענותיך ולא אומר אותם.

מר רוני בלקין: ראשית, יש נטייה טבעית בכלל להגן על הנכסים. אנשים אוהבים שינוי ובייחוד שזה משהו שהוא שייך לך, למעגל הקרוב, אז תמיד אומרים אצלי הכי טוב ולהגן על זה. אני חייב להגיד שאני לא משוכנע שאנחנו צודקים בעניין, יכול להיות שדווקא יש יתרון לגודל בהצטרפות לתאגיד מתקדם כמו של תל אביב. אני אשאל את השאלה אחרת אבי, כי אפרופו אם שכונה בתל אביב. אם רוצים לאחד אותנו עם הרצלייה, מה היית חושב על זה. כי יכול להיות שאז היינו אומרים אנחנו יותר קטנים מהרצלייה וזה נראה אחרת וכן נתאגד לתאגיד יותר גדול. אני שואל את זה, אני בעצמי שואל.

מר אבי גרובר: התשובה שלי הייתה אותו דבר.

מר יעקב קורצקי: ממש לא.

מר רוני בלקין: אז התשובה היא אומרת בוא נגן על הנכסים ולא ניתן לצאת החוצה.

מר אבי גרובר: אני אומר לך אמיתי שאני חושב שרמת השרון, תדע לנהל, עיריית רמת השרון תדע לנהל את נושא משק המים אני בטוח בצורה טובה מאוד, לא צריך תאגיד

נוסף עם חלק מהמשכורות הנוספות שיש שם. מצד שני לא הייתי הולך כל כך רחוק, עד כדי להפוך להיות איזה שהוא נציג דירקטוריון אחד בתוך דירקטוריון באביבים, ועוד פעם אמרתי, עיריית תל אביב יודעת לנהל הרבה מאוד דברים בצורה יפה מאוד אבל לאור האתגרים, לאור הפיתוח שיש כאן ולאור כל הדברים האלה, אני לא חושב שיש גם אם זה הייתה הרצלייה גם הרצלייה יש לה מספיק על הראש, וגם אצלם קורים מספיק דברים, אני לא חושב שזה נכון שניבלע בתוך

מר רוני בלקין: אז בוא אני אמשיך, תראו אנחנו רואים למשל, יש שני דברים שצריכים בראייה המרחבית. בעיית הניקוז, יש לנו בכל אזור פי גלילות היא בעיה שבעצם הולכת מהרצלייה דרך רמת השרון עד לתל אביב. ובגלל שכל אחד בו טיפל בחלקה שלו העסק הזה היום הוא בין תקוע לבין זה שאולי מחלצים אותו, אבל הוא נחלץ בקושי. כי כל אחד יש לו את האינטרסים שלו בתוך העניין הזה. אפרופו פיתוח, גם נושא גם המים וגם נושא הביוב, אני מזכיר לכולם, להתחבר לתל אביב עם נווה גן אם היינו יכולים ולא לייצר מערכת ניקוז עצמאית ולא התחברנו כי היה מן בינינו לבין תל אביב ואז אמרו לנו חברה תמצאו לכם פיתרון משלכם. עוד פעם אני לא אומר, יכול להיות, אני אגיד, עמדתי היא כזאת, שאני חושב שהיה ונוכל ובאמת נוכיח לעצמנו שאנחנו מסוגלים לייעל ביעילות אתגרים כאלה של פיתוח שאני לא בטוח גם כך טובים בהם. להקים שכונות חדשות. דברים שתל אביב כבר עשתה בכמה מקומות. אני אשמח ללמוד ולהגיד לעצמי שאני שמח. הדבר העיקרי, הטיעון העיקרי הוא זה שלא הייתי רוצה שחקלאי רמת השרון ימצאו את עצמם במצב של מן הם יהיו לגמרי נטע זר. כי זה הופך להיות הגוף החקלאי היחידי שנותר בכל המרחב הזה ולכן יעדיפו להזניח אותם ולמחוק את האינטרס שיש להם במים. כי בכל השאר, אם אנחנו יודעים לעמוד בזה כמו שצריך גם תכנונית, גם לעמוד באתגרים כאלה כבדים כמו שאתה אומר, להקים שכונות בקנה מידה הזה. ולהחזיר את זה לעירייה לניהול יעיל בעירייה, לקזז את המעמ וכו' אז אני חושב שצריך לדלג על הסיפור הזה של. אנחנו העמדה שלנו צריכה להיות שאנחנו רוצים לקחת את זה לניהול בעירייה. לא להמשיך לשמור על התאגיד.

כי אז אתה גם.

מר אבי גרובר: אמרתי את זה חד משמעית רוני. אנחנו תומכים.

מר רוני בלקין: משלם את המחיר היקר שאתה.

מר אבי גרובר: אנחנו תומכים בביטול התאגיד. אנחנו מבקשים להפוך את זה להיות חטיבה בתוך העירייה. תחת ההנדסה, יהיה מחלקת מים, שתטפל בכל נושא תשתיות המים.

מר רוני בלקין: אתה וצחי עכשיו בתאגיד שרונים, תבדקו האם אנחנו באמת מסוגלים אבל באמת, לעמוד באתגרים האלה שיש לנו עכשיו לעשור הקרוב מבחינת הצרכים של תכנון, של ניקוז, של ביוב, של מים, לרמת השרון שהולכת להכפיל את עצמה. זה לא שניקח איזה ביס של משהו שנגלה שאנחנו לא מסוגלים להרים אותו.

ד"ר צחי שריב: עד שנלמד את זה זה רעיון לא רע להגיד בינתיים לא נעשה שינויים.

מר רמי בר-לב: בסדר. אז בוא נעלה את זה לדיון בפעם.

ד"ר צחי שריב: לא. עכשיו. עכשיו להצביע לא.

פרופ' נטע זיו: צריך להחליט מה העמדה שלנו בשימוע.

עו"ד עידן למדן: בדיוק.

מר גיא קלנר: אני רוצה לדבר רק על עיקרון אחד, אמרתי אותו קודם בקריאת אגב אבל אני חושב שזה עיקרון שצריך להנחות אותנו כעיר וכרשות מקומית שיש לה יכולות עצמאיות והיא בתהליכי צמיחה ואנחנו מרכזיים ורואים את עצמנו כעצמאיים באלף זירות. כל יכולת שאנחנו יכולים לשמר כיכולת בידיים שלנו, כעיקרון ניהולי וכעיקרון ציבורי אני הייתי מעדיף להשאיר בידי. ביום שבו נתחיל להוציא יכולות החוצה או לחלוק אותם עם מקומות אחרים, לדעתי כושר הגמישות הניהולית שלנו, ויכולת קבלת ההחלטות הציבורית שלנו, רק תיפגע. אנחנו רואים את זה למשל בנושא תכנון, בגלל שאנחנו לא ועדה עצמאית לצורך העניין, מאלף סיבות שאני לא אכנס אליהם כרגע, כן תוכנית מתאר, לא תוכנית מתאר, שימו בצד, בסוף ההיתלות שלנו, וזה לא משנה אם זה עיריית תל אביב, עיריית הרצלייה, ועדה מחוזית או אני לא יודע מי מגבילה. לכן אנחנו צריכים לשאוף למצוינות ניהולית תמיד כעיקרון אבל תמיד כשזה

אצלנו. ועכשיו האם זה צריך להיות תאגיד עירוני או בתוך העירייה כמחלקה אגף, אין בעיה. שאלה לגיטימית, אני חושב שעדיף להכניס את זה פנימה לתוך העירייה אבל את היכולת לשמור בעשר האצבעות שלנו כדי לנהוג את הרכב בעצמנו.

גב' דברת וייזר: אפשר הערה אחרונה.

מר יעקב קורצקי: עכשיו הכותרת של יום חמישי בקטן, שאני תומך בזה.

מר גיא קלנר: לא התכוונתי לעשות מזה כותרת. אבל העלית רעיון עכשיו.

פרופ' נטע זיו: אני לא מסכימה איתך גיא. אני חושבת שהיום הראייה בין מטרופולין רשות מקומית זה הרבה יותר מורכב מזה. יש דברים שממש כדאי לנהל ביחד עם הרשויות השכנות, תכנון ובנייה ממש לא שייך, זה סיפור אחר לחלוטין, ויש דברים שנכון לנהל ברמה העירונית, ואני חושבת שמערכת המים זה סך הכול משאב מדינתי, זה לא משאב מקומי, אני לא משוכנעת שהעיקרון הזה של דווקא ניהול עצמי ולא שיתוף פעולה בין עירוני הוא עיקרון, אני לא יודעת מספיק על זה אני מסכימה, ולכן אני לא מרגישה חזק לכאן או לכאן, אבל אני לא חושבת שאנחנו צריכים להתנגד לכל הצעה מאיזה שהיא הסתכלות אזורית אני מתכוונת להימנע אבל.

מר אבי גרובר: אתם רוצים לחשוב על זה חודש ולחזור?

פרופ' נטע זיו: לא. אבל אנחנו רוצים

מר גיא קלנר: יהיו עוד נתונים במהלך החודש הזה. השימוע בארבע עשרה.

גב' שירלי פאר יגרמן: עוד אין נתונים. צריכים להתכנס.

פרופ' נטע זיו: לדעתי במילא זה אין לנו.

מר אבי גרובר: אני יכול להגיד לכם שיש שאלה מה עושים עם מת"ש פה.

פרופ' נטע זיו: מת"ש. למה לא לעשות ביחד עם תל אביב.

מר אבי גרובר: אז אני כבר אומר לך שלמשל כבר מנסים לדחוף לנו את כפר סבא ואת הוד השרון.

מר יעקב קורצקי: יש פה את האינטרס של.

מר אבי גרובר: הוד השרון מנסים לדחוף לנו את הכול ולהביא את המתש.

עו"ד עידן למדן: אבל המתקן שעשינו, עד היום אנחנו גוררים את החובות עליו שרק בשנים

האחרונות סגרנו וניסינו.

גב' דברת וייזר: זה לא אותו דבר. זה לא רלוונטי. כי פה רוצים לדחוף לנו את השטחים של ערים אחרות.

עו"ד עידן למדן: מה שהוא אחר. כפר סבא, הוד השרון.

מר אבי גרובר: עוד פעם, השאלה אם אתה רוצה לנהל את זה בתוך רמת השרון מקבלת את ההחלטה מה טוב לרמת השרון, או באביבים מקבלת החלטה מה זה.

מר גיא קלנר: חברים בואו נצביע.

עו"ד עידן למדן: צריך לחזור לעירייה והתקציב חייבים לדאוג לחקלאים כרגע וכרגע בשלב הזה צריך להחליט.

מר אבי גרובר: אז גם מהטעם הזה. גם מהטעם הזה, עוד פעם נוסח ההצעה 'מועצת העיר רמת השרון כאסיפה הכללית ובעלת המניות בתאגיד שרונים, מחליטה כי התאגיד כתאגיד עצמאי וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב, משק המים והביוב ברשות המקומית כמשק המביא בכך להפחתת עלויות המים והביוב ולשרות טוב יותר לתושבי הרשות. מבחינת הצעת רשות המים לפי התאגיד שרונים יצורף בתאגיד אזורים העיר תל אביב תביא לפגיעה בשירותים אותם מקבלים תושבי רמת השרון וקיים חשש מהותי עם עבודות השירות הפיתוח הנדרשות לרמת השרון. יצוא לפועל באמצעות התאגיד האזורי'. מי בעד?

עו"ד עידן למדן: רגע. אבל אולי תוסיף לזה כן את המשפט, זה הפסקה השנייה.

מר אבי גרובר: זה מתואם עם התאגיד ועם עורכי הדין.

עו"ד עידן למדן: הפסקה השנייה זה הפסקה שאומרת יטופל על ידי הרשות המקומית, זה אומר שאנחנו בעד ביטול התאגיד למעשה. בכלל ביטול תאגידי המים?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא בהכרח.

עו"ד עידן למדן: זה לא בהכרח אומר את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא.

עו"ד עידן למדן: אני חושב שכדאי שנציין את זה כי זה הרוח שעולה ממך ומאיתנו. זאת אומרת כן לציין שאנחנו כן.

מר מיכאל דורון: למה צריך להחליט על זה עכשיו.

עו"ד עידן למדן: זה חלק מהעמדה שקיבל השלטון המקומי.

מר מיכאל דורון: זה לא מה שעומד על הפרק.

מר אבי גרובר: זה מה שאומר השלטון המקומי כן. זה מה שזה אומר.

עו"ד עידן למדן: זה חלק מהעמדה שאומרת

מר אבי גרובר: כי מהטעמים האלה.

עו"ד עידן למדן: אני רוצה היום מחיר.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה שני דברים ,אחד להתאגד ושתיים לבטל את

עו"ד עידן למדן: מחירי המים עלו בגלל המעמ בגלל התאגיד כולם קיבלו מעמ. אני רוצה שזה יחזור לרשות.

מר אבי גרובר: נכון. אז אם יהיה.

פרופ' נטע זיו: ה לא החלטה מטעם רשות.

גב' שירלי פאר יגרמן: בדיוק. לא אנחנו נחליט אם יבטלו את התאגיד.

מר אבי גרובר: כל הרשויות מקבלות ושהם הולכים לכנסת.

עו"ד עידן למדן: אם כבר מבטלים את התאגידים אז אנחנו מעדיפים שזה יהיה.

מר אבי גרובר: עידן. זה מה שזה אומר.

גב' שירלי פאר יגרמן: מועצת עיר לא סוגרת תאגיד.

מר אבי גרובר: מי בעד? לא פה אחד.

ד"ר צחי שריב: נטע?

פרופ' נטע זיו: אני נמנעת.

ד"ר צחי שריב: נמנעת.

גב' שירלי פאר יגרמן: נטע נמנעת ודני?

מר ירון גדות: נמנע. אני גם נמנע.

מר יעקב קורצקי: למה.

מר ירון גדות: בגלל שדני.

מר אבי גרובר: רגע עוד פעם. מי בעד להרים את היד מי בעד?

גב' שירלי פאר יגרמן: שנים עשר בעד. מי נגד?

מר אבי גרובר: אין נגד. מי נמנע?

גב' שירלי פאר יגרמן: דני ירון ונטע. עידן אתה בעד. סעיף 12.

החלטה מספר 11:

'מועצת העיר רמת השרון כאסיפה הכללית ובעלת המניות בתאגיד שרונים, מחליטה כי התאגיד כתאגיד עצמאי וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב, משק המים והביוב ברשות המקומית כמשק המביא בכך להפחתת עלויות המים והביוב ולשרות טוב יותר לתושבי הרשות. מבחינת הצעת רשות המים לפי התאגיד שרונים יצורף בתאגיד אזורים העיר תל אביב תביא לפגיעה בשירותים אותם מקבלים תושבי רמת השרון וקיים חשש מהותי עם עבודות השירות הפיתוח הנדרשות לרמת השרון.

יצוא לפועל באמצעות התאגיד האזורי'

שנים עשר חברי מועצה הצביעו בעד.

דני לביא, נטע זיו וירון גדות נמנעו.

12. עדכון בעניין מועדון הנוער במתנ"ס אלי כהן

מר אבי גרובר: אמנם היו אלי פניות, אבל אני ביקשתי לעדכן פה. תראו אלי כהן כתוצאה מזה שלא פתחנו את בית הספר במורשה, אלי כהן מתפקד כבית ספר צומח. במסגרת זה וזה משהו שאמור בשנת הלימודים לא זאת שמתחילה עכשיו בראשון בספטמבר. בראשון לתשיעי עשרים. ובשאיפה אלי כהן יחזור להיות מתנ"ס וכאלה, ובית הספר יפתח במורשה איפה שהיום מגרש האימונים. כתוצאה מזה שבית ספר צומח שם גדל וגדל, נאלצנו לבצע איזה שהוא שינוי פנימי שאומר שאותו בית כנסת קטן שישב בספריה, עבר לחדר בצד השני של הכביש. בית ספר קטן שעובד רק בסופי שבוע, אנחנו לא חשבנו שיש צורך לפתוח בית כנסת עצמאי נפרד, שכונת מורשה, יש מספיק, יש איזה שהוא מניין קטן, הוא היה יכול להסתדר בתוך החדר הזה. וחשוב להגיד את זה פה. יש לנו גם תמונות. זה לא רק איזה שהוא שנראה לי שאותו מועדון שפועל שם, יכול לפעול עם איזה שהוא ארון קודש שנמצא בפינת החדר.

ד"ר צחי שריב: הוא לא פועל. אין מועדון.

מר אבי גרובר: תיכף אני אגיע לזה. הוא יכול להתקיים שם. וגם במידה נגיד באמת נגיד הוא

לא היה יכול, הגורמים השונים בעיריית רמת השרון יכלו למצוא מספיק מקומות בתוך מתנ"ס אלי כהן, ובתוך מורשה לטובת המועדון הזה. אני חושב שלא כל דבר צריך ראש העיר על כל חדר להתערב ולהפעיל את כל כובד משקלו לעניין הזה. בתוך החדר הספציפי הזה, היה אפשר לקיים גם את המועדון, וגם בסופי שבוע, בדיוק כמו שבספרייה ואני הייתי בספרייה, כשהספרייה הזאת שמשה בסופי שבוע גם לטובת בית הכנסת. כשאתה היית נכנס לספריה היית רואה בפינת החדר איזה ארון קטן, והם היו מוציאים משם את הספרים, מתפללים במהלך סופשבוע, סופשבוע היה נגמר, מחזירים את כל הדברים לארון ובזה זה היה נגמר. אף אחד שהיה נכנס לספריה כמעט לא היה שם לב שבכלל יש שם את אותו ארון ושמתקיימים שם בסופי שבוע בית כנסת. אנחנו הצענו מספר חלופות, אני אהיה מאוד עדין אבל יש גורמים מסוימים שפחות מגלים מוטיבציה לאפשר לדבר הזה לפעול. אני מודה שמהבחינה הזאת לכן פחות התערבתי, ואני יודע שחלק מהפעילויות כן מתקיימות. וככל והיו רוצים גם שאר הפעילויות היו יכולות להתקיים במקום. אני עוד פעם אומר, יש לי פה איזה שהיא תמונה שמראה את זה.

מר יעקב קורצקי: לא צריך להיכנס לזה. זה לא היה נכון להיכנס לזה.

מר אבי גרובר: יש לי אני יכול להראות.

מר יעקב קורצקי: זה לא משנה.

מר אבי גרובר: לא משנה, אני יכול להראות. לקראת הישיבה ולאור באמת הבקשה שלכם צחי ודני, דיברנו קצת, דני אתה רוצה להגיד כמה מילים בנושא. באצ'י.

מר דני לביא: אני אשמח. אני רוצה להכניס אותנו לקונטקסט בכל זאת, כשאני הגעתי למקום ביולי, בעשרים וארבע ביולי אנחנו היינו לפני הבחירות. ואני הגעתי לבית הנוער באלי כהן, וחזיתי במחזה שבמילים עדינות לא היה נעים. מדובר בבית נוער שבו יש פעילות מהצהריים עד הערב של בני נוער מקומיים, ילדי מורשה מכל הגוונים, מכל העדות, מכל הזרמים האפשריים, שמגיעים לשם כדי להיות ביחד ולשחק ולהיות עם מדריכים, שהם בעצמם מכנים את המקום הזה בית שני. בעצם היום אנחנו נמצאים פה במליאה הזאת ביחד בקואליציה ומועדון בית הנוער לא עובד, הוא לא עובד, הוא עובד בחלקו.

ד"ר צחי שריב: מאותו יום ביולי 2018, הוא לא עובד.

מר דני לביא: שמונה חודשים המדריכים שהיו שם ורוב הנוער שהיה שם יש נוער.

מר יעקב קורצקי: לא מדויק.

מר דני לביא: אני ממש מכיר את זה ואני גם שוחחתי עם יעקב ועשיתי מחקר מאוד רציני, והיינו שם. נשארו שם כמה חבר'ה עם מדריך שבמקרה דתיים וחרדים, זה לא העניין אבל המדריכים של הנוער האחר, החילוני, נעלמו כי לא יכלו לעבוד במסגרת הזאת של החדר שמאוכלס בו אותו ארון קודש כי היו צריכים להזיז את שולחן הביליארד ואת כל המשחקים האחרים ובעצם קרה מצב אבסורדי שהיום שמונה חודשים אחרי, מועדון בית הנוער לא חזר לתפקוד נורמאלי, ואני שומע על אופציות לתיקונים, ואני שומע לאופציות לזה, אבל בפועל זה לא קורה. הם לא שם. הילדים האלה הם עכשיו איפה שהוא ברחובות, הם לא ידוע, אני שמעתי את העובדות הסוציאליות שמכירות את המועדון הזה כמעט עשרים שנה, הן יודעות מה היה שם, מה החשיבות שלו לילדים, וקרה שם משהו שגרם לנזק הזה. וזה מטורף שלא נמצא לזה פתרון בזמן הזה, של השמונה חודשים האלה. ולכן אני ניסיתי גם באמת ליצר שיחות עם יעקב ועם שירלי והזמנתי אותם למקום. הם ראו את המקום. המקום בלי קשר גם מוזנח. ואולי פה הזדמנות גם לתקן את הנושא הזה. המרתף נמצא במצב זוועה של טחב ומים, אני לא יודע אם ניגנו שם, יכול להיות שזה רק הפך שם למחסן של כלים אבל יכול להיות שגם ניגנו שם.

מר יעקב קורצקי: בעבר ניגנו.

מר דני לביא: ובחלק העליון זה גם משהו שדורש המון תשומת לב אבל אני חושב שאנחנו כולנו פה מבינים שאנחנו צריכים למצוא פיתרון לנושא הזה.

מר יעקב קורצקי: אין ספק, אין ספק. צריך למצוא. זה אף אחד בכלל לא חולק על זה אבל גם כן לא כואב לך שאין היום ספריה שם לילדים. בעיריית רמת השרון שגם אין ספרייה שהייתה עשרים ומשהו שנה באלי כהן. יש אילוצים שהעירייה חיה איתם ואין מה לעשות. ואין ספק שצריך להעצים את זה, את הפעילות של הילדים, אני מכיר את רוב הילדים שנמצאים שם, וגם אני חושב שיכולנו למצוא פיתרון אמיתי כמו שלקחת אותי והייתי איתך ביחד עם המנכ"לית,

וישבתי שם גם עם באצ'י ואפשר לסדר את זה, ואתה יודע מה, להעצים את זה ובעתיד היותר רחוק גם לבנות שם מבנה שהוא הרבה יותר ראוי. אנחנו יכולים לבקש מהפיס לעשות מבנה גדול ויפה לבני הנוער, ואני אשמח. אני דיברתי עם באצ'י, גם איתך.

מר ירון גדות: להחזיר את זה איך שזה היה. קודם כל. למה פורצים.

מר יעקב קורצקי: זה איך שזה היה. אף אחד לא פרץ. זה עיריית רמת השרון. להמציא המצאות.

מר אבי גרובר: יש פה כל מיני.

מר יעקב קורצקי: עיריית רמת השרון עשתה את זה.

מר אבי גרובר: אני לא בורח מאחריות. אני לא בורח.

מר יעקב קורצקי: להגיד שמישהו פרץ זה באמת לא.

מר אבי גרובר: לא בורח מאחריות ולא כלום ולא משחק משחקים.

מר יעקב קורצקי: שלושים וחמש שנה היה בית כנסת.

מר אבי גרובר: כתוצאה מזה שאנחנו לקחנו את הספרייה שהייתה שם והפכנו בגלל איפה שהיה כיתות לימוד בקומה השנייה, היה שם אולם ששם התקיימו החוגים, והיה לנו קודם כל חשוב בית הספר. ולקחנו את חדר החוגים הזה והעברנו אתו לאיפה שהייתה הספרייה. ובתוך ספרייה בית כנסת עוד יכול להיות אבל בתוך אולם חוגים בריקוד עם משטח אחר לגמרי, זה כבר אתה יודע זה כבר יש גבול כמה אתה יכול זה. אז בית הכנסת, אז עשינו את זה שתי כיתות בתוך המבנה ועשינו חדר חוגים כדי שמגוונים יוכל להמשיך לתת את השירות הזה לתושבים, אני אומר לך עוד פעם, אני יכול להראות לך תמונות איך המועדון יכול להתקיים.

מר יעקב קורצקי: זה מהשלושים ואחד. אתה דיברת על עשרים וארבעה לחודש. זה משלושים ואחד לשביעי. אלפיים שמונה עשרה.

ד"ר צחי שריב: הוא שלח תמונות מעכשיו.

גב' בת שבע אלקובי: יש לי תמונות מעכשיו. עכשיו.

ד"ר צחי שריב: עכשיו. אין מועדון נוער שם.

מר יעקב קורצקי: מכיוון שבני הנוער בדרך כלל הפעילות היא יולי אוגוסט. של הילדים החילוניים, והחרדים בשני ורביעי זה ממשיך פעמיים בשבוע. זה לא כמו

בחופשים.

מר אבי גרובר: יכול להתקיים שם.

מר יעקב קורצקי: והלוואי שנעצים את זה.

מר אבי גרובר: אין אף אחד שמונע בזה. יש אנשים.

עו"ד עידן למדן: זה הימנעות טבעית. זה לא קשור למונע. זה לא עניין של מונע, זה עניין של אנשים שמרחיקים.

מר אבי גרובר: אבל למה זה לא הפריע. למה זה לא מפריע במבנה של בני עקיבא שכרגע הוא בימים מסוימים בני עקיבא ובימים מסוימים פעילות בבוקר לטובת אנשים עם ירידה בפעילות הקוגניטיבית שלהם. עם הדמנציה שמתקיים שם ועוד פעילויות שקורות, שבני עקיבא מקיים והארון הקודש שיש שם הוא זז הצידה בצורה מסודרת ומקיימים שם פעילויות.

עו"ד עידן למדן: יש שם חמישה עשר בתי כנסת. באותו מרחק, במרחק של פחות ממאה חמישים, מאתיים מטר.

מר יעקב קורצקי: עידן. זה ויכוח שהוא בשבילך זה אידיאולוגיה שאתה. לא לויכוח הזה. נשאיר את זה למקום אחר.

עו"ד עידן למדן: זה לא עניין של אידיאולוגיה. זה עניין של מתן שירותים.

מר יעקב קורצקי: גם עשרות בניינים ולא הזזנו שום בית כנסת.

עו"ד עידן למדן: אם אתה נותן את השירותים אתה לא נותן לכל שמונה ילדים שירותים. אנחנו לא נותנים לכל שמונה ילדים שירותים.

מר יעקב קורצקי: אתה יכול עשרות בניינים במורשה. אנחנו הולכים לבנות עוד בית ספר, אנחנו מגדילים, אנחנו דואגים להכל, למה לא עוד בית כנסת לבנות. למה רק שניים.

מר ירון גדות: תביא להחלטת מועצה. נבנה עוד בית כנסת בינתיים.

מר אבי גרובר: ירון, אבל לא צריך עוד בית כנסת.

ד"ר צחי שריב: עשרה מתפללים. כמה יש שם.

מר אבי גרובר: אתה יודע אפשר לעשות עם שמונה. יש מועדון והמועדון יכול להמשיך להתקיים שם ואני אומר לך את זה. אני בכלל לא רוצה.

ד"ר צחי שריב: מה זה יכול. מי אחראי על זה.

מר אבי גרובר: אני לא רוצה להגיד את זה פה לפרוטוקול. יש אנשים מסוימים.

מר יעקב קורצקי: באצ'י אחראית על זה.

מר אבי גרובר: שאמרו לנו לא יהיה פה.

ד"ר צחי שריב: באצ'י אחראית על זה? יולי 2018.

מר אבי גרובר: צחי אל תמשוך אותי בלשון. גורמים מסוימים גם בתוך העירייה, אמרו לנו לא ניתן לכם, לא יהיה פה, והם בכוונה יודעים איפה כואב. והם כרגע מונעים את הפעילות של המועדון במקום. אני לא רוצה להרחיב את זה ליותר מדי ומי ומה. אתה רוצה אחר כך אני אספר לך. בסדר. הם לא רוצים והם רוצים בכוונה.

ד"ר צחי שריב: ומי אחראי.

מר אבי גרובר: והם רוצים בכוונה להתסיס והם רוצים בכוונה לגרום, אז הם יודעים בדיוק איפה כואב וזה במקום של המועדון.

מר יעקב קורצקי: שנסגר במורשה אחר כך. אין ספריה, איך אין ספרייה לכל הילדים.

מר אבי גרובר: יש במקום הזה אפשרות.

גב' בת שבע אלקובי: צריך לדעת.

מר יעקב קורצקי: אז למה.

ד"ר צחי שריב: קטסטרופה.

מר אבי גרובר: צחי. יש ספרייה. אני אתה יודע, איך אומרים אני מסתכל לך בעיניים ואני אומר לך את זה. במקום הזה יש את כל מה שצריך כדי לקיים את המועדון. אין שום סיבה שבימי החול.

ד"ר צחי שריב: מועדון הזה לא לארון קודש. מי שפוגע בילדים.

מר אבי גרובר: אבל בפינת החדר, בצד ככה, יש ארון קטן למי זה מפריע.

ד"ר צחי שריב: זה לא נראה ככה. היינו שם.

מר אבי גרובר: אתה סומך על באצ'י. בסיפור הזה?

ד"ר צחי שריב: כן.

מר אבי גרובר: או קי. תן לבאצ'י בראש צוות לעמוד, לחודש הקרוב לראות איך מסדרים את החדר הזה בצורה כזאת שגם המועדון והכל יכול להתקיים. אם בסוף החודש תבוא באצ'י זה לא עובד בשום מחיר.

מר יעקב קורצקי: נחפש אלטרנטיבה.

מר אבי גרובר: נחפש אלטרנטיבה אחרת. אני אומר לך שאני יכול, אני חושב שאני יכול.

מר ירון גדות: למה דני לא יכול?

מר יעקב קורצקי: מעולה. דני מעולה אבל זה הכיף

מר רמי בר-לב: אני מסכים להצעה הזאת.

מר אבי גרובר: זה חלק מהתיק שלה. ואני חושב שהיא חברת הסיעה שלכם, לכן לא חשבתי שיש פה עניין שדני לעשות עכשיו משחקי כוח.

מר יעקב קורצקי: דני תסתכל אני אומר לך תאמין לי. כל הכסף שהם יוצאים לסגן ראש העיר, לתקציב שלי אני אמרתי לבאצ'י, כל פעילות שצריכים לילדים זה בעיקר בקיץ ובחופשים, סינמה סיטי, לצאת לטיולים, כל התקציב שלי מוקדש רק לנושא הזה. בסדר. לילדים האלה. מה זה הילדים שלנו.

ד"ר צחי שריב: זה בדיוק העניין. זה בדיוק העניין.

מר יעקב קורצקי: נגדיל את זה.

ד"ר צחי שריב: להרוס להם את המועדון.

מר אבי גרובר: לא הרסנו שום מועדון. צחי, תסתכל עלי.

ד"ר צחי שריב: אתם שלושתכם מקבלים משכורת. אתם לא תפילו את זה עכשיו על באצ'י, מיולי 2018.

מר יעקב קורצקי: אני אטפל בזה. אני מטפל.

ד"ר צחי שריב: מיולי 2018, אתה אני יכול להקריא לך את הפוסט מיולי 2018. רק האמת היא המלבין האמיתי שהניסיונות הפוליטיים להשחיר את פניה של הנהגת העיר ולהעכיר את שם רמת השרון. הבטחנו שקידום ילדי הנוער משתמשים בחדר הזה כמה פעמים בשבוע לא יפגע כלל והפעילות החשובה תימשך בתוך המתנ"ס בחודש הקרוב. זה נכתב ביולי 18. בחודש הקרוב, אנחנו כמעט שנה אחרי.

מר ירון גדות: איך אתה יכול להגיד שלא פגעו, לא עובד.

מר גיא קלנר: רגע, אבי ויעקב.

מר יעקב קורצקי: המועדון במהלך השנה בדרך כלל הוא עובד בחודשים זה עובד בעיקר.

מר אבי גרובר: יש מישהי שלא רוצה שזה יקרה. היא לא רוצה שזה יקרה ומכניסה אותנו אחד מול השני. היא החליטה שזה לא יקרה. היא הודיעה לנו ביום הראשון

שזה לא יקרה. והיא מכניסה לשם דברים בכוונה, והיא שמה שם דברים בתוך החדר בכוונה כדי שלא יהיה שם פעילות אחרת.

מר ירון גדות: תחזירו את המצב לקדמותו.

גב' בת שבע אלקובי: אי אפשר להעיף אותה.

מר אבי גרובר: אני לא מעיף בעירייה אנשים. אני לא מעיף ככה אנשים. אבל יש שם מישהי שהיא לא נותנת. והיא

ד"ר צחי שריב: יש ילדים.

מר אבי גרובר: אנחנו מוציאים, היא שמה.

ד"ר צחי שריב: יש שם ילדים שצריך לדאוג להם. כל המאבקים האלה על הגב שלהם.

מר אבי גרובר: נכון. ויש מישהי שתוקעת את זה.

עו"ד עידן למדן: מה שאני שומע. ואומרים לי.

ד"ר צחי שריב: אז זה הפיתרון, שנה לריב איתה, ולא יהיה מועדון לילדים.

מר אבי גרובר: יש מיליון מקומות איפה לקיים את הפעילות לילדים. מי שרוצה.

ד"ר צחי שריב: גם עשרה אנשים להתפלל. לשים את ארון קודש הזה בחדר הזה.

עו"ד עידן למדן: יש הרבה מקומות איפה לשים את זה, את בית כנסת הזה, זה בית כנסת שמשמש מעט מאוד אנשים, ויש.

מר אבי גרובר: ויומיים וכל השאר. כל השאר השבוע הוא עומד ריק.

גב' בת שבע אלקובי: אז אנחנו נמצא פיתרון.

מר אבי גרובר: זה משהו זמני שעוד מעט במילא בית הספר יוצא משם.

עו"ד עידן למדן: הוא לא זמני. אין דבר יותר קבוע מהזמני. ואנחנו רואים את זה גם עכשיו.

מר רמי בר-לב: יש לי הצעה. יש לי הצעה. באצ'י פה, תיקח פיקוד ושתחליט מה שתחליט. מה אתם. לא מבין.

מר אבי גרובר: אין החלטה, אין פה החלטה. אני עדכנתי ואין פה החלטה.

מר רמי בר-לב: למה?

מר גיא קלנר: רגע. אני רוצה להתייחס לזה.

מר אבי גרובר: אין פה הצעה לסדר ואין כלום. אנחנו מקיימים דיון פתוח על השולחן פה בחדר הישיבות. אבל אין פה איזה שהוא הצעת החלטה.

מר גיא קלנר: באותו בוקר לח בשנת 18 של יולי, גם אני נסעתי למקום. ואני זוכר את

עצמי תופס את הראש, לא מבין בדיוק מה קורה שם, כי באמת קיבלתי את הנתונים מצד אחד, באותו רגע, העסק אפילו נכנס לתחילתה של מערכת הבחירות, כאשר היו האשמות הדדיות לגבי מי דובר אמת ומי דובר שקר, בסוגיה הזו. ואנחנו אחרי מערכת הבחירות ואנחנו בקואליציה מאוד רחבה, אבל לדעתי ההתנהלות שם היא קלוקלת. אין מה להגיד. שצריך להגיד ככה אני אומר כך, צריך להגיד הפוך אני אומר אחרת. הסיפור שם צריך להיות מנוהל לא מתנהל. מה זה הדבר הזה. יש שם עובדת שלא יכולה לסור למרותו של הארגון. אז צריך להביא לשם מנהל בכיר ממנה ולדאוג שהיא תסור למרותו של הארגון. אם יש שם פיתרון שיכול לעמוד בתוך כתלי החדר הזה ולשרת את שני השימושים, אנחנו הריבון, אתם ההנהלה, נא לכפות את זה. זה כמו שיבואו יגידו עכשיו, במחלקת גינון הוא לא רוצה להשקות את הפרחים, מה זאת אומרת. מה זה הוא מייבש את העיר בכוונה? מה זה הדברים האלה?

ד"ר צחי שריב: זה לא פרחים נובלים, זה ילדים.

מר גיא קלנר: עוד יותר גרוע. אז אני אומר בקטע הזה. לא מטיפים, אני לא מטיף על ילדים.

ד"ר צחי שריב: אין מועדון.

מר גיא קלנר: צחי שנייה רגע. יעקב.

מר יעקב קורצקי: בטח שזה חשוב.

מר גיא קלנר: יעקב וצחי שנייה. אני לא מטיף על הילדים, בטח לא לאבי וגם לאף אחד אחר פה. אני מטיף על עיקרון ניהולי. העיקרון הניהולי אומר, נוצרה שם בעיה כתוצאה מהנסיבות והבעיה הזאת צריכה להיות מנוהלת בצורה החזקה ביותר והנחושה ביותר לטובת קודם כל בעיני הילדים, ולאחר מכן פיתרון למתפללים. בסדר הזה. עכשיו אם בחרו לפתור את הבעיה באופן חד צדדי וכך אני פגשתי את זה בבוקר של יולי, מה אני אעשה ככה אני פגשתי את זה. יש שם מרתף לא מנוצל למטה. אולי היום הוא מנוצל, אז הוא לא היה מנוצל. הוא עדיין לא מנוצל. יכול להיות שפיתרון של בית כנסת יכול להיות במרתף, ומועדון הנוער יכול להישאר למעלה. יכול להיות פיתרון מסוג אחר. אפשר לחשוב על עוד דרך. מה שקרה נוצרה סיטואציה אמצע כזאת והיא שהתקבעה. עכשיו לא הגיוני בעירייה כמו שלנו, בהיקף כמו שלנו, עם פתרונות כמו שלנו שהמצב הזה

מתקבע כי מלמטה כך החליטו ולא משנה מי כרגע משך בצמות של מי. ואני מציע שנתפוס את הסיטואציה הזאת בצורה רצינית. זה לא הוגן כלפי הילדים וזה לא משנה כרגע ממה זה נוצר ולמה זה עדיין עומד ככה, וקובעים לנו שעד סוף השבוע הזה העסק מטופל.

מר יעקב קורצקי: אבל זה לא בדיוק עובד כך מכיוון שאתה צריך היינו בסיור, סיירת תקציב, ואנחנו לא באיזה רפובליקת בננות. המנכ"לית החליטה עם דני ורוצים לבדוק כמה. להעצים את זה. דווקא הובטח שגם כן יקנו לשם שולחן פינג פונג ועוד כמה דברים שהחלטנו. יש שם כמה שיפוצים. יש כל מיני. יש עם גלגלים אפשר, אפשר. אפשר לעשות בחוץ. אפשר לעשות כמה דברים שהחלטנו. כן, כן, כמו שאנחנו עושים גם בבית הספר.

ד"ר צחי שריב: כמו שאפשר לשחק פינג פונג בחוץ יש רוח.

מר אבי גרובר: אי אפשר לשחק פינג פונג בחוץ.

מר יעקב קורצקי: דני אלוף פינג פונג, הוא יגיד לך שאפשר, ואי אפשר יש כמה ליקויים, רוצים לתקן אותם והמנכ"לית ודני היא תביא את זה יעשו את השיפוץ ואני מקווה שהכל יסתדר.

מר גיא קלנר: כן. זה לא הגיוני מיולי שלא טיפלו בזה. נו, ברצינות.

מר ירון גדות: קודם כל להחזיר את המצב לקדמותו.

גב' בת שבע אלקובי: אני חושבת שצריך.

ד"ר צחי שריב: קחו את ארון הקודש הזה וכמה ספרים האלה. שימו אותם באיזה מקום ותחפשו תקציב כמה זמן שרוצים. שהמועדון הזה והילדים האלה יחזרו לפעילות מחר בבוקר.

מר יעקב קורצקי: ואתה תחזיר. זה לא משוואה נכונה צחי. אתה סתם אתה זורק.

ד"ר צחי שריב: הכול היה בסדר עד שהפרו את האיזון.

מר יעקב קורצקי: המשוואה היא לא נכונה. אני לא נכנס איתך לויכוח.

מר אבי גרובר: איזה איזון הפרו?

ד"ר צחי שריב: שהיה מועדון, ופתחו את הדלת והכניסו לשם.

מר אבי גרובר: יכול להיות מועדון.

ד"ר צחי שריב: יכול להיות אבל אין.

מר אבי גרובר: מהצד השני של הכביש.

ד"ר צחי שריב: אבל אין לאף אחד לא איכפת. ואם לא היינו מעלים את זה עכשיו, לא היה.

מר אבי גרובר: את הציוד היא זורקת אותו בחזרה פנימה.

מר יעקב קורצקי: ממש זה לא נכון. הפעילות היא ביולי אוגוסט.

מר אבי גרובר: אני אומר לך צחי. אתה לא יודע את הכול.

מר יעקב קורצקי: הם לא מגיעים במהלך השנה. הם לא מגיעים לשם. הם מגיעים ללימודים במהלך השבוע, ללימודים שיש שם.

עו"ד עידן למדן: לימודים זה משהו אחד.

מר אבי גרובר: הם מספרים לך חצי מהתמונה.

עו"ד עידן למדן: הלימודים ליד זה משהו אחד והנוער זה משהו אחר.

מר יעקב קורצקי: בית הנוער בעיקר עובד בקיץ. הילדים בחופשים.

מר דני לביא: אני הבנתי שהוא גם עובד במשך השנה.

גב' בת שבע אלקובי: שירלי, אין אפשרות להתחייב לאיזה לו"ז כלשהו?

מר אבי גרובר: חמישים מטר. אתה יודע כמה מקלטים יש במורשה. אתה יודע כמה חדרים יש במורשה. רק באלי כהן עצמו יש לך שש כיתות לימוד שיכולות כל אחד מהם בגודל של אותו חדר שאפשר לעשות מהם דברים. יש כל כך הרבה וכשלא רוצים, זה לא קורה. זה נכון שבגוף ציבורי לפעמים מתסכל שאתה עובד מול העובדים, וזה לא פה איזה מלך רודן שזה. אני אומר לך שאתה לא מכיר את כל התמונה. ויש פה קצת משחקי כוח בתוך הארגון. ובדיוק על הדבר הזה הם בונים. שתשברו איפה שהוא אותנו ואני אומר לך זה כספי ציבור ואני לא מוכן לקחת את כספי הציבור האלה ולהתחיל להעיף אותם שזה יכול באותו מקום ויש כאן גם מסר מאוד דווקא מסר שיכול להיות, אנחנו עושים המון מאמצים כן לנסות ועל כל שקל שאנחנו מוציאים אותו לאור המצוקה באמת שיש שם, אתם לא מבינים עד כמה אנחנו לחוצים בקטע של הצרכים שיש לנו ומול מה אנחנו עומדים. בואו באמת אני אומר לכם. סתם דוגמא הכי מפגרת, הכי לא קשורה, הכי אווילי, אני נכנס לרוטברג ביום שישי ושולח לך תמונה של איך נראה הסורגים בכניסה לרוטברג. מתפרק, הכול חלודה ואנחנו פה באטרף האם להיכנס איזה שהוא שקל מהיטל השבחה. אנחנו נכנסים לקיץ מאוד

בעייתי מבחינת היכולת שלנו לבצע שיפוצי קיץ. יש לנו פה ליקויים הרבה מאוד בעיות, באמת מאוד כבדים. ולהתחיל עכשיו לבנות בתי כנסת ומועדוניות וכל מיני כאלה דברים.

ד"ר צחי שריב: מה שהיה ביוני טוב.

מר אבי גרובר: אחר כך אני אומר לך שיכול להיות המקום הזה מדהים. מדהים.

מר יעקב קורצקי: איפה תשים את בית כנסת?

מר ירון גדות: איפה שהיה ביוני. איפה שהיה ביוני.

מר יעקב קורצקי: אה. אותם לזרוק.

מר ירון גדות: איפה שהיה לפני זה.

מר אבי גרובר: ולא יהיה ריקודים ירון.

מר ירון גדות: למה לא יהיה. זה לא עובד. ככה לא עובדים. לא משנה.

מר אבי גרובר: תן לבאצ'י. תן לבאצ'י.

מר יעקב קורצקי: שלושים וחמש שנה יש שם בית כנסת.

מר ירון גדות: לא עושים צעד חד צדדי.

מר יעקב קורצקי: יש שלושים וחמש שנה אבל.

ד"ר צחי שריב: בתי כנסת גם יכלו.

מר אבי גרובר: הם תמיד התקיימו ביחד יופי. ילדים שהלכו לספרייה. זה אותם ילדים, חבר'ה זה אותם ילדים שהולכים, הם גרים בשכונה. הם ידעו לחיות יופי בתוך הספרייה הזאת עם בית הכנסת ופתאום הם לא יכולים להיות שם ולשחק. אני אומר באצ'י, בואי תקחי את זה בחודש הקרוב.

גב' בת שבע אלקובי: אני לוקחת.

מר אבי גרובר: תראי תלמדי את הנושא הזה לעומק ותחזרי אלינו למועצה ותגידי מה.

מר רמי בר-לב: באצ'י אני מוכן ללוות אותך בעניין הזה.

מר אבי גרובר: כולנו מוכנים ללוות.

גב' בת שבע אלקובי: כמובן שטובת הילדים כמובן היא חשובה מעל הכול פה. אנחנו לא נחשוב פעמיים, זה ברור לחלוטין. בסדר.

מר יעקב קורצקי: מה שצריך.

דובר: לאן נעלמו הספרים פיזית?

גב' שירלי פאר יגרמן: חצי בבית ספר וחצי בספרייה בגולן, כי במערבית לא הייתה ספריה. עד עכשיו ועכשיו יהיה ספרייה. ובמורשה יש לנו גם את.

מר אבי גרובר: בתוך בית הספר יש, בתוך הבית הספר החדש יהיה ספרייה מאוד גדולה והכל.

גב' שירלי פאר יגרמן: מערבית אחרי שמונים שנה, פתחו ספרייה במערבית.

מר רוני בלקין: בעצם המתח הוא בין שני דברים. יצר הצורך בבית הספר הצומח בגלל איזה שהיא מצוקה והוא מתחיל לאכול כמו פקמן. אוכל לנו את. נוצרו צרכים עכשיו בוא נדבר על מתנ"ס אלי כהן, לפחות יש שלושה צרכים ציבוריים שאנחנו רואים פה. אחד, מועדון הנוער, שתיים, זה ספרייה ושלוש זה בית כנסת. עכשיו, מצד אחד הנפח של השטח הולך ונגמר עד שירווח לנו ויוקם בית הספר החדש ומצד שני עומדים שלושת הדברים האלה. עכשיו, בואו נראה אם אנחנו מייצגים את הציבור פה. בוא נראה איך אנחנו מיישבים את המתחים האלה ואומרים איך את מה שנותר לתוך מקומות שימושיים. איך משתמשים בו. היה שם מועדון לנוער, וזה הטיעונים איך אתה בכסף גם את כל הטיעונים האלה, הם לא טיעונים. בית כנסת היא מניין של עשרה מתפללים.

מר אבי גרובר: כן למה לא. למה זה לא טיעון גם.

מר רוני בלקין: כי זה. אם ככה כל דבר ברמת השרון. גם אם היה מזבלה.

מר אבי גרובר: עובדה שהוא זז. יש בית ספר, יש מתנ"ס, יש חדר חוגים, הספרייה בחלקה מתקיימת במקום אחר ובחלקה במערבית וגם יבנה ספריה. יש אני אומר לך עוד פעם ובאצ'י תהיה ואנחנו נראה ואני יכול להראות לך את זה שיכול להתקיים מועדון.

מר רוני בלקין: באצ'י מבטיח לך. שבאצ'י תהיה אחראית.

מר אבי גרובר: יכולים בשבת להתפלל. כשרוצים.

מר רוני בלקין: המקום יגדל פי שתיים. מה שיהיה

מר אבי גרובר: היית במספיק מקומות בחיים, שידעתם אם רציתם לעשות משהו ידעתם לטפס על ההר הכי גבוה ולעבור את הקיר הכי.

מר רוני בלקין: אבל עברה שנה.

מר אבי גרובר: ידעתם לעשות את זה. כשרוצים מוצאים פתרונות. כשלא רוצים אז כל דבר זה הופך להיות מלחמת עולם. אני חושב.

מר רוני בלקין: אני מאמין לכל דבר שאתה אומר. מה אתה אמרת לי פה, שיש פה איזה סוד גדול מאחורי הפרגוד. יש איזה מישהי

מר אבי גרובר: לא סוד גדול אבל.

מר רוני בלקין: מטרפדת את העניין הזה. זה מה שאנחנו חושבים פה. ושנה זה לא קורה בגלל שיש מישהו איזה אלמוני או אלמונית שהם לא מאפשרים לעירייה לקבוע את סדרי העדיפויות להשתמש בשטח הזה. מבחינתי שיש שם את הכי ברמת השרון אם נחליט שזה עכשיו

מר אבי גרובר: בדיוק הקטע שהוא לא.

מר יעקב קורצקי: כולנו מרוצים. כולם אוהבים את זה.

מר אבי גרובר: זה בדיוק הפרודיה. מאיזה שהוא מקום אם זה היה איזה בית כנסת גדול, וזה אז אתה יודע אז מה, על איזה חדר קטן כזה בפינה וזה, כאילו אז זה היה העניין. אתה יודע כשאתה נדרש לא אני אומר כאילו. יש פה הרבה מאוד דברים נורא קטנים שיכלו לשבת מאוד יפה ביחד. וכן אני מודה שבאיזה שהוא מקום מכל מיני סיבות.

מר רוני בלקין: הנה עובדה. אז זהו שלא.

מר אבי גרובר: אז יש לנו עכשיו, אני חושב שיש עכשיו הזדמנות ואפשר ואני סומך בקטע הזה על באצ'י ובאצ'י תבוא ותגיד לנו תבוא תלמד את הנושא, תבוא אלינו עם הצעות, אני אמרתי מ- day one אם אתם צריכים עוד כסף לשפץ את הלמטה וזה שיש פה הצעה. היא תגיד לכם, תשפצו את למטה, תעשו את כל הדברים האלה, אבל אני אומר לך שגם אפשר לקיים את הדבר הזה למעלה. אמיתי אנחנו בלחץ של כסף. אם אתם רוצים להוציא שם את הכסף, תאמינו לי ביומיים עבודה אנחנו יודעים לסדר את למטה לסדר את הלמעלה, אני לא חושב שצריך. אני אומר לך אני לא חושב שצריך עוד בית כנסת במורשה ואני לא רוצה לקחת עוד חדר ולהפוך אותו לבית הכנסת. אני אומר לך אמיתי. לא צריך עוד חדר.

ד"ר צחי שריב: אבל כן צריך מועדוני ילדים ונוער, כן צריך. עוד.

מר אבי גרובר: יכולים להיות עשרים. ואם באצ'י תבוא אלינו ותכין לנו עכשיו כמחזיקת תיק הרווחה, עוד מקלטים לטובת העניין הזה, ובן אדם יכול להגיד לך יושב

מאחוריך אף פעם הוא לא בא אלי ואמר לי, אבי תקשיב, קיבלנו בקשה לפתוח מקלט או משהו לטובת הדבר הזה. ואני אמרתי לו לא. נהפוכו. בשתי דקות אלי עם המכתב חותם ואנחנו מאשרים רק כמה שיותר לעשות. והם ירצו עוד מקום, ואני חושב שהדבר הזה השולחן השקיעו שם כסף במועדון. דרך אגב שביום הראשון אז באתי וראיתי את זה, ואני הייתי שחנכו את זה. אז אני אומר לך כשאני נכנסתי לפני שהכניסו שם ספר ראשון, זה כבר לא נראה כמו שזה נראה שחנכתי את זה, זאת אומרת העסק הזה תוחזק מאוד לא משהו בתקופה בין שאני באתי לשם, ושיחקתי סנוקר ויש תמונות שלי שאני הייתי להסתפר ככה, משחק סנוקר.

עו"ד עידן למדן: זה סיפור אחד. אבל זה סיפור אחר.

מר אבי גרובר: ומתי שהעבירו שם את הארון זה לא נראה אותו דבר כמו שמועצת הנשים השקיעה שם וסידרה את זה, זה לא תוחזק כל כך יפה בתקופה הזאת שהם ניהלו את זה. גם את זה אני אומר לך ואפשר לנהל את זה וחבל אנחנו פה, אנחנו צריכים להאריך את הזמן ויש לנו פה עוד כמה החלטות שחשובות ללא מעט אנשים. אני חושב שבאצ'י זה מישהי שמאוד מקובלת פה על כולם, נראה לי ובאמת קחי את זה תגידי מה צריך. אני לא חושב שיהיו פה הרבה אנשים שיגידו לא. לתוכנית סבירה והגיונית שתביאי ונראה מה הפתרונות שאנחנו מצליחים לעשות.

מר ירון גדות: באצ'י מעלה הצעה לסדר בישיבה הבאה מה שהיא חושבת שצריך לעשות.

מר אבי גרובר: סבבה. אני סומך על באצ'י.

מר יעקב קורצקי: נסדר את זה.

מר אבי גרובר: אני סומך עליה.

מר יעקב קורצקי: באלף אחוז.

מר אבי גרובר: היא תבוא ותביא הצעה מאורגנת. והיא תדבר איתנו.

מר רמי בר-לב: באצ'י, תזכרי שאני יושב ראש ועדת מקלטים.

עו"ד עידן למדן: הצעת.

מר אבי גרובר: בואו נאריך, אנחנו עוברים את הארבע שעות, נכון, מי בעד? להמשיך אחרי ארבע שעות? רמי תחשוב שמלחמה. אנחנו עכשיו חמישים ושתיים יום עד

שמחליטים לעשות זה. רמי גם בעד. תודה רבה פה אחד. גיא לא השתתף. גיא בעד.

החלטה:

הוחלט פה אחד להאריך את הישיבה לאחר שעברו ארבע שעות.

עו"ד עידן למדן: יפה. גיא בעד. החלטנו לאשר את בית הכנסת גיא.

גב' שירלי פאר יגרמן: הארכתם פה אחד?

מר אבי גרובר: אנחנו ממשיכים. ממשיכים. בואו נסכם.

מר רוני בלקין: אנחנו צריכים לקחת בחשבון ברוטברג. לא יותר מסביב לעניין הזה. אם תהיה באצ'י זה לא משנה שבו או משקמים את המועדון כמות שהוא, או שאומר יעקב משדרגים אותו. צריך מפעל הפיס מה שזה לא יהיה. וצריך פה איזה מהלך שאפילו יותר מאשר מחזיר את המצב לקדמותו, מחזיר את המרכז לציבור.

מר יעקב קורצקי: לקחת בחשבון שכל השכונה שם ומגדילים פי ארבע.

מר אבי גרובר: שתביא באצ'י ותכין תוכנית מסודרת. יש לנו עוד מלא נושאים.

עו"ד עידן למדן: אני רוצה משפט אחד, דווקא לאור הדברים האחרונים שלך. שני דברים שחשובים פה ואני לא רוצה לחזור על הדברים שנאמרו. אחד, התפיסה הזאת שאנחנו ממשיכים פה להשאיר את מה שהיה הוא שיהיה. לטעמי בלתי סבירה בטח לאור העובדה שהעיר גדלה והתפתחה ואנחנו צריכים לתת הרבה פתרונות וצרכים ציבוריים. דווקא לבית הכנסת ומה שהיה נכון לפני ארבעים, חמישים שנה שהיו לנו אולי עודפי שטחי ציבור ואפילו על שטחים ירוקים הקימו בתי כנסת והם נשארים עד היום. על שצ"פ, אז אנחנו צריכים להתחיל לקנוס. וזה סוג של אחד מבתי הכנסת שנשארו מיעוט של מתפללים שנשאר, והיינו צריכים להגיד לו תלך תתפלל בבית כנסת אחר, לא יכול להיות שיהודים לא יכולים להתפלל בבתי כנסת של אחרים, ואנחנו משאירים את המצב על מכונו כחמישים שנה. יש שם בטווח של פחות ממאתיים מטר, יש לפחות שישה בתי כנסת ככה שלמתפללים יש פיתרון לצרכיהם. לכן הם לא צריכים

את בית כנסת שם. דבר שני נפגעה אנושות הפעילות. לא מקבל את העובדה שכן מטרפדים או לא מטרפדים, במשפט האחרון שאמרת, אם אמרת שמהיום הראשון לתפעל את המרתף ושהיית מוכן להשקיע, זה הפיתרון. יכבדו המתפללים, יתפללו במרתף.

מר יעקב קורצקי: אי אפשר להתפלל שם.

עו"ד עידן למדן: אפשר להתפלל. אמר ראש העיר נשקיע שם את הכסף ושם זה.

מר אבי גרובר: צריך לשים שם את.

עו"ד עידן למדן: אני כבן נוער, אני כבן נוער, בטח בן נוער עם בעיות התנהגות כאלה וצרכים כאלה, וצרכים כאלה היה שם דווקא טיפול יפה של קידום הנוער שנתן מענה גם לחרדים וגם לחילוניים, חילקו את זה יפה באותו מקום. היום החילוניים לא יכולים להגיע לשם. זה הופך להיות פחות מזמין, פחות ידידותי, פחות נכון ושלא נבלבל עם מועדון הלמידה ליד זה. זה שני דברים שונים. זה היה לצרכים א' וזה לצרכים ב'. אז לקחת את המרתף אם רוצים ואם לא שיתפללו, להם יש פיתרון לבני הנוער אין את הפיתרון. אני תומך כמובן שבאצ'י תביא את הדברים.

13. אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות מיום 1.10.18 ועד ליום 1.10.23 בין העירייה לבין רות ואלי נתן, לשימוש אישי בלבד לצורך הפעלת חנות אטליז ברח' הרבה קוק 41, גוש 6552 ח"ח 218.

מר אבי גרובר: נושא הבא, אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות. מ-1.10.18 ועד 1.10.23 בין העירייה לבין. צריך להגיד את השמות לפרוטוקול? אבל זה מתפרסם אחרי זה באינטרנט וזה כל השמות.

עו"ד מיכה בלום: כל הפרטים לא. אבל את השם צריך.

מר אבי גרובר: בני הזוג נתן. לשימוש אישי בלבד לצורך הפעל חנות אטליז ברח' הרב קוק 41. אתה רוצה להגיד משהו?

מר עינב בן-יעקב: אני עינב, אני מנהל אגף הנכסים. אז ככה. כשאני מביא אליכם בקשה להארכת הסכמי שכירות בתמורה. אז כאשר הסכם שכירות הוא מעל חמש שנים נדרש

לפי סעיף 188 אישור של מועצה וגם אישור של שר הפנים. גם אם מדובר על הארכה של תקופה קצרה שבסך הכל הכולל עובר את חמש השנים זה באישור מועצה בלבד. ככה אומר סעיף 188, אני אקריא לכם אותו רגע כי זה בעצם הסעיף שאיתו אנחנו נלך חמש שנים קדימה. סעיף קטן א'. העירייה לא תהיה רשאית למכור מקרקעין או להחליפה או למשכנה, אלא על פי החלטה מועצה ברוב חבריה ובאישור השר או מישהו שמסמיך לכך. עירייה רשאית להשכיר מקרקעין ולהרשות שימוש במקרקעין שאין לו שכירות אולם השכרת מקרקעין לתקופה העולה על חמש שנים והשכרת נכס לחוק הגנת הדייר חל על שכירות, טעונות החלטה באישור כאמור בסעיף קטן א'. ולכן הנושא שאנחנו מדברים עליו אנחנו מדברים על הארכת, קודם כל על פטור ממכרז, כי בנכסי עירייה אנחנו צריכים מכרזים. הפטור ממכרז הוא לפי ספר המכרזים תקנות עירייה מכרזים, כאשר במקרה הזה מדובר בזוג שהפעיל במשך שלושים שנה חנות איטליז ברח' הרב קוק, כן, הם הגיעו גב' רות ואלי נתן, הם מפעילים בחנות הזו, חנות בבעלות העירייה חנות אטליז ברחוב הרב קוק 41 למעשה החוזה שלהם הסתיים בראשון לעשירי שמונה עשרה. חוזה השכירות שלהם מסתיים ב-1.10.18, הם ביקשו להאריך את הסכם השכירות מה שאנחנו עשינו הצוות המקצועי, בדקנו קודם כל מול מנהלת אגף הרווחה האם הם עולים מסיבות אישיות שלהם על עסקה. אני לא אפרט את זה אבל חוות הדעת המשפטית צורפה אליכם, ומכך אנחנו מבקשים להאריך את הסכם השכירות בחמש השנים נוספות כמובן בכפוף לאישור משרד הפנים. הם משלמים שכר דירה ראוי לפי חוות דעת שמאית.

ד"ר צחי שריב: אני מבין שהדבר הזה אושר בוועדת נכסים. זה וועדה שאנחנו אישרנו את הקמתה?

מר עינב בן-יעקב: אני אענה. קודם כל ועדת נכסים זו לא ועדה סטטוטורית, זו ועדה שהוקמה לצורך התנהלות בנכסי עירייה בהשתתפות חמישה בכירים שלה, יושב ראש זה מנכ"לית העירייה בהשתתפות גזבר. ישיבה מקצועית. היא לא ועדת הקצאות. ועדת הקצאות לא בתמורה. פה אנחנו מדברים בתמורה. ולכן שבאצ'י שאלה אותי לפני הישיבה למה זה לא עבר דרך ועדת הקצאות כי לא מדובר פה

בעמותה. מדובר בהשכרה בתמורה.

ד"ר צחי שריב: בישיבה שלנו בינואר, החלטנו לאשר את כל הועדות שצוינו, למעט ועדת הקצאות ומבנים, וועדת תמיכות. זאת אומרת שוועדת נכסים זה כן הוקמה. זה לא אחת משתי הוועדות.

מר עינב בן-יעקב: היא התנהלה והיא מתנהלת.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה ועדה על פי פקודת העירייה. ועדה מקצועית בלבד ולא.

מר גיא קלנר: לא אבל את אישורה מי אמור לאשר?

ד"ר צחי שריב: אנחנו. הם ממליצים לפה ואנחנו

גב' שירלי פאר יגרמן: אתם אישרתם כוועדה.

מר גיא קלנר: לא. את הרכבה של ועדת הנכסים.

ד"ר צחי שריב: אומרים שאישרנו.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתם אישרתם כוועדה מקצועית.

מר גיא קלנר: עכשיו?

ד"ר צחי שריב: לא בינואר. כן.

מר גיא קלנר: לא בינואר הכוונה עכשיו.

ד"ר צחי שריב: כן. ההחלטה. אני מבין שהיא התכנסה גם בדצמבר. אני לא יודע, לפני שאישרנו אותה.

מר רביד פלד: שמאי. הוא אמר.

גב' בת שבע אלקובי: ואני רק רוצה לציין גם שיש המלצה של אגף הרווחה עצמו לאפשר להם להמשיך להיות בנכס.

מר עינב בן-יעקב: הוועדה של היועץ המשפטי תמיד נסמך על חוות דעת אני רוצה לציין שאנחנו לא הולכים באוטומט. לא כל מי שקיבלנו ממנו חוות דעת מרווחה רצנו אוטומטית להאריך את ההסכם. הדברים האלה נבדקים. והיו לנו קריטריונים הסברתי לך אותם זה קודם כל עניין של המצב האישי, ההשכרה היא אישית בלבד כדי שלא נמצא את עצמנו מעבירים נכסים לילדים, והתועלת הציבורית שבין לפנות לבין להשאיר לתקופה הקצרה.

מר גיא קלנר: הנושא ברור.

מר אבי גרובר: מי בעד אישור פטור ממכרז והארכת הסכם ההתקשרות מיום 1.10.18 ועד

1.10.23 לשימוש אישי בלבד של הגב' רות בכפוף לאישור משרד הפנים. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 13 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות מיום 1.10.18 ועד ליום 1.10.23 בין העירייה לבין רות ואלי נתן, לשימוש אישי בלבד לצורך הפעלת חנות אטליז ברח' הרבה קוק 41, גוש 6552 ח"ח 218.

14 הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין 'עמותת אלה'
מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 : לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק ברח' דבורה הנביאה 8 גוש 6417 חלקה 724.

מר אבי גרובר: מ-1.10.18 ועד 1.10.23 מי בעד? פה אחד. סעיף הבא הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין עמותת אלה מה-1.12.18 ועד ליום 1.12.23 לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק ברח' דבורה הנביאה 8. יש לך מה להסביר?

מר עינב בן-יעקב: אין מה להסביר.

מר אבי גרובר: מי בעד. אני אקריא את הצעת ההחלטה. אישור הארכת הסכם שכירות מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 לעמותת אלה ברחוב דבורה הנביאה. גוש 6417 חלקה 724 בכפוף לאישור משרד הפנים. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 14 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין 'עמותת אלה' מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 : לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק ברח' דבורה הנביאה 8 גוש 6417 חלקה 724

15. הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין חברת 'נצבא', מיום 1.12.18
ועד ליום 1.12.21 עבור שימוש בחנייה המערבית (הצמודה לשופרסל)
באזור הסינמה סיטי (גו"ח 6603/36).

מר אבי גרובר: אישור הארכת הסכם שכירות מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 זאת אומרת פה זה שלוש שנים. לבין חברת נצבא עבור שימוש בחנייה המערבית.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה החניון שנכנסים.

מר רמי בר-לב: חניון של סינמה סיטי.

גב' שירלי פאר יגרמן: חניון הקטן איפה שיש שומר. שיש מחסום. חלק ממנו זה משטח שלנו. ומשלמים לנו שכירות.

מר אבי גרובר: מה שצמוד לגדר שלהם.

גב' שירלי פאר יגרמן: ותושבי רמת השרון אינם משלמים תסתכל על השלט. לא משלמים. זה ההסדר. החלק שלנו הוא

מר אבי גרובר: אתה רואה פה. זה כביש 2. זה הדבר הזה פה. זה לא פה. כל הקניון הזה אלא רק פה.

מר גיא קלנר: של מי שאר החניון. אני אגב מציע בשולי הדיון הזה. אני מציע להגדיל את ההסברה לתושבי רמת השרון כי לדעתי אף אחד בשולחן הזה לא ידע שתושבי רמת השרון. סליחה. זה חניון חשוב. זה חניון חשוב. רגע, מותר לתושבי רמת השרון חניה חינם? בואו נגדיל את השלט.

מר יעקב קורצקי: דוברת משלמת. גיא צודק.

מר חיים מלמן: השלט נמצא על המחסום גיא.

עו"ד עידן למדן: הנתון הזה לא היה ידוע ולא ידוע לאף אחד וצריך להגדיל את ההסברה. ושתיים, לדעתי גם במרבית המקרים היום בכלל אני חניתי שם לאחרונה בשנה האחרונה, לדעתי הם בכלל לא גובים. לא רק לאלה של רמת השרון. ההטבה הזאת לא ברורה.

מר אבי גרובר: הצעת ההחלטה היא אישור הארכת הסכם השכירות מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.21 עם חברת נצבא עבור שימוש בחנייה המערבית, חלקה 36 גוש 6603 בכפוף לאישור משרד הפנים. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 15 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין חברת 'נצבא', מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.21 עבור שימוש בחנייה המערבית (הצמודה לשופרסל) באזור הסינמה סיטי (גו"ח 6603/36)

16. אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון (גו"ח 6417/265 רח' רבנו תם 4)

מר אבי גרובר: אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון ברחוב רבנו תם 4. תסביר לנו קצת על השתלשלות העניינים.

מר עינב בן-יעקב: קודם כל מועצת העיר ב-1.10.17 אישרה כבר את ההקצאה לתקופה של 25 שנה. בהתאם להליך שהתקיים בנוהל בוועדת הקצאות בנוהל הקצאות. פורסם שלב א', פורסם שלב ב', המלצנו כוועדת הקצאות למועצת העיר להקצות את הנכס. מדובר בבית כנסת שפעיל למעלה לדעתי מ-40 שנה. על פי נוהל הקצאת מקרקעין והנחיות משרד הפנים האישור של מועצת העיר צריך להיות פעמיים. פעם אחת, כאשר מאשרים את הסכם ההקצאה ופעם השנייה זה את ההסכמים. בין החלטת המועצה ב-1.10.17 לקח לעמותה קצת זמן לחתום, הם חתמו רק באמצע 18, ואז כבר הייתה מערכת בחירות לכן אנחנו באים אליכם היום כאשר ההסכמים האלה נחתמו על ידי העמותה ואנחנו רוצים לקבל את האישור שלכם כמובן ואת אישור משרד הפנים להקצאה. בדרך כלל אנחנו עושים רק חוזה הקצאה כאשר מדובר על מבנה קיים שלא רוצים לעשות בו שינויים משני הצדדים, אם זה מצד העמותה או אם זה מצד העירייה. במקרה הנ"ל מדובר בשינויים נדרשים שצריכים לעשות בתוך בית הכנסת, יש חלקים שצריכים להרוס אותם ולכן אנחנו הכנו גם הסכם פיתוח. הסכם ההקצאה למעשה מותנה בהסכם הפיתוח, הוא קובע תנאים לפיהם תוך שתים עשרה חודשים, משהו כזה הם צריכים כבר להגיש בקשה לעירייה להסדרת השימושים שלהם, ברמת הבנייה, היה והם לא יעשו את זה בתום שלוש שנים בסך הכול, הסכם ההקצאה בטל וזה תנאי מתלה בהסכם ההקצאה. לכן אנחנו מבקשים את האישור שלכם להסכם.

דובר: מחויבים לעשות?

מר עינב בן-יעקב: הם צריכים להגיש בקשה להנדסה. אתם מאשרים את ההסכם הקנייני, אחרי שאתם מאשרים אותו הם העמותה שעכשיו היא עמותה רשומה מסודרת, יש לעירייה גורמים שהיא יכולה לדבר איתם. יש להגיש לוועדה אני לא יודע איזה ועדה בהנדסה, בקשה להיתר. אם נדרשים שינויים מצד מהנדסת העיר היא תנחה אותם.

עו"ד עידן למדן: מה הם צריכים לעשות. מה הם עשו בשנתיים האלה.

מר עינב בן-יעקב: כרגע הם לא עשו שום דבר. ההליך התחיל מזה שקודם כל רצו להתחיל לעשות שינויים והם ביקשו את הסכמת בעלי הקרקע. וזה היה ביצה ותרנגולת. אנחנו כעירייה לא הסכמנו כל זמן שאין חוזה איתם. קודם כל חוזה. שיכניס אותם להתחייבויות. אני מניח שזה יגיע אליכם בצד ההנדסי ואתם תדעו בדיוק, קודם כל מדובר על ההקצאה רק של 400 מטר ולא מדובר על גן הילדים שקיים. זאת אומרת זה לא כל החלקה. זה המצב הקיים בלבד. גבולות הגדרות הקיימים בלבד, כמו שאתם רואים אותם היום. כמו שהם היו הרבה שנים.

ד"ר צחי שריב: אז הם יבנו בית כנסת חדש?

מר עינב בן-יעקב: לא. הבקשה לא הייתה להקמת בית כנסת חדש.

ד"ר צחי שריב: יוסיפו קומה?

מר עינב בן-יעקב: שינויים.

גב' עירית טלמור: תוספת קומה לעזרת נשים.

ד"ר צחי שריב: בשטח של 410 מטר?

מר עינב בן-יעקב: לא. 410 מטר זה שטח הקרקע הקיים.

גב' עירית טלמור: ארבע מאות חמישים.

מר עינב בן-יעקב: כרגע אתם לא מאשרים היתר בנייה.

מר אבי גרובר: למעשה אני נכנסתי לכל הפעילות ברמת השרון לבקשה הקודמת שהייתה שם. ישר לקחתי את כל החלקה כולל הגן לבנות שם משהו אחר. אז הובלתי את וחשבתי שיש מקום להשאיר את הגן ואין סיבה לשנות את הסטטוס קוו בשכונה. מה שיש פה זה דווקא שמשמר את הסטטוס קוו בשכונה, ההסכם אולם נחתם רק על שטח איפה שהיום כתוב במפורש, שרק איפה שהשטח עד הגדר. איפה שהיום נמצאת הגדר. בצורה הזאת אנחנו שומרים על הגן,

שומרים על הסטטוס קוו סביב הגן, סביב בית הכנסת, יש את העניינים שלהם בתוך בית הכנסת שהם רוצים לעשות איזה שהוא שיפוץ שם בקומה השנייה.

מר ירון גדות: הם רוצים לעשות שם ישיבה.

מר עינב בן-יעקב: לא. הם לא רוצים. זה לא בקשה להצעה. אני לא יודע מה אתם מכירים, אני יודע מה הם הגישו באופן רשמי כעמותה.

מר אבי גרובר: יש שם ישיבה בבית הכנסת הספרדי.

מר עינב בן-יעקב: וצריך להבין, וזה מה שאני רוצה שתבינו גם אני לא כל כך של הסדרה של בתי כנסת צריך להבין שלא לכולם יש עמותות. צריך לברך כאשר יש עמותה מסודרת שבאה אליך, אתה יכול להחתים אותם ולהכניס אותם למחויבות. יש להם עורכי דין שאתה יכול לדבר איתם. יש להם רואה חשבון שבודקים את הגב הכלכלי שלהם, כי אתה לא רוצה לתת נכס לעשרים שנה ואחר כך.

מר ירון גדות: אז השאלה שלי אם יש נוסח של הסכם שהוא מתאים לשינויים שהיו בבחירות האלה. זאת אומרת קיצור נוסח שמתאים למשל לבית הכנסת בבר יוחאי. איזה שהוא נוסח של הסכם חדש נכון, בהקשר של.

ד"ר צחי שריב: לא הוצאנו. לא הוצאנו.

מר אבי גרובר: בבר יוחאי אין בית כנסת. לא. אבל זה הבדל משמעותי. אין שם בית כנסת, יש שם ישיבה.

מר ירון גדות: לא רלוונטי. מה שרלוונטי זה שחוזה. אין לנו שם חוזה חתום שמאפשר בעצם פיקוח על

מר עינב בן-יעקב: אתה מחזק את מה שאנחנו אומרים. כדי להסדיר את העניינים מול בתי הכנסת, אתה כן רוצה להגיע למצב של חוזה חתום וזה מה שאנחנו מביאים אליך עכשיו.

מר ירון גדות: אבל השאלה האם נוסף

מר עינב בן-יעקב: הוא מצורף אליך. צירפנו אותו.

מר אבי גרובר: כתוב שם שהוא יכול לשמש לבית כנסת, הוא לא יכול. יש שם איזה שהוא.

מר ירון גדות: אני יודע שיש בבית כנסת דיבור על זה שרוצים

מר יעקב קורצקי: לא בבית הכנסת הספציפי, אל תחשוב. ישיבה לא תקום לעולם לצערי. לא.

מר ירון גדות: לא? אז מה זה שלידו?

מר יעקב קורצקי: לא.

מר ירון גדות: היה שם דיבור משהו עם השכנים.

מר יעקב קורצקי: לא. לא יקום שם. הספרדי

ד"ר צחי שריב: על פי ההסכם זה רק בית כנסת.

מר אבי גרובר: סוכת שאול זה ספרדי וגאולת ישראל הוא אשכנזי.

מר ירון גדות: אנחנו היינו שם מהחזיר, אמרו שרוצים.

מר אבי גרובר: מי שמכיר קצת את רמת השרון. יעקב תקן אותי אם אני טועה. בגדול הספרדי הוא סוכת שאול ואשכנזי הוא גאולת ישראל. אם אתה תעמוד בכניסה לבית הכנסת, גאולת ישראל, סוכת שאול הוא כמעט ואין שם אשכנזים. גאולת ישראל אתה תראה שם גם ספרדים מתפללים.

מר עינב בן-יעקב: אבי. גאולת ישראל הוא גם הבא בתור. זאת אומרת זאת המטרה להתחיל להסדיר את השימושים האלה.

מר ירון גדות: יש לנו עוד בתי כנסת שיש לנו חוזים איתם שעובדים לפי חוזה חוץ.

מר יעקב קורצקי: עכשיו אנחנו.

מר אבי גרובר: אנחנו מתחילים להסדיר.

מר יעקב קורצקי: מאחרי פסח יגיעו. שישה.

מר אבי גרובר: אנחנו נתחיל להסדיר את בתי הכנסת בצורה מסודרת עם הסכמים זה חלק מהדברים שגם דיברנו עליהם וזה נעשה פה נוהל מסודר שמסדיר את הדברים האלה. יושב ראש ועדת הסובלנות, הוא יראה שאנחנו סובלניים גם כלפי הציבור הדתי ברמת השרון.

מר ירון גדות: אני הייתי שם אחרי שהיה את החזיר, הייתי שם.

עו"ד עידן למדן: יש יותר בתי כנסת על חשבון הציבור.

ד"ר צחי שריב: רציתי להגיד שבית הכנסת על פי חוזה הפיתוח העמותה מבקשת להקים בית כנסת שישמש וישרת את כל תושבי רמת השרון. הסתכלתי גם במטרות של העמותה הזאת. זה לתפעל בית כנסת. השם של העמותה הזאת, בית כנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול הוא צורם לי. הם שם עשרות שנים, פעם זה היה ברמת השרון שלנו. אני לא מרגיש נוח עם.

מר אבי גרובר: זה נוסח שמתפללים שם.

ד"ר צחי שריב: גם במועצת העיר אפשר לקיים על פי נוסח כזה ונוסח כזה.

גב' דברת וייזר: לא. זה משהו אחר. ממש לא.

ד"ר צחי שריב: אין מקום, אני אומר את דעתי. רציתי רק להגיד את עמדתי שאין שום דבר פורמאלי שאומר שזה אשכנזי או ספרדי.

גב' דברת וייזר: מי שצורם לו שיגיש לרשם העמותות את ההסתייגויות שלו על השם.

ד"ר צחי שריב: רציתי להגיד את זה.

גב' דברת וייזר: בסדר. אמר.

מר עינב בן-יעקב: התשובה היא נורא פשוטה. רשם העמותות מגישות בקשה לרשם העמותות לפני שהם עוד עמותה, לעירייה אין בכלל מעורבות בצורה שהם פונים. דווקא אנחנו בוועדת הקצאות, אנחנו אמרנו כעירייה, אם אנחנו מקצים נכס ציבורי אז אנחנו לא יכולים.

עו"ד עידן למדן: אני תמכתי בזמנו בהסכם הראשוני, אלא שמאז חלו לטעמי שינויים בעיקר ברוח הבחירות האחרונות, פורסמה הקלטה לפני הבחירות יחד עם מועמדים בעיר, עם שורת הבטחות ולאחר מכן היה אירוע של ראש החזיר שעד היום עוד לא קיבלנו את תוצאותיו ומסקנותיו עם מצלמה שהייתה וכן צילמה או לא צילמה והמעורבות הפוליטית הזאת לכאורה או חשש למעורבות פוליטית של החברים בעמותה, קצת צרמו לי. במיוחד שראיתי ושמעתי על פי מה שפורסם בפייסבוק כל מיני התחייבויות והבטחות, הבטחות להצבעות וכל מיני דברים כאלה אני חושב שזה שם את הצורך הזה כרגע בישוב וצריך לטפל מאוד אני הייתי מציע לחברי כרגע לפחות עד שנבין מה קורה בחקירה ובתוצאותיה, אנחנו עדיין ממתינים לזה.

מר אבי גרובר: מה אתה טוען, שהם שמו את זה בחוץ. אתה טוען שהם שמו את זה.

עו"ד עידן למדן: אני אמרתי אני רוצה לראות מה התוצאות.

מר אבי גרובר: למה אתה צריך את המתפללים, אתה טוען שהם שמו.

עו"ד עידן למדן: אני אמרתי שאני רוצה לראות מה התוצאות מהחקירות אומרות.

מר יעקב קורצקי: עידן, עשרים שנה אנחנו. מה זה קשור.

עו"ד עידן למדן: ומי המעורבים והיו הקלטות בלי קשר לזה. היו הקלטות עם חברי מועצה ועם יועצים שלהם, וזה כבר מתחיל לדבר לי על מעורבות העמותה בפוליטיקה

וכשהיא מתערבת בפוליטיקה אני אומר אני שם את הצורך בהקצאה וצריך עיון. אם לא היו מדברים.

מר אבי גרובר: כל דבר שאתה הבטחת למצביעים שלך אתה יוצא. כל דבר שאנחנו דנים עליו נגיד שאתה הבטחת למצביעים שלך, אז אתה יוצא מהחדר כי אתה הבטחת את זה לפני הבחירות ואסור לך לגעת בזה. מה.

עו"ד עידן למדן: מה הקשר, אמרתי לך שאתה צריך לצאת מהחדר או מי שהוא צריך לצאת מהחדר.

מר אבי גרובר: אז מה אמרת, אמרת לא לקבל הצבעה מי שלא.

עו"ד עידן למדן: אמרתי כל זמן, אני הצבעתי בעד, אז באתי לעמותה.

מר אבי גרובר: להעניש אותם? הם לא תמכו בך?

עו"ד עידן למדן: באתי לעמותה וסברתי שהעמותה שרוצה לטפל בבית כנסת וזה בסדר.

מר יעקב קורצקי: אבל זה לא קשור לעמותה זה שאתה מכליל אותו, זה העמותה של בית הכנסת.

עו"ד עידן למדן: מבחינתי כרגע, אני לא אומר כרגע לא לאשר, אני לא אומר את זה, אני מציע שעד נגיע למיצוי החקירה ועד שנבין את מיצוי החקירה לא נאשר כרגע את הסכם ההקצאה הזה ונבחן אותו שוב בהמשך, ובעתיד כדי שנקבל את הדברים האלה.

מר אבי גרובר: מי בעד אישור הסכם ההקצאה והפיתוח בין העירייה, בין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול ברחוב רבנו תם 4 ברמת השרון מי בעד? שתים עשרה.

גב' שירלי פאר יגרמן: שתים עשרה.

מר אבי גרובר: מי נגד? עידן וירון.

גב' שירלי פאר יגרמן: ודני לא הצביע.

מר דני לביא: נמנע.

החלטה מס' 16 : שתים עשרה חברי מועצה הצביעו בעד. שני חברי מועצה הצביעו נגד, מר עידן למדן ומר ירון גדות ומר דני לביא נמנע. להלן ההחלטה: אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון (גו"ח 6417/265, רח' רבנו תם 4)

17.	הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול עפ"י חוקי העזר של עיריית רמת השרון

מר אבי גרובר: סעיף 17, הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול על פי חוקי העזר של עיריית רמת השרון.

גב' שירלי פאר יגרמן: ועל פי חוקי איכות הסביבה.

ד"ר צחי שריב: זה שני פקחים נוספים לצבא הפקחים שלנו?

גב' שירלי פאר יגרמן: יש לנו גם עזבו.

מר גיא קלנר: זה עזבו או התווספו? זה במקום כאלה שעזבו? או זה מגדיל את הסד"ק?

גב' שירלי פאר יגרמן: כרגע אנחנו לא מגדילים את הסד"ק. בלי שום קשר.

מר רמי בר-לב: זה איכות הסביבה בכלל.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה פקחים סביבתיים. הם צריכים אותם לחוקי העזר.

מר גיא קלנר: לאיזה מטרה הם. אני לא מבין.

גב' שירלי פאר יגרמן: הם לאיכות הסביבה.

מר גיא קלנר: לא. כי אמרו חוקי עזר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אסביר. עדיין את הקורס להסמכה. הם צריכים לצאת לקורס להסמכה והמדינה עוד לא פתחה את הקורס. לכן אני כרגע מסמיכה, כדי שלא יעשו שום דבר, יעמדו ולא יעשו כלום, אנחנו נסמיך אותם לחוקי העזר וכשיתחיל הקורס נביא אותם שוב ואחרי שהם יסיימו תסמיכו אותם שוב. לחוקי איכות הסביבה.

מר גיא קלנר: והשניים האלה בהקשר של היעוד אליו הם מיועדים הם תוספת כוח אדם?

גב' שירלי פאר יגרמן: שניים עזבו. היה לנו גבר ואישה, הם עזבו, ונכנסו שניים במקומם במכרז.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 17 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול עפ"י חוקי העזר של עיריית רמת השרון.

18. אישור גברת דלית נגר כעוזרת לדברת וייזר. סגנית ראש העירייה בחוזה אישי במשרת אמון 30%.

מר אבי גרובר: אישור גברת דלית נגר כעוזרת לדברת וייזר, סגנית ראש העירייה בחוזה אישי במשרת אמון 30%. פה גם צריך לציין שיערה עזבה.

גב' שירלי פאר יגרמן: יערה עזבה והלשכה שלי עוברת לתקן אחד. ומשרת אמון.

מר אבי גרובר: ובזה אנחנו נמצאים בתוך חמישה התקנים.

גב' שירלי פאר יגרמן: חמישה תקנים לפי משרד הפנים.

גב' ורד שני: המינוי זה רק לחצי קדנציה.

גב' דברת וייזר: כן.

גב' ורד שני: וזה יהיה כתוב בחוזה. החצי השני של דני שיכול למנות לעצמו עוזרת זאת אומרת כשהוא צריך.

מר אבי גרובר: מן הסתם. כן. בדיוק זה דרך אגב מה שאומר משרת אמון.

גב' דברת וייזר: זה מה שאמר משרת אמון.

גב' ורד שני: סליחה. עוזר. זה משרת עוזר.

גב' שירלי פאר יגרמן: משרד הפנים הוריד את התקנים לרשויות כמונו לחמישה משרות אמון, שמחולקות שניים ראש העיר, שניים סגנים, אחד, אחד, אחד מנהל לשכת ראש העיר. כמו שרחלי הייתה אצלך.

עו"ד עידן למדן: קיבלתי את התשובה.

גב' שירלי פאר יגרמן: קיבל תשובה.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 18 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור גב' דלית נגר כעוזרת לדוברת וייזר, סגנית ראש העירייה, בחוזה אישי במשרת אמון (30% משכר מנכ"ל).
האישור מחליף את האישור הקודם.

19.	הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך 3,550,000 ₪.

מר אבי גרובר: הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך של 3,550,000 ₪, סך הכול אחרי ההגדלה, היקף התב"ר יהיה ארבע עשרה מיליון שבע מאות שישים ושישה אלף וחמש מאות ₪.

מר גיא קלנר: זה אמבולנס. למה זה לא הולך קודם לכספים ולאיזה שהוא דיון, למה זה צריך לבוא ככה.

מר אבי גרובר: לא נעים להגיד אבל זה אחד ...שיש. אנחנו כבר כאילו

מר אבי גרובר: אנחנו מושיבים פה בכוח אנשים ומחזיקים אותם.

מר גיא קלנר: זה טוב בכל מקרה.

מר אבי גרובר: אתה לא יודע מה הולך שם.

עו"ד עידן למדן: עשרים, ארבעים.

גב' שירלי פאר יגרמן: אנחנו כרגע בחירום של קברים. סך כל היקף הבנייה בסופו של דבר של הקברים תגיע לסכום הרבה יותר גדול וזה יספיק לנו בערך לחמישים שנה, כרגע אין לנו.

מר גיא קלנר: התב"ר הזה מספיק לחמישים שנה?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. מהתחלה. יש לנו תוכנית לבניית קברים בסדר גודל של עוד חמישים אלף קברים. זה עולה הרבה מאוד כסף. התחלנו בתכנון. וכיצד כרגע כדי למלא את החסר, כי אנחנו ממש בקברים האחרונים, אנחנו צריכים איקס כסף שזה ההגדלה הזאת של שלושה מיליון חמש מאות וחמישים, על מנת להגיע למצב שעד שנוכל להתחיל לעבוד, כדי שיהיה לנו עוד קברים. סך הכול זה יתן לנו חמש מאות שבעים ואחת פתוחים שזה אלף שישים ושמונה קברים באורתודוכסי ושבעים וארבע קברים באזרחי. כרגע לחירום. התוכנית המלאה כוללת עשרה

מר אבי גרובר: כולל חלקה שלמה של אזרחית. ארוכה, מסודרת, נפרדת, יש שם שטח יפה לאזרחי, והמון שטח עוד יותר גדול

גב' שירלי פאר יגרמן: כרגע אנחנו נתחיל איתם. וגם.

מר גיא קלנר: כל התוכניות הקרבות והעתידיות באזרחי ובדתי, ובאורתודוכסי כולם צמודות קרקע?

מר יעקב קורצקי: לא. השלב הראשון.

מר אבי גרובר: השלב הראשון.

מר גיא קלנר: מה הולך להיות בשלב הבא?

מר יעקב קורצקי: השלב השני.

מר אבי גרובר: השלב השני צמוד יותר בצד בדופן.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה קבורה בקומות, אבל על קרקע. מה זה אומר. שאנחנו עושים, בגלל זה זה גם יעלה לנו יותר, זה קמרונות סנהדרין לפי שבילים שבעצם הקבורה היא בקרקע, היא לא בגובה לאורך כל הקומות עד הסוף. שזה נקרא קבורת סנהדרין האמיתית, זה לא מגירות. לא מגירות.

מר אבי גרובר: אתם צריכים להבין משהו. זה כאילו אנשים צוחקים פה. בגלל הקטע שאנחנו קוברים בקרקע ולא קוברים.

מר גיא קלנר: בשביל זה אני שואל.

מר אבי גרובר: אתם לא מבינים כמה אנשים. אני עובר.

מר גיא קלנר: לא. מטריד אותי. זה סיפור מטריד.

מר אבי גרובר: בגלל שאנחנו קוברים בקרקע ולא כמו בירקון. בגלל שאנחנו קוברים בקרקע ולא קוברים כמו בירקון כל אחד שמתי שהוא איכשהו עבר בסוקולוב שתי דקות נלחם מלחמת עולם על זה שהוא רמת השרון והוא חייב להיקבר פה. זה מייצר ביקוש אני מדבר איתכם על זה שזה מייצר ביקוש נורא גדול, לאנשים להיקבר פה בגלל הדבר הזה. אנשים לא אוהבים את הקבורה הזאת בכל מיני מבנים כאלה. והם אתם לא מבינים כמה אנשים כאילו נלחמים בשביל להיקבר אצלנו. אז אנחנו לא נותנים, רק רמת שרוני. מישהו בעל זיקה מיוחדת וזה. אבל אני אומר לך שיש אופציה. שיש לפעמים את יודעת הילד המשפחה גרה במקום מסוים וזה. עדיין הם עומדים על זה שהם יקברו פה בגלל שזה קבורת קרקע והם לא רוצים להיקבר בקבורה אחרת. ולשאלתך, כן אנחנו מאוד בעד.

מר ירון גדות: זה אזרחי. זה לא קבורה חילונית ברמת של וכאלה. נכון?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. אנחנו.

מר אבי גרובר: גם היום ברמת השרון בלא אזרחי אם אתה רוצה להיקבר בארון מרשים לך.

גב' שירלי פאר יגרמן: עם מוסיקה.

עו"ד עידן למדן: לא נכון.

גב' דברת וייזר: למה. אני הייתי לפני שבועיים.

עו"ד עידן למדן: יכול להיות. שלושה אנשים בנו להם ארון ואמרו להם שהארון לא נכנס בקבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין דבר כזה.

עו"ד עידן למדן: שלושה אנשים ואני יודע את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: ...ז"ל נקברה לפני שנה בארון.

עו"ד עידן למדן: למה אתם לא נותנים בארון ואמרו הארון תופס לנו את כל המקום כי הוא תופס אלכסון.

מר יעקב קורצקי: עידן אתה מתבלבל. בחיים שלי לא דיברת איתי על זה. אלף אחוז.

עו"ד עידן למדן: אין דבר כזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין דבר כזה ברמת השרון. אני מכירה.

מר יעקב קורצקי: מיליון אחוז.

מר ירון גדות: העניין זה קבורה חילונית.

מר אבי גרובר: יש חלקה אזרחית**.**

מר ירון גדות: קבר יכול להיות באיזה צורה שרוצים, הקבר עצמו.

מר אבי גרובר: חבר'ה, זה חלקה אזרחית עם כל מה

מר ירון גדות: אין לנו היום ברמת השרון חלקה אזרחית.

גב' שירלי פאר יגרמן: החוק, אבל החוק. החוק שונה.

מר אבי גרובר: לפי מה אתה אומר אין?

גב' שירלי פאר יגרמן: ולכן אנחנו שכנענו.

מר ירון גדות: שירלי אמרה לי והסבירה ליש שיש דברים שאני יודע איך זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: היום. היום.

מר ירון גדות: אני יודע איך זה חלקה אזרחית לגמרי. אני יודע.

מר אבי גרובר: לא נכון. יש שם גם היום חלקה אזרחית ואנשים שם לא יודעים כל מיני

דברים.

מר ירון גדות: דרך אגב, זה גם רשום בהסכם הקואליציוני איתנו, שהעירייה תפעל להצעת חלקת בית קברות חילוני בעיר. המופעלים על ידי עמותת מנוחה אחרונה. אבל אין לנו. את אמרת שאין.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. אתה שאלת אותי אם אני מפעילה עמותה בשביל קבורה אזרחית ואמרתי לך לא. אני לא מפעילה עמותה.

מר ירון גדות: את אמרת שיש דברים.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. אני אמרתי ואני מצטטת לך לפרוטוקול. אני לא החלטתי, זה מה שהיה נהוג פה ברמת השרון. צריך לשלם כסף לעמותה שתפעיל לך את החלקה האזרחית תצא למכרז, תביא את זה למועצת העיר, תאשר שמועצת העיר היא זאת החברה שתטפל לך רק בחלקה האזרחית.

מר ירון גדות: לא. אתה תוביל את זה אתה חתום על ההסכם.

מר אבי גרובר: נכון.

מר ירון גדות: בסדר. אבל.

גב' שירלי פאר יגרמן: המועצה הדתית מוכנה לעשות ועושה כל דבר אזרחי. כל דבר אזרחי. לא נתקבלנו בזה כמעט. אני לא יודעת מה זה כמעט. אני לא נתקלתי פה בשום תושב.

מר יעקב קורצקי: אני מבטיח לך אני עושה לך אחלה קבורה.

עו"ד עידן למדן: אני נתקלתי בשלושה אנשים.

מר ירון גדות: אבל בבחירות, ויש הרבה תושבים שזה דבר שמדבר אליהם וחשוב להם.

מר אבי גרובר: ירון, שנייה בוא.

מר יעקב קורצקי: אל תמציא עכשיו המצאות.

מר אבי גרובר: הייתה פה בזמנו מישהי שהייתה נלחמה מלחמת עולם על הנושא הזה. ואז שאחד הקרובים שלה נפטר, היא כל המלחמה שלה שמה בצד, וקברה ברגיל.

מר ירון גדות: מה זה קשור בכלל. מה זה קשור.

מר אבי גרובר: יש לך אזרחי. אני אומר לך שהיום יש שם מקום לקבורה אזרחית ואני אומר לך שאנחנו, יש שם קברים בודדים. אנשים לא מבקשים להיקבר שם. אנחנו בשיפוץ הזה בהגדלה הזאת מייעדים שטח מאוד גדול לטובת קבורה אזרחית

עם כל מה שאומר קבורה אזרחית.

מר ירון גדות: זה בתב"ר הזה? יש שטח שהוא.

מר אבי גרובר: בתב"ר הזה, אני יבוא יראה לך.

גב' שירלי פאר יגרמן: ועל פי חוק עשרה אחוז. לפי קצב ההתקדמות כן. ואם צריך אני יכולה תמיד לקחת יותר.

עו"ד עידן למדן: כרגע במה שאנחנו מרחיבים כרגע. אלף שבעים ושמונה מול שבעים ושמונה.

מר אבי גרובר: בתשעים וחמש שנות קיומה של רמת השרון בקבורה האזרחית ישנם עשרה אנשים. אם אתה חושב שבמהלך השנה, השנה וחצי הקרובים שבעים וארבע הקברים יסתיימו אני מבטיח לך שאנחנו נמצא את כל הכסף להשאיר לך עוד כמה קברים שתרצה שם. בסדר.

עו"ד עידן למדן: טוב.

מר אבי גרובר: אתה מרים את היד כי אתה רוצה להצביע בעד, או שפתאום.

עו"ד עידן למדן: יותר מפעם אחת ואני שוחחתי עם יושב ראש המועצה הדתית סירבו פה.

מר יעקב קורצקי: שקר.

מר אבי גרובר: אמרתי לך. אבל אמרת.

עו"ד עידן למדן: מי שמשקר זה הוא משקר.

מר יעקב קורצקי: הוא לא שקרן.

עו"ד עידן למדן: מי שמשקר זה הוא משקר.

מר יעקב קורצקי: שקר גס.

עו"ד עידן למדן: ומי שמטפל לנו במועצה הדתית שלוש פעמים.

מר יעקב קורצקי: שקר, שקר, שקר גס.

מר אבי גרובר: זה לא מעניין אותו אם זה. הוא עכשיו יגיד שלא קוברים פה קבורה אזרחית. עכשיו, גם אם תראי לו, אחד, אחד, תפתחי את הקברים ותשימי לו את הארונות בחוץ. הוא ימשיך להגיד מה שהוא אומר. זה לא יעזור לך. בבקשה עידן.

עו"ד עידן למדן: אתה רוצה.

מר ירון גדות: אתה יודע כמה ביקשו מאיתנו בבחירות שיהיה.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש, יש. אתה יודע מה אתה לא מאמין לי תתקשר אתה מחר ותבקש.

מר רביד פלד: למה שיתקשר, שילך לבית הקברות ויראה.

מר אבי גרובר: יודעים שיש, ואנשים שמבקשים. בבקשה עידן.

עו"ד עידן למדן: אפשר לתת למישהו לדבר או לא. אדוני ראש העיר. אני יושב בשקט.

מר אבי גרובר: אמרת שלא נותנים לבחור, מה עוד חשוב להגיד עכשיו.

עו"ד עידן למדן: תיתן לי לסיים את הדברים שלי בבקשה.

מר אבי גרובר: בבקשה עידן.

עו"ד עידן למדן: אני רוצה לסיים את הדברים שלי. אני יודע לפחות על שלושה מקרים שפנו אנשים וביקשו להיקבר.. התשובה שקיבלו הייתה שלילית.

מר יעקב קורצקי: אם אתה מאמין בבן אחד שקיבל מתפטר מהעירייה, אתה משקר. אי אפשר בן אדם אחד.

עו"ד עידן למדן: אתה משקר. אתה משקר, שלושה מקרים הגיעו ומזכיר המועצה ואתה תהיה תראה את זה. הוא אמר את זה. אתה משקר. אתה משקר עכשיו.

מר יעקב קורצקי: הגזמת. הגזמת. די הגזמת.

עו"ד עידן למדן: אתה לא תגיד לי שאני משקר כי אני יודע שאתה משקר. התשובה הייתה.

מר יעקב קורצקי: תביא בן אדם אחד, תביא שם אחד.

מר ירון גדות: סגור. נביא לך. נוציא אותך מהרשימה.

עו"ד עידן למדן: אני יביא לך.

מר יעקב קורצקי: אחד.

עו"ד עידן למדן: ואם אתה תביא אחד, פעם אחת לא התנצלת.

מר אבי גרובר: תגיד משפט אחד כבר. אמרת, שמענו, הלאה.

עו"ד עידן למדן: אתה לא משתיק. רוצה לסיים משפט, אז תן לי לסיים משפט בבקשה.

מר אבי גרובר: נו תגיד אותו כבר.

עו"ד עידן למדן: חלקה אזרחית היא לא חלקה אזרחית. היא חלקה שמוגדרת לספק יהודי. ולכן באופן טבעי הרבה מאלה שהם אזרחיים הם לא הולכים לשם. היא מוגדרת ספק יהודי. אנחנו צריכים לאפשר את הקבורה האזרחית ולתת את הפיתרון ואני מברך ואני יודע שאנחנו עובדים על זה ואני מחכה שנעשה את זה בצורה רשמית וטובה וכמו שצריך. עם עמותה חיצונית שתתפעל את הקבורה האזרחית. זה נכון שנותנים לעשות את הטקס אזרחי ליד הקבר, כל אחד לפי

איך שהוא רוצה, זה נכון וזה הסכם ושהגענו בדברים יפים ומכובדים ומתקיימים בצורה יפה, אבל זה לא סותר את הצורך בקבורה אזרחית. זה שני דברים שונים לחלוטין. אני מבקש דבר אחד, שהתשובה שלא ניתן לקבור בארון לא תינתן ושבביצוע הקברים כרגע, הם יחקרו שהם מוכנים להכנסת ארון, כי התשובה שקיבלתי יותר מפעם אחת, שזה לא מתאים ולכן הארון תופס שני מקומות ולכן הם לא נותנים את זה. וקיבלתי את זה יותר מפעם אחת. ואנחנו נבדוק ואתה תתנצל אחר כך שוב פעם בפעם הבאה.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד שני משפטים קצרים ושלא תהיה התלהטות. המשפט הראשון, לא יודע לא מכיר את כל החומר נכון או לא נכון כמו שעידן מציין. לדעתי יש בעיה תודעתית, לא יודע אם נכונה או לא. לגבי היכולת האזרחים לקבורה ברמת השרון. לדעתי לא נחלת הכלל. זה דבר ראשון. לא יודע אם זה במקרה או במכוון, או לא. אנשים שנפטרים גם בגזרה שלנו מצאו את הפתרונות בכפר סבא וכו'. לדעתי מחוסר ידיעה שניתן מענה גם אצלנו. אני לא אומר שיש בלימה אבל אין אולי את התודעה. זה משפט אחד, משפט שני קשור בכסף, שאלתי את גידי מאחורי. אני מבין את הצורך בפיתרון המתים אבל אנחנו גם עוסקים בהרבה פתרונות לחיים, ובגלל שאין לנו שקל על הנשמה, אז אני רק שואל בהקשר של התב"רים שתעדפנו נכון, כי יש לנו המון צרכים תב"רים שבאים אלינו לטובה, שחלקם אין לנו פתרונות, יש פה סכום לא קטן בהקשר הזה אני רק רוצה לוודא שהתעדוף.

מר יעקב קורצקי: זה כלום.

מר גיא קלנר: לא. האם זה העזרה הראשונה הקטנה ביותר שצריך לעשות.

מר יעקב קורצקי: כן. כן. מינורי.

מר גיא קלנר: יש פה שלושה וחצי מש"ח הגדלת תב"ר. אני שומע כל הזמן אין לנו שקל, אין לנו שקל לבתי ספר, גנים, עניינים. אני שואל האם זו הדלתה הבסיסית ביותר?

מר אבי גרובר: כשאתה יוצא לשלב א'. אתה צריך לאשר את התב"ר, אתה לא יכול כבר ירדנו למינימום של באיזה שהוא מקום שאפשר. עכשיו אנחנו מאשרים את התב"ר. בדיוק את הזרמת הכספים, כמה בדיוק ניתן התב"ר אנחנו נראה לפי התקדמות, אנחנו נראה את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: ברשותך. הפרויקט סך הכול זה שישים מש"ח. כדי שאני יוכל לתת משהו כרגע כי אנחנו במצוקה כרגע של באמת אפס של קברים. זה המינימום שאני יכולה לעשות.

מר אבי גרובר: מי בעד הגדלת תב"ר 1861 בתוך בית העלמין בסך 3,550,000 ₪ היקף התב"ר לאחר הגדלה 14,766,500 ₪ מי בעד? פה אחד?

עו"ד עידן למדן: לא.

מר אבי גרובר: עידן נמנע.

מר גידי טביב רק להגיד שהמימון זה מהיטל ההשבחה וככל שנקבל.

מר אבי גרובר: התוספת, ההגדלה היא מהשבחה. ככל ש.

מר גידי טביב נקבל את מהמועצה הדתית אנחנו נמיר את זה. לא צריך להביא את זה עוד פעם לכאן, נמיר את זה למימון של מועצה דתית.

מר אבי גרובר: להצביע על זה עכשיו עוד פעם? מי בעד? מה שדיבר, בכפוף למה שאמר הגזבר. כמה שאתה יכול לא לשלם מההשבחה זה עדיף.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבי תגיש שהאישור של העוזרת הזאת מחליף את האישור של העוזרת. רק כדי שנאפס.

מר אבי גרובר: או קי אז עידן אתה נמנע עדיין? עדיין נמנע, עידן נמנע. רק באמת להזכיר שהאישור לגברת דלית נגר מחליף את האישור הקודם שהיה לעוזרת שהחליטה לא לבוא. סעיף 20, אישור פתיחת חשבון

החלטה מס' 19:

עידן למדן נמנע, שאר חברי המועצה הצביעו בעד אישור הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך 3,550,000 (היקף אחרי הגדלה 14,766,500 ₪).

20. אישור פתיחת חשבון בנק ייעודי (בבנק לאומי) להחזרים מקופת השתתפות פנסיה תקציבית.

מר אבי גרובר: סעיף 20 אישור פתיחת חשבון בנק ייעודי בבנק לאומי להחזרים מקופת השתתפות פנסיה תקציבית. גידי אתה רוצה להגיד משהו. יש משהו.

מר גידי טביב כתבתי את ההסבר בגדול כדי למשוך את הכסף אז התקנות מחייבות פתיחת חשבון בנק, אז הבקשה היא לאשר, לגזבר לפתוח חשבון בנק ייעודי נפרד לכספים האלה.

מר אבי גרובר: שאלות משהו? מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 20: כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד פתיחת חשבון בנק ייעודי בבנק לאומי, עבור החזרים מקופת השתתפות פנסיה תקציבית, על פי התקנות המחייבות.

21. הגדלת תב"ר 705 "תוספת כתות בקלמן" בסך 10,000,000 ₪ (היקף לאחר הגדלה 17,600,000 ₪). מקור מימון – השבחה

מר אבי גרובר: עכשיו. סעיף אחרון שהוספנו אותו היום, ואני באמת מתנצל על כך אבל באיזה שהוא מקום אין לנו ברירה, אנחנו מבקשים להגדיל את תב"ר 705, תוספת כיתות בקלמן. בסך של עשרה מש"ח, היקף לאחר הגדלה 17,600,000 ₪ מקור המימון – השבחה. זה לא שאנחנו מחר הולכים ומוסיפים מיד עוד קומה בקלמן. בצומח. אבל אנחנו מבקשים לאשר פה יש אשכול פיס עוד שתי כיתות. בשנת הלימודים הבאה, שתיים או שלוש. מפעל הפיס ביקש מאיתנו לראות שזה באמת זמני. ואם אנחנו לא בונים בית ספר חדש במקום אחר, שאנחנו כן יוצאים להליך שבבנייה אותה רחבה כדי שנראה איפה המקום הקבוע שבסופו של דבר יהיו עוד כיתות. אם אנחנו נשאיר את זה ככה בלי שום החלטה ורק נבקש אז הם לא יאשרו.

מר גיא קלנר: הם צריכים ממלא מקום לפעולת המשך אחרת הם לא יתנו את

מר אבי גרובר: לראות שזה זמני. הם לא מוכנים שבאופן קבוע שזה כיתות. אלא הם רוצים לראות שכבר נכנסת לתהליך שבסופו של דבר זה נותן לך זמנים וכבר יש דעה לנכס. השאיפה היא לבנות בית ספר. אנחנו מסכימים פה אבל השאיפה היא

לבנות בית ספר אבל מאחר ואני יכול להגיד איפה מחר בית הספר, אז אנחנו מביאים תב"ר לטובת הקומה השנייה, ועם זה אנחנו יכולים לסדר את הכיתות בתוך אשכול פיס, ואנחנו נעדכן אתכם ונראה, נביא את מסודר, ועדת כספים והכל אני כן רוצה.

מר רוני בלקין: כמה כיתות בקומה השנייה?

גב' שירלי פאר יגרמן: עוד שש.

עו"ד עידן למדן: זאת אומרת כרגע הכיתות הם.

מר אבי גרובר: אם אני בונה את הקומה השנייה

מר גיא קלנר: אבל אם הוא בונה, הוא עוד לא בונה.

מר אבי גרובר: זה יכול להיות שנתיים, אתה לא כל כך מהר בונה.

מר גיא קלנר: לא. אני אומר.

גב' שירלי פאר יגרמן: כרגע אין בנייה לראשון לתשיעי 2019.

עו"ד עידן למדן: אשכול הפיס והם רוצים לראות שאנחנו בכוונתנו לבנות עוד משהו אחר.

מר אבי גרובר: אותם שלוש.

גב' שירלי פאר יגרמן: אם עוד שנה לא תאשר לא יהיה בית ספר לילדים היום.

מר אבי גרובר: כמו שזה נראה. בראשון לתשיעי עשרים לא יהיה בית ספר.

עו"ד עידן למדן: אנחנו משמישים את הכיתות.

מר אבי גרובר: אני לא רואה איך נצליח להעמיד בית ספר לראשון לתשיעי עשרים, איך אנחנו מצליחים להעמיד שם בית ספר, בוא נהייה כנים בעניין הזה. אבל אנחנו בטח צריכים בשנת הלימודים, ב-1.9.19 עוד שלוש כיתות, כי כרגע הצומח שם מילא את כל. אנחנו נראה בחודש, חודשיים, שלושה הקרובים איך אנחנו מתקדמים עם בית הספר, חבר'ה רוצים לדעת לאן זה הולך. נראה איך אנחנו מתקדמים עם בית הספר ואז בהתאם נקבל את ההחלטה אם כן בונים את עוד קומה או מתחילים להוביל תב"ר למקום אחר.

מר גיא קלנר: בסדר. זה הגיוני.

מר אבי גרובר: אבל זה חשוב כרגע לקבל את ההחלטה הזאת כדי שנוכל להכשיר את הכיתות. וזה גם לא יכולתי לחכות עכשיו לעוד חודש ומשהו. כי אם אנחנו עושים את זה, זה נדרש מאיתנו השקעות. מי בעד? פה אחד. רוני? נמנע.

החלטה מס' 21 : רוני בלקין נמנע ויתר חברי המועצה הצביעו בעד אישור
הגדלת תב"ר 705 "תוספת כתות בקלמן" בסך 10,000,000 ₪
(היקף לאחר הגדלה 17,600,000 ₪). מקור מימון – השבחה.

מר גיא קלנר: אני רוצה רגע משפט לא קשור.

מר רוני בלקין: לא מקבל את הסיפור הזה, באמת, זה נראה לי שאנחנו פה אני לא מצליח להבין. השתדלתי להבין. לא מצליח להבין.

מר אבי גרובר: הכי אמיתי זה לא צורה ככה בשעה שתים עשרה בלילה. זה אני מזמין אותך אלי או לשירלי אני אשמח להראות לך את כל מה שיש לנו. הכי פתוח. נדבר נחשוב על זה ביחד. אם יש לך רעיונות אני אשמח. עוד לא סגרתי את הפרוטוקול.

מר גיא קלנר: משפט אחד. זה לא לפרוטוקול. הצעה. לא לפרוטוקול.

עו"ד עידן למדן: אני רוצה להוסיף משפט.

מר גיא קלנר: לעניין הזה אני מבין. זה נראה לי הרע במיעוטו לסיטואציה שבה אנחנו נמצאים, יש פה גם עניין פרקטי שצריך כרגע מול מפעל הפיס, כי נראה לי שכרגע הפיתרון באשכול הוא פיתרון נכון ובעיני בגלל זה נכון כרגע לתמוך בהצעה מבלי שכרגע העמקנו וסגרנו את נושא הפיתרון הקבוע למקום. זה בהקשר הזה. עידן אני רוצה להגיד משהו אחר לחלוטין.

עו"ד עידן למדן: אז אני מצטרף לדבר הזה. אני רציתי כן להתייחס לדברים האחרונים שגיא אמר, אנחנו צריכים אפרופו כל הדברים שבהיעדר התקציבים וכו'. ומתקשר לדיון ולהצעה של רוני, חייבים בישיבה הבאה אני מציע או בוועדת הכספים או כאן, שנראה איך אנחנו עומדים כרגע מבחינת התב"רים כי אנחנו כרגע לא יודעים אפרופו כל הדברים שעלו והצמיחה התקציבית בסוף ואנחנו פה אם צריך שלושה וחצי או צריך מיליון וחצי.

מר גיא קלנר: אני מציע. זה.

עו"ד עידן למדן: הצבעתי בעד. והצבעתי בעד.

גב' שירלי פאר יגרמן: ועל זה כבר עניתי כי תשובתי לא.

עו"ד עידן למדן: לא. לא ענית.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא שאל אם אפשר בפחות משלושה וחצי מיליון אמרתי לא. שלוש פעמים הוא שאל.

מר אבי גרובר: תודה רבה.

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 4 מיום 3.3.19.

החלטה מס' 1:

פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 4 מיום 3.3.19 מאושר פה אחד.

2. אישור פרוטוקולי מליאה שלא מן המניין: מס' 1 מיום 23.1.19,
מס' 2 מיום 3.2.19 , מס' 3 מיום 10.2.19

החלטה מס' 2:

פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 1 מיום 23.3.19 מאושר פה אחד.

פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 2 מיום 3.2.19 מאושר פה אחד.

פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 3 מיום 10.2.19 מאושר פה אחד.

3. תיקון פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 4 מיום 20.2.19

החלטה מס' 3: חברי הוועדה הצביעו פה אחד לתיקון הפרוטוקול על פי הנוסח המתוקן כלהלן:
מינוי זכי טרי נשמטה המילה עוזר, צ"ל 'עוזר לסגן ראש העירייה'. ותיקון שני,
נשמט המשפט בנושא הטניס: 'ההסכם יובא לאישור תוך עשרה ימים' ועל כן
יש להוסיף אותו לפרוטוקול.

6. דיון חוזר בשאלת הפטור מהיטל השבחה – או פטור בשיעור מחצית היטל ההשבחה- בפרויקט מתחם אילת- חברת אאורה

החלטה מס' 6:

הוחלט פה אחד (שלושה עשר חברי המועצה נכחו והצביעו) בעד שהעירייה תטיל היטל השבחה בשיעור מלא על פרויקט אילת.

7. מינוי סגן ראש עירייה בתואר.

החלטה מספר 7 : הוחלט פה אחד בעד מינוי רמי בר לב לסגן ראש עירייה בתואר כראשון בסבב.

8. + 9. מינוי חברי ועדות חובה ורשות ומינוי חברי דירקטוריון באגודת הספורט, שרונים, החברה הכלכלית ומגוונים.

החלטה מספר 9.1 :

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב דירקטוריון אגודת הספורט:

יו"ר- ראש העיר, אבי גרובר (תוגש בקשה לאשר את גיא קלנר כיושב ראש)

חברי המועצה: יעקב קורצקי, גיא קלנר, עידן למדן ורוני בלקין.

נציגי ציבור: שלמה גליקשטיין, יורם זרה, ג'ורג' אשד, אורלי אופיר וענבל כץ.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה- שירלי פאר יגרמן, גזבר- גיבי טביב, יאיר מינץ, רויטל פיטרמן, ודליה יואל.

החלטה מספר 9.2 :

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב דירקטוריון רימונים.

אבי גרובר- יו"ר, דוברת וייזר, רביד פלד, צחי שריב, נטע זיו.

נציגי ציבור: רותי גרונסקי, אייל בר תנא, עדי עינת, דני אדמסקי וראובן נהרי.

וצוות מקצועי: שירלי פאר יגרמן, עירית טלמור, גידי טביב, רויטל פיטרמן ועינב בן יעקב.

החלטה מספר 9.3:

מינוי דירקטוריון שרונים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

חברי המועצה: אבי גרובר וצחי שריב.

חברים המכהנים וממשיכים לכהן: רוני שרוני, אורית סווירי, עמליה לב ועירית טלמור.

שלושה נציגי ציבור נוספים: נתן לרר, טלי בליש מישוד ויפתח אלישיב.

החלטה מספר 9.4:

עדכון ועדת מכרזים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, באצ'י אלקובי, ירון גדות, רמי בר לב ושמואל גריידי.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש, וגזבר.

החלטה מספר 9.5:

ועדת מל"ח:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

אבי גרובר יו"ר, רמי בר לב, ענבל דדון.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, ראשי מכלולים וראשי ועדות רב תחומיות.

החלטה מספר 9.6:

ועדת בטחון:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

ועדת ביטחון: אבי גרובר- יו"ר, רמי בר לב.

צוות מקצועי- מנכ"לית העירייה, מנהל אגף ביטחון, מנהל הפיקוח, קב"ט מוסדות חינוך, פזית הק, יו"ר ועד ההורים היישובי, שכרגע זה איתי קפלנסקי, מנהל יחידת המתנדבים- יואב הרפז ושוטר קהילתי.

החלטה מספר 9.7:

ועדת ביקורת:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

ועדת ביקורת: רוני בלקין- יו"ר, מיכאל דורון, רביד פלד, באצ'י אלקובי, ונטע זיו.

בצוות המקצועי: מבקר העירייה.

החלטה מספר 9.8:

ועדת הנחות בארנונה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יעקב קורצקי- יו"ר, עידן למדן ורוני בלקין.

צוות מקצועי: גזבר, מנהלת מחלקת רווחה, מנהל מחלקת הגבייה והיועמ"ש.

החלטה מספר 9.9:

ועדת בטיחות בדרכים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- אבי גרובר, חברים: דני לביא, ענבל דדון.

צוות מקצועי: מהנדסת העיר, מנהל אגף החינוך, מנהל מחלקת תנועה, נציג שר התחבורה, נציגים העוסקים בבטיחות בדרכים, נציג שר בטחון פנים.

נציגי הציבור: יו"ר ועד ההורים היישובי, עכשיו זה איתי קפלנסקי, אהרון טרייסטמן, והילה בייניש, משקיף: שוטר קהילתי.

החלטה מספר 9.10:

ועדה לקידום מעמד הילד:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- דוברת וייזר, חברים: באצ'י אלקובי, ענבל דדון, נטע זיו, רמי בר לב, עידן למדן- משקיף.

נציגי ציבור: תומר יצקן, ד"ר ניצה ודס, ד"ר שאול ינאי, ד"ר רותם ענבר, שרי קמחי.

צוות מקצועי: מנהל אגף חינוך, מנהלת אגף רווחה, מנהלת חטיבת הביניים קלמן- אורית רוגובסקי, נציג ארגון המורים העל-יסודי, נציג הסתדרות המורים, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, מפקד תחנת המשטרה, נציג תנועות הנוער- טל עמית ונציג ארגון ההתנדבותי- דלית מכטינגר או אורלי גביזון.

החלטה מספר 9.11:

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי הטרור:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- מיכאל דורון, חברים: עופר קליד ועידן למדן. נציגי ציבור: הלל גדסי, יצחק נודלמן, מוטי בירן. נציגי המשפחות: אנקי שפיצר, לילך קופמן וירמי קורמן. מי בעד? פה אחד.

1

החלטה מספר 9.12:

ועדת חינוך:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- דוברת וייזר, חברים: מיכאל דורון, באצ'י אלקובי, ענבל דדון, עידן למדן, רמי בר לב, ירון גדות ורביד פלד.

צוות מקצועי: מנהלת בית ספר אורנים עינת שביט, מנהלת חטיבת ביניים עלומים אנדי קליסקי, יו"ר מועצת התלמידים העירונית, יו"ר ועד הורים עירוני, יו"ר ועד הורי גני ילדים עירוני- רותם ניר צבר, ורכזת נוער עירונית – איימי חסון.

2

החלטה מספר 9.13:

ועדת איכות הסביבה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

נטע זיו - יו"ר, דוברת וייזר, ירון גדות וגיא קלנר.

מנהלת מחלקת איכות הסביבה. שני נציגי ציבור: חנה שפירא וחיים קארו.

משתתפים: שמשון אורון, הלן לוינסקי, יוגב שרביט ואתי סמואל.

3

החלטה מספר 9.14:

ועדה למאבק בנגע הסמים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

חברי המועצה: רמי בר לב – יו"ר, דוברת וייזר, באצ'י אלקובי.

נציגי ציבור: יו"ר ועד הורים, ונורית אבנר, וצוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה, מנהל אגף החינוך,

מנהלת בית ספר- הדי גור ונציג הרשות הלאומית למלחמה בסמים.

החלטה מספר 9.15:

ועדה למיגור אלימות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר- דוברת וייזר, חברים: רמי בר לב ובאצ'י אלקובי.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף החינוך, מנהל אגף הביטחון, מנהל מחלקת הפיקוח. מנהלת אגף הרווחה, היועצת לענייני אזרחים ותיקים- לאה אורן, נציג המשטרה יו"ר ועד הורים עירוני, וגור ורבין.

החלטה מספר 9.16:

ועדה חקלאית:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

אבי גרובר ורוני בלקין.

החלטה מספר 9.17:

ועדת מקלטים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי הרכב הוועדה כלהלן:

יו"ר – רמי בר לב, חברי מועצה: יעקב קורצקי וענבל דדון.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מנהל אגף הנכסים, יועץ משפטי, גזבר ומנהל אגף ביטחון/ מנהל מחלקת מקלטים.

החלטה מספר 9.18:

ועדת משנה תמיכות והקצאות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- צחי שריב, דוברת וייזר, מיכאל דורון, יעקב קורצקי, ירון גדות, נטע זיו ורוני בלקין.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, יועמ"ש העירייה וגזבר העירייה.

החלטה מספר 9.19:

ועדת תחבורה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר – צחי שריב, אבי גרובר, יעקב קורצקי, רביד פלד, דני לביא, גיא קלנר ורוני בלקין.

צוות מקצועי: מנכ"לית העירייה, מהנדסת העירייה, מנהל מחלקת תנועה.

נציגי ציבור: עמית שמש, מיכאל קליין, דורית איש שלום, יוני קלרמן, אסי מויאל, רונן וקנין ויצחק נודלמן.

1

החלטה מספר 9.20:

ועדת שמות:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

עידן למדן – יו"ר, חברים: מיכאל דורון ודני לביא,

נציגי ציבור: גיא ברזל, נאווה אייזן, שרון גילאי דותן, אילן בן עמי ואלון פולישוק.

2

החלטה מספר 9.21:

ועדת שימור אתרים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

אבי גרובר – יו"ר, נטע זיו ודני לביא.

צוות מקצועי: מהנדסת העיר, אדריכל העיר.

נציג ציבור: יעקב ויימן.

3

החלטה מספר 9.22:

ועדת רווחה:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- באצ'י אלקובי, יעקב קורצקי, דוברת וייזר, דני לביא, רמי בר לב, רוני בלקין, עידן למדן.

צוות מקצועי: מנהלת אגף רווחה.

נציגי ציבור: רונית הוף אביגיל דר, איריס סורוקר, הילה פייט פלדמן, ליאורה גביש, גלית קליין ואתי לויאן.

1

החלטה מספר 9.23:

ועדת גימלאים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- יעקב קורצקי, נטע זיו ורוני בלקין.

צוות מקצועי: לאה אורן ושלום אשוואל.

נציגי ציבור: עדנה רותם, אלכס קליינשטיין, ניצה ודס, מיכה הירשמן, אשר אפשטין, מיכאל פרידלנדר, צדוק שהין, אלכס מיכלסון, ויגאל ירדני.

2

החלטה מספר 9.24:

ועדת יקירי העיר:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

ענבל דדון- יו"ר, דוברת וייזר, מיכאל דורון, רביד פלד, נטע זיו, גיא קלנר.

נציגי ציבור: שרון אשל, רוני רוזמן, שולה פסקין ושלום אשוואל.

3

החלטה מספר 9.25:

ועדת צעירים:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר- רמי בר לב, מיכאל דורון וירון גדות.

צוות מקצועי: מנהל מחלקת נוער, מנהל תחום הצעירים, אמיר קנצ'וק. נציג מילגאים- הדר עוקשי,

נציגי ציבור: תומר יצקן, רונן יפה, הילה ברשטיין, לירון לנגר, עמית צור ונוי ברגר.

4

החלטה מספר 9.22:

ועדת סובלנות ושיוויון:

חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מינוי חברי וועדה כלהלן:

יו"ר - ירון גדות, חברים: מיכאל דורון, נטע זיו.

נציגי ציבור: דנה אמיר, נעה קרסיק, שרון אשל, נורית מץ ושרי קמחי.

11.	התנגדות לשיוך שרונים לתאגיד מים אזורי.

החלטה מספר 11:

'מועצת העיר רמת השרון כאסיפה הכללית ובעלת המניות בתאגיד שרונים, מחליטה כי התאגיד כתאגיד עצמאי וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב, משק המים והביוב ברשות המקומית כמשק המביא בכך להפחתת עלויות המים והביוב ולשרות טוב יותר לתושבי הרשות. מבחינת הצעת רשות המים לפי התאגיד שרונים יצורף בתאגיד אזורים העיר תל אביב תביא לפגיעה בשירותים אותם מקבלים תושבי רמת השרון וקיים חשש מהותי עם עבודות השירות הפיתוח הנדרשות לרמת השרון.

יצוא לפועל באמצעות התאגיד האזורי'

שנים עשר חברי מועצה הצביעו בעד.

דני לביא, נטע זיו וירון גדות נמנעו.

12.	הארכת הישיבה לאחר ארבע שעות.

החלטה מספר 12:

הוחלט פה אחד להאריך את הישיבה לאחר שעברו ארבע שעות.

13.	אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות מיום 1.10.18 ועד ליום 1.10.23 בין העירייה לבין רות ואלי נתן, לשימוש אישי בלבד לצורך הפעלת חנות אטליז ברח' הרבה קוק 41, גוש 6552 ח"ח 218 .

החלטה מס' 13 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור פטור ממכרז והארכת הסכם שכירות מיום 1.10.18 ועד ליום 1.10.23 בין העירייה לבין רות ואלי נתן, לשימוש אישי בלבד לצורך הפעלת חנות אטליז ברח' הרבה קוק 41, גוש 6552 ח"ח 218.

14 הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין 'עמותת אלה'
מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 : לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק
ברח' דבורה הנביאה 8 גוש 6417 חלקה 724.

החלטה מס' 14 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין 'עמותת אלה' מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.23 : לצורך מועדון לפעילויות תרבות לאזרח הוותיק ברח' דבורה הנביאה 8 גוש 6417 חלקה 724

15. הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין חברת 'נצבא', מיום 1.12.18
ועד ליום 1.12.21 עבור שימוש בחנייה המערבית (הצמודה לשופרסל)
באזור הסינמה סיטי (גו"ח 6603/36)

החלטה מס' 15 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור הארכת הסכם שכירות בין העירייה לבין חברת 'נצבא', מיום 1.12.18 ועד ליום 1.12.21 עבור שימוש בחנייה המערבית (הצמודה לשופרסל) באזור הסינמה סיטי (גו"ח 6603/36)

17. אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון (גו"ח 6417/265 רח' רבנו תם 4)

החלטה מס' 16 : שתים עשרה חברי מועצה הצביעו בעד. שני חברי מועצה הצביעו נגד, מר עידן למדן ומר ירון גדות ומר דני לביא נמנע. להלן ההחלטה: אישור הסכם הקצאה ופיתוח בין העירייה לבין עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי 'סוכת שאול' ברמת השרון (גו"ח 6417/265, רח' רבנו תם 4)

17.	הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול עפ"י חוקי העזר של עיריית רמת השרון

החלטה מס' 17 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד הסמכת הפקחים הסביבתיים אוהד הררי ופז צוער לפעול עפ"י חוקי העזר של עיריית רמת השרון.

18.	אישור גברת דלית נגר כעוזרת לדברת וייזר. סגנית ראש העירייה בחוזה אישי במשרת אמון 30%.

החלטה מס' 18 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד אישור גב' דלית נגר כעוזרת לדוברת וייזר, סגנית ראש העירייה, בחוזה אישי במשרת אמון (30% משכר מנכ"ל). האישור מחליף את האישור הקודם.

19.	הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך 3,550,000 ₪.

החלטה מס' 19 :
עידן למדן נמנע, שאר חברי המועצה הצביעו בעד אישור הגדלת תב"ר 1861 "פיתוח בית העלמין" בסך 3,550,000 (היקף אחרי הגדלה 14,766,500 ₪).

20.	אישור פתיחת חשבון בנק ייעודי (בבנק לאומי) להחזרים מקופת השתתפות פנסיה תקציבית.

החלטה מס' 20 : כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד פתיחת חשבון בנק ייעודי בבנק לאומי, עבור החזרים מקופת השתתפות פנסיה תקציבית, על פי התקנות המחייבות.

21.	הגדלת תב"ר 705 "תוספת כתות בקלמן" בסך 10,000,000 ₪ (היקף לאחר

1 הגדלה 17,600,000 ₪). מקור מימון – השבחה

2

החלטה מס' 21 : רוני בלקין נמנע ויתר חברי המועצה הצביעו בעד אישור

הגדלת תב"ר 705 "תוספת כתות בקלמן" בסך 10,000,000 ₪

(היקף לאחר הגדלה 17,600,000 ₪). מקור מימון – השבחה.

3